

گزارش یک سال فعالیت سندیکا

بررسی و تصویب گزارش سالانه رئیس، دبیر، هیأت مدیره و کمیسیون‌های سندیکا ۱۶

سه اقتصاددان:

دولت دنبال
اقتصاد رقابتی مبتنی
بر بخش خصوصی
واقعی باشد

۴۰

دبیر سندیکا:

توقعات و انتظارات
اصلی بخش خصوصی
از دولت دوازدهم
چیست؟

۳۱

عضو شورای عالی سندیکا:

راه نجات
شرکت‌های عمرانی
از نابودی
تجمیع است

۳۰

سرمقاله:

صدای
مردم
و سیمای
دولت دوازدهم

۱۲

فهرست مطالب

۱۲	سرمقاله: صدای مردم و سیمای دولت دوازدهم
۱۴	مثلث نجات اقتصاد ایران
۱۶	برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه سندیکا
۳۱	توقعات و انتظارات اصلی بخش خصوصی از دولت دوازدهم
۳۴	بازدید معاون اول رئیس جمهوری از روند پیشرفت آزاد راه تهران-شمال
۳۶	جنگ آبی ترکیه علیه محیط زیست کشورهای منطقه
۳۹	رشد اقتصادی با توزیع مناسب‌تر درآمدها
۴۰	بررسی چگونگی انتخاب کابینه اقتصادی دولت دوازدهم
۴۹	برگزاری سه‌کارگاه آموزشی ماشین‌آلات
۵۰	دولت باید مشوق‌های مناسبی به بخش خصوصی ارائه کند
۵۲	مکاتبات سندیکا
۵۹	نگرانی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست از وضعیت محیط زیست
۶۰	مروری بر شرایط بیمه‌نامه‌ها
۶۰	جای کار ایراد دارد؟
۶۳	نقشه قیمت‌های جهانی
۶۴	مصرف سیمان چین برابر کل مصرف یک قرن آمریکا
۶۵	پاگرد
۶۶	تولید برق از زباله در وین

صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
 مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری

شورای سیاست‌گذاری:

- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دادمان (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)

رئیس کمیسیون انتشارات:

- مهندس علی ورزنده

سر دبیر:

- مهندس محمود مصطفی‌زاده

کمیسیون انتشارات و تحریریه:

- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- مهندس محمد غنی‌زاده (مدیر اجرایی)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی
- مهندس پرهام سیدین

همکاران این شماره:

- دکتر سعید لیلز
- احمد قدیمی
- دکتر محمود سریع‌القلم

حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
 خبرنگار: آرزو نوری
 عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
 امور آگهی‌ها: شقایق خواجه‌نصیری

لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
 خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶،

ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۹۱

تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۲۷ فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴

پست الکترونیکی: payam.abadgaran@acco.ir

نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

نوشته‌های نویسندگان، لزوما نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار می‌باشد و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است، در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

صدای مردم و سیمای دولت دوازدهم

سرمقاله

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

از فردای ۲۹ اردیبهشت که مردم با رای خود گفتمان اعتدال و تدبیر به معنای خردورزی و پرهیز از افراط و تفریط را بار دیگر تثبیت کردند، چشم‌ها به سوی راهبرد دولت اعتدال در دوره دوم خود دوخته شده است. در فاصله زمانی پیش رو، همگان اعم از مردمی که به خاطر دسترسی به شبکه اطلاع‌رسانی و ارتباطی فراگیر و قدرتمند شهروند محوری تا نهادهای مدنی و سیاسی به مرور ۴ سال گذشته و باید‌های ۴ سال آینده پرداخته‌اند. خوشبختانه رئیس‌جمهوری محترم در دوره فعلی نسبت به دوره مشابه قبل از این فرصت برخوردار است که در فاصله زمانی برگزاری انتخابات تا اخذ رای اعتماد دولت از مجلس شورای اسلامی بتواند با جمع‌بندی عملکرد ۴ ساله وزرا و مراجعه به نیروهای توانمند تازه نفس، کابینه مطلوب خود را هر چه زودتر تشکیل دهد. بنابراین وجود فرصت زمانی قریب به دوماه و نیم و رواج گفت‌وگوهای اجتماعی و سیاسی درباره باید‌های دوره ۴ ساله آتی می‌تواند به تشکیل کابینه بهتر و همسو با مطالبات مردم، وعده‌های انتخاباتی و ضرورت‌های کشور منجر شود. البته وقوع این اتفاق خوشایند مشروط به نکاتی است که به برخی از آنها در ذیل اشاره می‌شود و امید است مورد توجه دولتمردان محترم و سایر تصمیم‌گیران و... قرار گیرد.

۱- دکتر روحانی رئیس‌جمهوری محترم در ۴ سال گذشته بر ضرورت حضور بخش

خصوصی و تقویت نقش آن در اقتصاد کشور به کرات تاکید داشته و حتی سخن از این بر زبان رانده که باید فرش قرمز برای حضور این بخش در اقتصاد پهن کرد. این دیدگاه رئیس‌محرترم جمهوری بارقه امید در دل بسیاری از دست‌اندرکاران بخش خصوصی که در حوزه‌های تولید، عمران، صنعت، بازرگانی، کشاورزی و... فعالیت دارند، را زنده کرد. علت اصلی نیز آن بود که در دوره گذشته، فعالان بخش خصوصی از سیاست‌های تنظیمی و رویکردهای دولت محور دچار آسیب‌های جدی شدند. بنابراین در دوره اخیر عموم فعالان بخش خصوصی این دیدگاه دکتر روحانی را بسیار ارزشمند قلمداد کردند. اکنون بعد از ۴ سال باید گفت به رغم آن رویکرد ارزشمند، در ساحت عمل و نتیجه کارنامه دولت در سپردن امور و نقش‌ها به بخش خصوصی مطابق انتظار نیست. فعالان بخش خصوصی معتقدند برخی از ورزا و شمار زیادی از دستگاه‌های اجرایی پایه پای خواسته و رویکرد رئیس‌محرترم دولت حرکت نکرده‌اند. شکی در این نیست که تاکیدات صریح روحانی بر ضرورت واگذاری امور به بخش خصوصی - نه بخش خصولتی - ناشی از اطلاع ایشان از وضعیت نابسامان بخش خصوصی است.

۲- این سخن کارشناسان، تکرار مکرر است که دولت از توان کافی برای تجهیز زیرساخت‌های کشور برخوردار نیست و اگر از

این توان هم برخوردار بود مجری خوبی برای پروژه‌های عمرانی و صنعتی نیست. علاوه بر این، چنانچه دولت در مدیریت اجرایی به صورت کارآمد ظاهر شود، به خاطر بهره‌گیری از رانت مالی، اطلاعاتی، سیاستگذاری و... موجب حذف رقیب - بخش خصوصی و تعاونی - از اقتصاد کشور و در نتیجه کاهش سرمایه‌گذاری، افزایش بیکاری، رکود و... خواهد شد. اگر به ضرورت‌هایی که موجب ابلاغ اصل ۴۴ شد، توجه کنیم درماندگی دولت در حوزه اقتصاد، کاهش بهره‌وری، یاس و ناامیدی مردم، رکود کسب و کار... سبب تصمیم نظام برای واگذاری امور به بخش خصوصی بوده است. علاوه بر این در شرایط فعلی مسئله دیگری به نام مطالبه مردم ضرورت تقویت جایگاه بخش خصوصی را مضاعف می‌کند. وقتی اکثریت مردم پای صندوق رای به وعده‌های سطحی و کوتاه‌مدت با نگاه عمیق و دوراندیشانه «نه» و به رویکرد تدبیر در امور و اصلاحات ساختاری و علمی در اقتصاد «آری» می‌گویند، به این معناست که آنها خواهان اقدام خردمندانه دولت برای بالا بردن پرچم تدبیر هستند. بدیهی است هرگونه تدبیر برای اقتصاد از مسیر وجود بخش خصوصی قدرتمند و واقعی می‌گذرد چرا که شعارهای آرمانی در اقتصاد دولتی به پایان راه رسیده است. بنابراین اگر اصل رقابت و سیاستگذاری‌های شفاف و برداشتن موانع کسب و کار و حذف رانت‌های قانونی و فراقانونی در متن

برنامه‌های دولت بعد قرار نگیرد، عبور از رکود و ایجاد اشتغال که طبق تکلیف برنامه ششم توسعه باید سالانه قریب به ۹۵۰ هزار شغل باشد، دست‌یافتنی نخواهد بود. در تحلیل پیام‌های انتخابات ۲۹ اردیبهشت ماه نباید از این نکته غافل بود که مردم با رای خود به شعارهای دکتر روحانی نشان دادند راهی برای عبور از مشکلات موجود نمی‌شناسند مگر آنکه بخش خصوصی به ایفای نقش بیشتری بپردازد. چرا که به تجربه دریافته‌اند توسعه هر چه بیشتر بخش خصوصی به عادلانه‌تر شدن توزیع ثروت، شکوفایی اقتصادی و نشاط اجتماعی منجر می‌شود.

۲- انتظار این است که دولت بازتابی از لایه‌های مختلف جامعه باشد. زمانی که جوانان بخش عمده‌ای از نیروی تولید را تشکیل می‌دهند یا اینکه وقتی اکثریت مردم مطالبات مشخصی در برخی حوزه‌ها دارند، طبیعی است که سیمای دولت باید بازتاب‌دهنده این واقعیت‌ها باشد. از این حیث، حضور و مشارکت تحسین برانگیز زنان، جوانان و قومیت‌های مختلف کشور، نباید در کابینه آتی نادیده گرفته شود. این دغدغه از نگاه فعالان بخش خصوصی نیز پنهان نمانده، آنها نیز با حساسیت به این مسئله توجه دارند. دولت در این چهار سال با شعار تدبیر و امید فعالیت کرد. کلید واژه تدبیر و کلید واژه امید در همه حوزه‌ها باید با رهاوردها و دستاوردها سنجیده شوند. برخلاف امید که از وعده‌ها و نشان دادن آرزوها و نگاه مثبت به آینده شکل می‌گیرد، تدبیر در جایگاه تصمیم‌ها و انتخاب‌های دولت می‌نشیند. به عنوان مثال گفتمان دولت، مردم را نسبت به اصلاح روندهای ناصواب و استیقای حقوق آنها امیدوار ساخت. اما در ارزیابی میزان تدبیرهای سرنوشت‌ساز باید از واقعیت‌ها سخن گفت نه از ایده‌آل‌ها. برخلاف آنکه تدبیر دولت در سیاست خارجی موجب کاهش ایران‌هراسی و افزایش تعاملات بین‌المللی شد، تدبیر در حوزه اقتصاد به میزان انتظار به منصفانه ظهور نرسید. البته هم در سیاست‌های اعلامی مانند اظهارنظرها، مواضع و دیدگاه‌های دولتمردان و هم سیاست‌های جاری از قبیل تهیه و تدوین آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها و... تلاش‌هایی صورت گرفت، اما همانطور که

در سیاست خارجی همه اجزای اعمالی و اعلامی سیاست‌های دولت از یک سامانه تبعیت کرد در اقتصاد نیز چنین سامانه‌ای باید تعریف شود. فی‌المثل دولت در هدف‌گذاری سیاست‌های مالی و اقتصادی خود کاهش تورم، افزایش رشد اقتصادی و بازگشت به بازار نفت و تجارت بین‌المللی را در نظر گرفت اما در مکانیسم‌های دستیابی به برخی از این اهداف - آنگونه که در سیاست خارجی جدیت به خرج داد و هماهنگی درون ساختاری ایجاد کرد - موفقیت کسب نکرد. سال‌هاست که می‌دانیم یکی از دردها و در عین حال رنج‌های اقتصاد ایران حضور رانت محور برخی نهادها و برخوردار از قدرت مالی و اطلاعاتی و اخیراً نظامی در حوزه اقتصادی است. در مقابل این آفت حوزه اقتصاد چه کرده‌ایم؟ واقعیت‌ها گویای آن است که دولت در ۴ سال گذشته نتوانسته گام‌های عملی به میزان مورد انتظار برای تقویت بخش خصوصی بردارد، در مواردی بخشی از توان‌سازی کشور که در اختیار شرکت‌های عمرانی قرار دارد، در اثر سیاست‌های اجرایی و رفتارهای برخی از دولتمردان تضعیف شده است. ناهماهنگی در سیاست‌های اقتصادی دولت، بلا تکلیفی پروژه‌های نیمه‌کاره، تداوم بدعکاری دولت به ویژه به پیمانکاران عمرانی، چندگونگی رویکرد دولتمردان در حوزه اقتصاد همگی نشانه‌هایی از این ضعف تلقی می‌شوند. در جایی مثل راس وزارت مسکن و شهرسازی نگاه مثبتی به تقویت بخش خصوصی

در آستانه تشکیل دولت دوازدهم باید یک ارزیابی ملموس از عملکرد وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی و میزان حمایت‌شان از بخش خصوصی (مثل واگذاری پروژه‌ها به بخش خصوصی یا بخش‌های خصوصی) صورت بگیرد و نتیجه این ارزیابی به عنوان یک شاخص در انتخاب اعضای کابینه جدید قلمداد شود. وزرا نیز بدانند که تقویت بخش خصوصی، مطالبه مردم، وظیفه دولت و ماموریت آنهاست. قطعاً خواست مردم برای توسعه، رفاه، ایجاد اشتغال، رونق کسب و کار پاسخی جز تقویت و حمایت از بخش خصوصی ندارد. اگر دولت می‌خواهد سیمای خود را با صدای مردم تطبیق بدهد باید به این مسئله جدی‌تر از گذشته توجه کند.

وجود دارد اما در ذیل آن عملکردهایی دیده می‌شود که تناسبی با آن نگاه ندارد. در برخی از دستگاه‌های اجرایی، چه بسا وضعیت از این هم بغرنج‌تر است.

۴- همه اذعان داریم که رسیدن به یک اقتصاد شفاف، رقابتی و آزاد... مسیری طولانی است که سنگلاخ‌های فراوانی دارد. برای این منظور ابتدا باید صورت مسئله باز تعریف بشود. چه بسا برخی تصمیم‌ها به امید خصوصی‌سازی و افزایش نقش مردم، نتایج معکوسی به بار آورده است. آنچه این روزها به صراحت از سوی دکتر روحانی درباره غلط‌های مشق خصوصی‌سازی بیان می‌شود، اشاره به آسیب‌ها و آفت‌های شکل‌گیری بخش خصوصی به جای بخش خصوصی است. یعنی به رغم اینکه هدف‌گذاری‌ها در مواردی مثل اجرایی کردن اصل ۴۴ قانون اساسی توسعه‌گرایانه بوده اما در صحنه عمل نقض غرض شده است. نکته جالب اینجاست که قانون اساسی صراحتاً بر سه بخش (دولتی، خصوصی و تعاونی) اشاعه دارد. اما مشکل از جایی شروع می‌شود که دستگاه‌های اجرایی از دانش و تخصص لازم برخوردار برای اجرای قانون برخوردار نیستند. مسئولان ارشد اجرایی به خاطر رانت‌هایی که واگذاری‌ها و خصوصی‌سازی‌ها دارد، باید از شهادت کافی در اجرای قانون و سیاست‌های دولت برخوردار باشند. برخی از وزرا تردیدی در حمایت از بخش خصوصی ندارند اما در مواجهه با موانع عقب می‌نشینند. به نظر می‌رسد در آستانه تشکیل دولت دوازدهم باید یک ارزیابی ملموس از عملکرد وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی و میزان حمایت‌شان از بخش خصوصی (مثل واگذاری پروژه‌ها به بخش خصوصی یا بخش‌های خصوصی) صورت بگیرد و نتیجه این ارزیابی به عنوان یک شاخص در انتخاب اعضای کابینه جدید قلمداد شود. وزرا نیز بدانند که تقویت بخش خصوصی، مطالبه مردم، وظیفه دولت و ماموریت آنهاست. قطعاً خواست مردم برای توسعه، رفاه، ایجاد اشتغال، رونق کسب و کار پاسخی جز تقویت و حمایت از بخش خصوصی ندارد. اگر دولت می‌خواهد سیمای خود را با صدای مردم تطبیق بدهد باید به این مسئله جدی‌تر از گذشته توجه کند.

در آستانه چپینش کابینه دولت دوازدهم، دکتر محمد مهدی بهکیش از الزامات تقویت ترکیب و کارایی دولت جدید حسن روحانی سخن به میان آورده است. دبیرکل کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی، راه نجات اقتصاد ایران را در قالب یک چارچوب مثلثی تعریف کرده است. یک ضلع مثلث راهگشای اقتصاد، «مبارزه با قاچاق و فساد»، ضلع دیگر «رقابتی کردن اقتصاد با هدف گسترش صادرات» و سومین ضلع «ساماندهی بانک‌ها و موسسات اعتباری در داخل و با خارج» است. بهکیش در مصاحبه با هفته‌نامه «تجارت فردا» به رئیس‌جمهوری منتخب دولت دوازدهم پیشنهاد داده که ابتدا تکلیف خود را با اقتصاد و سه مشکل اصلی آن روشن کند، آنگاه وارد فاز تعیین اعضای کابینه شود؛ چرا که جابه‌جایی افراد به تغییرات بنیادین نخواهد انجامید و ادامه روال قبلی نتیجه‌ای جز شکست برای عملکرد متولیان وزارتخانه‌ها نخواهد داشت. به اعتقاد بسیاری از کارشناسان اقتصادی، دولت یازدهم در انجام برخی مأموریت‌های خود توفیق داشته و در برخی دیگر ناموفق عمل کرده است. بهکیش در خصوص نقاط ضعف اصلی کابینه حسن روحانی به ویژه در حوزه اقتصاد بر این باور است که روحانی و همکارانش در دولت یازدهم دو کار بسیار مهم انجام داده‌اند، اما در عین حال به چند کار مهم اصلاً وارد نشدند. بهکیش در تشریح فراز و فرودهای اقتصادی دولت چهارساله روحانی گفت: یکی از کارهای مهم آنها در حوزه روابط بین‌الملل بود که به برجام منتهی شد. کار بزرگ دیگر، ایجاد ثبات اقتصادی بود که در نتیجه آن نرخ ارز نسبتاً ثابت ماند، تورم تک‌رقمی شد، بودجه دولت شکل مناسب‌تری به خود گرفت و بخش خصوصی تا حدودی به کار امیدوارتر شد و شاید مهم‌تر آنکه راه رفت‌وآمد سرمایه‌گذاران خارجی به کشور باز شد.

این اقتصاددان «تحریم‌ها» را مهم‌ترین مشکل اقتصاد کشور طی سال‌های گذشته می‌داند. وی بر این باور است که روحانی موفق شده بخش عمده‌ای از تحریم‌ها را از سر راه بردارد، اما به گفته وی بزرگ‌ترین مشکل حال حاضر که در حوزه اقتصاد تعریف می‌شود هنوز هم پابرجا است. به اعتقاد بهکیش در وضعیت امروز «قاچاق و فساد»، «مشکلات نظام بانکی» و «اقتصاد غیررقابتی» به صورت سه دیوار در مقابل فعالان اقتصادی قرار گرفته و تا زمانی که این سه دیوار فرو نریزد یا چشم‌انداز فروریزی آن ظاهر نشود، هیچ فعالیت اقتصادی درستی انجام نمی‌شود. دبیرکل کمیته ایرانی اتاق

مثلث نجات اقتصاد ایران

در گفت‌وگو با «محمد مهدی بهکیش»
مسیر کارایی دولت دوازدهم بررسی شد

بازرگانی بین‌المللی معتقد است هم «جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی» و هم ایجاد «اشتغال و رشد اقتصادی» با این سه مانع مواجه شده‌اند. وی می‌گوید: من راه نجات اقتصاد ایران را در قالب یک چارچوب مثلثی تعریف کرده‌ام که یک ضلع آن «مبارزه با قاچاق و فساد»، دیگری «ساماندهی بانک‌ها و موسسات اعتباری در داخل و در ارتباط با خارج» و سومین ضلع «رقابتی کردن اقتصاد برای صادرات» است. بهکیش با انتقاد از نبود یک نگاه استراتژیک در حل مشکلات اقتصادی، عنوان می‌کند: به نظر می‌رسد دولت اول آقای روحانی چنین نگاهی به مسئله اقتصاد ایران نداشته است؛ یعنی مسئله را به صورت استراتژیک بررسی نکرده تا این مشکلات را مورد شناسایی قرار دهد. تا زمانی که دولت وجود این سه مشکل اساسی را باور نداشته باشد، نمی‌تواند برنامه اقتصادی مناسبی تهیه کند. بنابراین قبل از اینکه آقای روحانی وارد فاز انتخاب وزرا شود، باید راجع به این چارچوب مثلثی با قوای دیگر و مقام معظم رهبری وارد مذاکره شود و توافق آنها را جلب کند. این سه مشکل آنقدر بزرگ است که قوه مجریه به تنهایی قادر به حل آنها نخواهد بود و لازم است تأیید رهبری، همکاری قوه مقننه و پشتیبانی قوه قضائیه را داشته باشد.

دبیرکل کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی، در خصوص اینکه مشکلات سه‌گانه تا چه حد به ناکارآمدی وزرا و مدیران پیشین دولت وابسته

بوده و چقدر از ساختارهای اقتصادی نامناسب ناشی شده است، اظهار می‌کند: ارزیابی کارآمدی هر یک از وزرا یا کلیت کابینه باید براساس یک برنامه یا سند صورت گیرد. برنامه پنج‌ساله توسعه، برنامه اقتصاد مقاومتی یا برنامه دولت یازدهم ممکن است مبنایی برای ارزیابی کارآمدی باشد. اما سوال این است که کدام یک از وزرا براساس یکی از این اسناد گزارش عملکرد تهیه کرده‌اند تا مشخص شود برپایه فلان برنامه از نقطه A به نقطه B رسیده‌اند؟ در مورد دولت آینده هم همین سوال مطرح است: کدام برنامه قرار است مبنای عمل قرار گیرد؟ اقتصاد مقاومتی؟ برنامه ششم؟ برنامه‌ای که آقای روحانی در جریان تبلیغات انتخاباتی ارائه کرد یا برنامه‌ای که کارشناسان معتقد به اقتصاد بازار به او ارائه می‌دهند؟ وی معتقد است تا زمانی که مشخص نشود دولت در واقع به دنبال چیست، نمی‌توان درباره کارآمدی یا ناکارآمدی کابینه سخن گفت، چرا که باید مشخص شود آیا دولت به دنبال اقتصاد رقابتی هست یا نه، اگر باشد باید در قالب برنامه اقتصاد مقاومتی و برنامه ششم اقتصاد رقابتی عمل کرد. بهکیش می‌افزاید: فراموش نکنیم که اگر به دنبال صادرات محوری هستیم، باید به سمت اقتصاد رقابتی حرکت کنیم. مگر می‌توان کالایی را که به قیمت گران و غیررقابتی تولید شده، صادر کرد؟ مگر می‌توان با وجود فساد گسترده در سیستم اداری به جذب سرمایه‌گذار خارجی امیدوار بود؟ مگر می‌توان چشم را بر حجم عظیم قاچاق کالا بست و از تجارت پاکیزه دم زد؟ موسسات اعتباری و اغلب بانک‌ها وضعیتی بحرانی دارند، مشکلاتی بسیار عمده برای مملکت به وجود آورده‌اند و همه را با خود به داخل باتلاق فرو می‌کشند. بنابراین معتقدم هیچ مسئله‌ای به اهمیت سه ضلع مثلث مورد اشاره وجود ندارد، به عبارت دیگر هیچ فعالیت اقتصادی بدون مواجه شدن با مشکلات سه‌گانه فوق قابل اجرا نیست.

این اقتصاددان در خصوص چپینش کابینه دولت دوازدهم گفت: یک لحظه خودمان را جای آقای روحانی بگذاریم و فرض کنیم که می‌خواهیم وزرای کابینه را انتخاب کنیم. اگر به آقای X بگوییم: «مسئولیت فلان وزارتخانه را قبول کن»، ممکن است بگوید: «من در این وزارتخانه قرار است چه کنم؟ اگر می‌خواهی اقتصاد را رقابتی کنی، من این کار را بلد نیستم. توان من، اداره وزارتخانه با سیاست‌های حمایتی است.» همین الان برخی وزرای کابینه کاملاً به اقتصاد رقابتی معتقدند و برخی دیگر کاملاً طرفدار سیاست‌های حمایتی‌اند. در عجبم که آقای

روحانی چگونه این دو گروه را کنار هم نشانده است، طبیعی است که در چنین وضعیتی از وزارتخانه‌های مختلف، صداهای گوناگون شنیده می‌شود. وزارت صنعت، معدن و تجارت به شدت به سمت سیاست‌های حمایتی میل می‌کند و وزارت راه و شهرسازی به سمت اقتصاد رقابتی؛ برخی گروه‌های صاحب‌قدرت، موسسات مالی و اعتباری را به یکسو می‌کشند و بانک مرکزی به سوی دیگر. اشکال عمده‌ای که بر دولت اول آقای روحانی وارد بود، همین است. آقای روحانی باید بلافاصله بعد از برجام نگاه خود را به سمت اقتصاد معطوف می‌کرد و برای حل سه مشکل اساسی مورد اشاره وارد عمل می‌شد. باید مثلاً به آقای X می‌گفت «اگر می‌توانی در این مسیر با دولت همراه شوی در کابینه بمان، در غیر این صورت شما را به خیر و ما را به سلامت.»

بهکیش در مورد وجود برنامه مدون برای مبارزه با فساد بر این باور است که برنامه‌ای که بتوان بر اساس آن گزارش عملکرد تهیه کرد، وجود ندارد، برای مبارزه با قاچاق هم همین‌طور. دولت برای اصلاح نظام بانکی نیز تنها به بانک مرکزی متکی بوده در حالی که این مشکل فراتر از بانک مرکزی است. باید برای همه این کارها برنامه مدونی وجود داشته باشد که بگوید برای حرکت از نقطه A به B این کارها انجام می‌شود. آقای روحانی این کار را نکرده و در این مورد می‌توان به او ایراد گرفت. انجام این کار البته بسیار مشکل است. وی معتقد است اگر این اقدامات صورت نگیرد تداوم وضعیت فعلی، اقتصاد ایران را به جای بدتری می‌رساند مثلاً نرخ بیکاری تشدید می‌شود، شاید رشد اقتصادی دو، سه درصدی وجود داشته باشد، اما این نرخ رشد چیزی را جبران نمی‌کند و وضع ترازنامه دولت رو به وخامت بیشتر می‌رود.

این اقتصاددان در جمع‌بندی سخنان خود می‌گوید: کابینه روحانی در دولت یازدهم کاملاً نامتجانس بود و پس از برجام در مورد هیچ‌یک از کارهای اساسی مورد نیاز اقتصاد اقدام نکرد. امروز مشکلات بانکی نسبت به دو سال قبل بیشتر شده، درباره قاچاق، می‌گویند روند کاهشی بوده اما آمار روشنی وجود ندارد، در حوزه فساد مجبوریم به رتبه‌بندی‌های جهانی استناد کنیم و آمار داخلی معتبری وجود ندارد (حتی بانک مرکزی هم برخی آمارهای خود را منتشر نمی‌کند) و در حوزه رقابتی کردن اقتصاد در اغلب موارد به‌طور معکوس عمل شده است. با این حساب اگر آقای روحانی بخواهد روال قبلی را ادامه دهد، هیچ فرقی نمی‌کند چه

کسی مسئول کدام وزارتخانه باشد؛ چون همه شکست خواهند خورد. آقای روحانی باید این نکته را در ذهن داشته باشد که در دوره نخست ریاست جمهوری به دو، سه موفقیت بزرگ رسید که ناکامی‌های دیگرش را پوشاند. اما در دوره دوم دیگر برجامی در کار نیست و کاهش توری هم اتفاق نخواهد افتاد. بنابراین باید approach یا رویکرد دیگری را مدنظر قرار دهد تا بتواند بدنه اجتماعی را به دنبال خود بکشد و گرنه به سرعت محبوبیتش را از دست خواهد داد.

بهکیش همچنین در خصوص مسئله تفکیک برخی وزارتخانه‌ها هم می‌گوید: اگر دولت بخواهد در چارچوب مورد اشاره من حرکت کند، باید کوچک شود. ادغام وزارتخانه‌ها هم با هدف کوچک‌سازی دولت صورت می‌گیرد. اگر به مورد وزارت صنعت، معدن و تجارت بپردازیم، به نظر می‌رسد در همه کشورهای جهان یک هدف روشن پشت ایده ادغام صنعت و تجارت بوده است؛ وزارت صنعت معمولاً به دنبال افزایش تعرفه بوده تا از بخش صنعت حمایت کند اما وزارت تجارت به دنبال کاهش تعرفه بوده تا تجارت را گسترش دهد، در نتیجه این دو وزارتخانه در اغلب کشورها در برابر یکدیگر قرار داشته‌اند. کشورهای توسعه‌یافته برای از بین بردن این تقابل تصمیم گرفتند با ادغام وزارتخانه‌های صنعت و تجارت، یک نفر را مسئول تصمیم‌گیری نهایی کنند تا او نقطه بهینه تعرفه برای تأمین منافع هر دو گروه را تعیین کند. به علاوه با رقابتی شدن اقتصاد، بسیاری از وظایف وزارت صنعت که اعطای مجوزهاست، از بین می‌رود و وزارتخانه کوچک می‌شود، بنابراین ادغام صنعت و تجارت یک هدف روشن داشته است. اما مگر امروز این هدف از بین رفته که دولت می‌خواهد بار دیگر دو وزارتخانه را از هم جدا کند؟ چه استدلالی برای این کار وجود دارد؟ اگر گفته شود وزارتخانه خیلی بزرگ شده و اداره آن از عهده یک نفر خارج است، این حرف قابل قبول است اما چاره آن تقسیم دوباره نیست، بلکه کوچک‌سازی وزارتخانه و اصلاح ساختار است، ضمن اینکه باید وزیری در راس این وزارتخانه بنشیند که تا این حد حمایت‌گرا نباشد.

این اقتصاددان در خصوص ساختار دولت بر این باور است که تعریف ساختار دولت باید بر اساس اهداف آن صورت گیرد اما چون دولت اهداف روشنی ندارد، هرچند وقت یک بار ساختاری را که از قبل از انقلاب به ارث رسیده، دستکاری می‌کند و به نتیجه خاصی هم نمی‌رسد. وی

معتقد است اگر هدف را مشخص کرده و اراده جدی برای آن وجود داشته باشد، ممکن است لازم شود «وزارت مبارزه با قاچاق و فساد» یا «وزارت رقابتی کردن اقتصاد» ایجاد شود.

بهکیش در خصوص تاریخچه تغییر چینش وزارت صنعت و بررسی روند موجود اظهار می‌کند: امروز وزارت صنعت همان است که قبل از انقلاب بوده، هیچ تجدید ساختار یا ارزیابی مجددی در این بخش انجام نشده است تا مشخص شود کدام صنعت مزیت و کدام یک توان صادراتی شدن دارد. در زمان وزارت آقای جهانگیری در وزارت صنایع، آقای نیلی کاری پژوهشی با عنوان «استراتژی توسعه صنعتی» انجام داد که کار بسیار قابل توجهی بود؛ اما هیچ‌گاه مورد استفاده قرار نگرفت. وی می‌افزاید: وزرای صنعت ما فقط چسبیده‌اند به صنعت خودرو. بعد هم با اتکا به اطلاعات نادرست ادعا می‌شود این صنعت چند میلیون شغل ایجاد کرده است. مثل زمانی که گفته بودند ۱۱۰ هزار خودرو در انبار کارخانه‌های خودروسازی دپو شده و یکی دیگر از وزرا گفته بود، اگر ابعاد ۱۱۰ هزار خودرو را محاسبه کنیم، مساحت بخشی از غرب تهران را پر می‌کند ولی با همان حرف‌ها از کابینه رای گرفتند و برای فروش ۱۱۰ هزار خودرو تسهیلات پرداخت کردند. بهکیش در بخش دیگری از سخنان خود ایجاد اشتغال در کشور را در بوته نقد قرار می‌دهد و می‌گوید: دولت‌مردان مرتباً از هدف «ایجاد اشتغال» صحبت می‌کنند. اگر به دنبال ایجاد اشتغال هستید، دو راه بیشتر ندارید: یا باید یک واحد اقتصادی موجود را گسترش دهید یا برای راه‌اندازی واحد جدید دست به جذب سرمایه بزنید. اما دولت در عوض چه کرده؟ سال گذشته منابع مالی بسیاری برای پرداخت تسهیلات به واحدهای مشکل‌دار اختصاص داده است. این کار ممکن است مشکل آن واحدها را به‌طور موقت حل کرده و تولیدشان را افزایش داده باشد اما هیچ کمکی به پایداری آنان یا ایجاد اشتغال نکرده است. چرا که این واحدها کارگران قبلی خود را داشته‌اند. وی ادامه می‌دهد: منظورم این است که وقتی هدف را گم می‌کنیم، با سیاستگذاری نادرست، منابع مالی خود را در جای نامناسب هزینه می‌کنیم. اگر هدف ما ایجاد اشتغال است، باید سه ضلع چارچوب مثلی را مدنظر داشته باشیم. فراموش نکنید تا وقتی نرخ سود ۲۰ درصدی در نظام بانکی وجود داشته باشد، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بخش‌های مولد اقتصاد هیچ توجیهی ندارد تا به توسعه اشتغال منجر شود. روزنامه دنیای اقتصاد (۹۶/۴/۱۴)

مجمع عمومی عادی سالیانه سندیکاى شرکتهای ساختمانی ایران در ۲۷ خرداد برگزار شد

کارنامه یک سال فعالیت سندیکا

بررسی و تصویب گزارش سالانه رئیس، دبیر، هیأت مدیره و کمیسیون های سندیکا

دبیر، گزارش کمیسیون های سندیکا، گزارش مالی و گزارش بازرسان پرداخت. پس از قرائت گزارش های مذکور و تصویب موارد بررسی شده، نشست مجمع پایان یافت.

رئیس، مهندس علیرضا ناصرمدلی و سیروس محسنین به عنوان ناظر، و مهندس علی ورزنده به عنوان منشی مجمع، جلسه رسمیت یافت و طبق رويه گذشته به بررسی گزارش هیأت رئیسه، گزارش

مجمع عمومی عادی سالیانه سندیکاى شرکت های ساختمانی ایران روز شنبه ۲۷ خرداد در محل این سندیکا برگزار شد. بعد از تشکیل هیأت رئیسه با حضور و عضویت مهندس بهمن دادمان به عنوان

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

گزارش رئیس هیأت مدیره

مرتب آن نتایج مشورتی بسیار خوبی برای صنف و هیأت مدیره به ارمغان بیاورد. مهندس دادمان در سخنرانی خود توضیح داد: در بعد داخلی سندیکا، توانمندسازی اعضا را در مدیریت و مهارت و استانداردسازی بهترین راه برای بالابردن قدرت چانه زنی تشخیص دادیم و آموزش های استاندارد، قانونی و ضروری را در سندیکا نهادینه کردیم. ما در جهت همگرایی اعضا و تشکل ها که کلید بسیاری از مشکلات موازی کاری و حتی بیهوده کاری های درون صنفی ما است، به تجمیع اتاق های فکر پرداختیم. موسسات آموزشی وابسته به سندیکا در سال ۹۵ بازوی فعالی برای برنامه های آموزشی سندیکا بودند و فعالیت خوبی را به نمایش گذاشتند و راندمان بسیار خوبی هم ارائه دادند.

اینکه سالی که گذشته سالی سخت با فضایی آکنده از بیم و امید بود، افزود: خوشحالیم که با تداوم دولت تدبیر و امید بیم سوی دیگر از میان رفت در عین حال در انتهای سال گذشته انتخابات هیأت مدیره سندیکا را برگزار کردیم که با استقبال شایان اعضای هیأت مدیره به افزوده شدن اعضای جوان جدید منجر شد که، با تحرک و شادابی، تحول و انگیزه، کمر به خدمت سندیکا بسته اند. این هیأت مدیره در عین حال برخوردار از وجود با برکت پیشکسوتان و بزرگان نام آور نیز هست که با تجربه گرانسنگ شان پشتوانه سترگی برای سندیکا هستند و ما به حضورشان دلگرم و پشترگرم هستیم. سندیکا کماکان از نظرات و حمایت های شورای عالی و اعضای محترم و بزرگوار آن بهره مند بوده و جلسات

در ابتدای این نشست مهم، مهندس بهمن دادمان رئیس هیأت مدیره سندیکا ضمن خیر مقدم به مهمانان، گزارشی از عملکرد هیأت مدیره ارائه داد. وی با آرزوی قبولی عبادات اعضای مجمع و همه اعضای سندیکا در ماه مبارک رمضان و توفیق روزافزون در تداوم خدمت به سازندگی کشور گفت: خوشحالیم که مجمع عمومی عادی سالیانه خود را برگزار می کنیم. مهندس دادمان با اشاره به اینکه مباحث این نشست حول دو محور اصلی: ۱- گزارش عملکرد هیأت مدیره و سندیکا در سال گذشته و ۲- تبیین خط مشی و مبانی برنامه سال جاری است تصریح کرد: این گزارش با ارائه عملکردهای کمیسیونهای سندیکا تکمیل خواهد شد. رئیس هیأت مدیره سندیکا همچنین با تاکید بر

برنامه‌های سال ۹۶ آموزشی در سندیکا از هدفمندی و کیفیت بالاتری برخوردار بوده و در این راه حمایت و همیاری شایسته اعضا می‌تواند سندیکا را در رسیدن به اهداف تربیت کلیه نیروهای ذی صلاح صنعت احداث با گواهینامه‌های صلاحیت و مهارت یاری نماید. سندیکا در سال ۹۵ موفق به تشکیل یک ساختار داخلی - خارجی با کمک دانشگاه‌های آلمان و ایران و همکاری اتاق بازرگانی گردید که از سال تحصیلی آتی برای اولین بار تکنسین و کاردان ماشین‌آلات سنگین ساختمانی و کشاورزی و معدنی تربیت کنیم. در همین سال با همین رویکرد بیش از هزار گواهینامه آموزشهای قانونی و مهارتی و مدیریتی صادر کرد که ارگانهای رسمی در برگزاری، محتوا و نظارت بر آن مشارکت داشتند.

در بعد بیرونی صنف، برگزاری نشست‌های مشترک با نهادهای تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر و تأثیرگذار در زمینه تسهیل، شفاف‌سازی و رفع موانع و ابهامات قانونی، حذف قوانین دست و پاگیر و لویح و آیین‌نامه‌های متناقض و استفاده از ظرفیت‌های قانونی موجود مدنظر قرار گرفت که از جمله آن‌ها می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱ - نشست هم‌اندیشی با کارشناسان اقتصادی و مالی برجسته مملکت در رهیافت‌های اقتصادی، نشست هیأت‌مدیره با جناب آقای مهندس شافعی ریاست محترم نظام فنی اجرائی در خصوص مسائل مبتلابه بویژه آیین‌نامه تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی، شرایط عمومی پیشنهادی صنعت احداث، مشکلات پیمانکاران با بیمه تأمین اجتماعی و نظام مالیاتی که مقرر شد نتایج پیگیری‌ها و پیشنهادات به نظام فنی اجرائی منعکس گردد.

۲- نشست‌های مشترک با ریاست محترم سازمان امور مالیاتی، معاونت محترم درآمد سازمان تأمین اجتماعی و تشکیل یک کمیته مشترک دائمی با سندیکا، نشست‌های دوره‌ای نمایندگان سندیکا در کمیته ماده ۷۶ شورای گفتگو با کمیته جدید «ماده ۱۲»، کمیسیون تسهیل محیط کسب و کار و نیز نهاد تعامل به ویژه در خصوص مالیات بر ارزش افزوده، مشاغل سخت و زیان‌آور، پروژه‌های نیمه تمام و مطالبات معوق

پیمانکاران و اوراق منتشره مختلف و نیز مسئولان و متولیان تأمین مالی، بانکها و بیمه‌ها، ملاقات و پذیرائی از بسیاری هیأت‌های تجاری خارجی در زمینه‌های سرمایه‌گذاری و ورود تکنولوژی و تجهیزات با کشورهای غربی و شرقی که موکول به خروج از بن‌بستهای بانکی گردیده است و کماکان ادامه دارد، از عمده‌ترین فعالیت‌ها در سال ۹۵ بوده است.

مهندس دادمان افزود: خدمات فوق در سال گذشته میسر نبوده است جز با پشتیبانی شما اعضای وفادار و صمیمی که با وجود همه مشکلات و همه نارسائی‌ها ما را تنها نگذاشتید و به ما فرصت دادید با روحیه‌ای مضاعف و ترکیبی جوانتر و با روحیه‌تر در دوره بیست و سوم در خدمت عزیزان باشیم.

آنچه که خدمت‌سروان عرض شد توسط تیم مسئولیت‌پذیر و پر جنب و جوش دبیرخانه سندیکا در کنار اتاق‌های فکر میسر گردیده است. دبیرخانه، خدمات فنی، حقوقی،

اعضای محترم امکان‌پذیر می‌باشد. مجدداً از کلیه سروان گرامی انتظار داریم حمایت‌های همه جانبه خود را از خدمتگزاران خود در سندیکا دریغ نفرمایند.

رئیس هیأت‌مدیره سندیکا تصریح کرد: هیأت‌مدیره دوره بیست و سوم در جلسات برگزار شده تا کنون بر مبنای تدوین راهنمای عمل و برنامه هدفمند تلاش نموده است فرآیند رسیدن به برنامه بلندمدت و سالیانه از مسیر تحلیل وضعیت موجود شروع شده است. این تحلیل در دو بعد مشکلات و چالش‌های فضای کسب و کار در سال ۹۶ و چالش‌های موجود در حرفه که بعضاً بسیار مزمن نیز هستند را شامل می‌شود:

اولین و مهمترین چالش داخلی که فضای کسب و کار کشور را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد مشکلات جدی شبکه بانکی است. شبکه بانکی با انجماد ۴۵ درصد از منابع خود با مشکل جدی کمبود منابع روبرو است. این منابع قرار هم نیست به این زودی

قراردادی و مالی را به اعضا ارائه داده و در عین حال خدمات وسیع آموزشی و رفاهی و ارتباطات و فناوری اطلاعات را در قالب برگزاری سمینارها، همایش‌ها و کنفرانس‌ها و نمایشگاه‌ها و انتشار کتاب و نشریه و سایت و کانال تلگرام را به اعضای محترم عرضه می‌دارند و جا دارد مراتب سپاس و تشکر خود را ابراز و خسته نباشید بگوئیم.

وظایف بس خطیر و گسترده‌تری را در سال ۹۶ برای این دبیرخانه رقم زده است که قطعاً با همراهی، همفکری و پشتیبانی همه جانبه

باز شود. بخشی از این منابع در اختیار دولت، بخشی در اختیار مشتریان بد حساب است که امکان برگشت آنها هم بسیار کم است و بخشی هم در خرید دارایی‌های ثابت منجمد شده که در شرایط فعلی احتمال نقد کردن آنها بسیار کم است، مگر این با زیان بالا به نقد تبدیل شوند. انجماد منابع بانکی امکان افزایش تسهیلات را به منظور رونق اقتصادی محدود می‌کند. تاکنون هم این محدودیت خودش را در رشد پایین اقتصادی نشان داده است. کمبود منابع که با زیاندهی سیستم

بانکی همراه است موجب می شود که منابع سیستم بانکی با مشکل مواجه باشد. همین مسئله فضای اعتباری جامعه را محدود و فعالیت شرکتها را نیز محدود می کند.

دومین چالش درونی چالش بدهی های دولت است. دولت از یک طرف در حال انتشار اوراق بدهی برای پرداخت و پایش بدهی های خود است و از طرف دیگر با بستن بودجه سال آینده کسری های قابل پیش بینی ایجاد می کند که این خود مستلزم انتشار اوراق جدیدی است. این دور باطل به این زودی ها از بین نمی رود. اوراق بدهی منتشر شده توسط دولت با دو مانع عمده روبرو است. مانع اول عدم گسترش بازار بدهی است که این خود موجب شده است که این ابزار برای دولت چندان کارایی نداشته باشد. دوم رقابت بین بازدهی اوراق بدهی و سایر بازارها مخصوصا بازار بورس اوراق بهادار موجب شده است که مقاومت های جدی برای این بازار به وجود بیاید که انتشار آنها را با محدودیت مواجه می کند. در نتیجه انتشار بیش از حد این اوراق به نظر می رسد چندان عملی نباشد و در مجموع پیمانکاران، بانکها و بانک مرکزی و سایر بستنکاران دولت را کماکان در بلا تکلیفی نگه خواهند داشت.

نتیجه این دو چالش، چالش سوم را برای اقتصاد ایران پدید آورده است. بحران بدهی دولت و انجماد منابع بانکی حجم پول را در اقتصاد کشور زیاد و سرعت آن را بسیار کند کرده است. محاسبات انجام شده نشان می دهد که سرعت گردش پول در سال جاری به پایین ترین عدد خود در دهه های گذشته رسیده است. کاهش سرعت پول نشانگر خوبی برای رونق اقتصادی است. پایین بودن سرعت گردش پول نشان دهنده عمق رکود در اقتصاد ایران است. درست است که نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۹۵ ممکن است به شش یا هفت درصد هم برسد، ولی کماکان رشد درون زای اقتصاد کشور در رکود است و سرعت گردش پول بسیار پایین در اقتصاد ایران نمایانگر رکود وسیع و پنهان در اقتصاد ایران است. اگر التهابات سیاسی و یا تحریم های جدید و تشدید تحریم های موجود قیمت های داخلی و به خصوص قیمت ارز را با نوسان مواجه کند، احتمال اینکه این رکود به تورم رکودی منجر

شود بسیار زیاد است. این چندمین بار است که این بیماری در اقتصاد ایران خانه کرده است، ولی این بار شدت آن ممکن است از دفعات قبل بیشتر باشد. بنابراین بالا رفتن نرخ رشد اقتصادی در اقتصاد ایران در سال ۹۶ با محدودیت های جدی مواجه است. بدون رفع این موانع مشکل بتوان به نرخ رشد درونزا و قابل قبولی دست یافت.

چهارم حضور سایه سیاست بر اقتصاد است. حضور این عامل، اقتصاد ایران را همانند سالهای گذشته مه آلود می کند. در سال ۹۶ این مه آلودگی بیشتر می شود. چون با افزایش درگیری های منطقه ای و بین المللی و شدت یافتن مشکلات اقتصادی، سیاست خود را ملزم به ورود به اقتصاد می کند تا مسایل اقتصادی را حل و فصل کند، غافل از اینکه خود این دخالت مشکلات اقتصادی را هم بیشتر و هم پیچیده تر می کند.

در گزارش مهندس دادمان به حضار تاکید شد: در مجموع به نظر می رسد که فضای کسب و کار در سال ۹۶ در راستای بهبود وضعیت سال ۹۵ نباشد و مشکلات جدیدی در این فضا به وجود بیاید. در واقع سال ۹۶ سال مهمی برای چالشهای پیش روی وضعیت کسب و کار، دولت و نظام حکومتی است و گذر درست از این دوران، قابلیت های بالایی را می طلبد. چالشهای فراروی حرفه شامل موارد زیر است:

موسسات آموزشی وابسته به سندیکا در سال ۹۵ بازوی فعالی برای برنامه های آموزشی سندیکا بودند و فعالیت خوبی را به نمایش گذاشتند و راندمان بسیار خوبی هم ارائه دادند. برنامه های سال ۹۶ آموزشی در سندیکا از هدفمندی و کیفیت بالاتری برخوردار بوده و در این راه حمایت وهمیاری شایسته اعضا می تواند سندیکا را در رسیدن به اهداف تربیت کلیه نیروهای ذی صلاح صنعت احداث با گواهینامه های صلاحیت و مهارت یاری نماید.

- ۱- تأمین مالی پروژه های زیرساختی و موانع پیش روی آن
  - ۲- چالشهای اوراق مشارکت، اسناد خزانه اسلامی، تسویه خزانه
  - ۳- مالیاتهای مستقیم- بررسی نحوه اقدامات هیأت های حل اختلاف مالیاتی و نقش سندیکا در آن
  - ۴- مالیات بر ارزش افزوده و اصلاحات آتی آن که در مجلس مطرح است
  - ۵- مشکلات قانونی تأمین اجتماعی و حق بیمه قراردادها
  - ۶- قانون و آیین نامه های مشاغل سخت و زیان آور و عواقب آن
  - ۷- رتبه بندی و تشخیص صلاحیت شرکتها
  - ۸- بازبینی و مطالبه اجرای قانون گشایش اعتبار اسنادی ریالی
  - ۹- همگرایی ساختاری تشکل های صنعت احداث
  - ۱۰- آموزش مهارتی، مدیریتی، ایمنی، ریسک، ماشین آلات، قانون، فناوری، مدیریت و ...
- فرآیند تدوین برنامه سال ۹۶ منجر به تنظیم بیانیه مأموریت سندیکا شد که براساس بررسی شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران و نیز معادلات موجود در فضای کسب و کار حرفه و در نظر گرفتن پیش فرض های مشروحه ذیل:
- محورهای حصول به اهداف مأموریت سندیکا، و راهبری کامل موضوع تا رسیدن به اهداف مذکور در دستور کار کمیسیون تحقیق و توسعه قرار گرفته است:

- ۱- قیمت نفت، طلا و فلزات پایه کاهش می یابد. به دلیل بالا رفتن ایندکس دلار در قبال سبد ارز تعریف شده.
- ۲- سیاست حفظ ثبات سیاسی و اقتصادی ایران ادامه خواهد یافت. با تکیه بر نتیجه انتخابات این رویکرد قطعی است.
- ۳- ایران از مناقشات منطقه ای و جهانی حداقل تأثیرات منفی را خواهد داشت.
- ۴- تحریم های بین المللی موجود تشدید نخواهد شد.
- ۵- اعتبارات عمرانی نسبت به سال قبل تغییرات معناداری نخواهد داشت.
- ۶- مهمترین رویکرد دولت حفظ و توسعه اشتغال خواهد بود.
- ۷- سیاستهای مبارزه با تورم ادامه خواهد داشت.

در ادامه این گزارش به بیانیه مأموریت سال ۹۶ سندیکا اشاره شد که به شرح ذیل مورد تصویب هیأت مدیره واقع گردیده است:

"سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران، اقدامات لازم و ضروری برای خلق آینده‌ای پایدار در تعاملی سازنده با حاکمیت و محیط داخل و خارج و با بهره‌مندی حداکثری از ظرفیتهای موجود، همت تام برای شناسایی و معرفی بازارهای بالفعل و بالقوه برای شرکتهای عضو را معمول خواهد داشت." محورهای اهداف مأموریت نیز به شرح ذیل مورد تصویب هیأت مدیره دوره بیست و سوم قرار گرفته است:

- شناسایی، تبیین و معرفی ظرفیتهای داخلی به اعضا

- شناسایی، تبیین و معرفی بازارهای جدید - ایجاد بستر توانمندسازی اعضا متناسب با الزامات بازارهای جدید

- تعامل و هم‌صدایی با تشکلهای همگن - شناسایی، تبیین و معرفی ظرفیتهای داخلی به اعضا

- ظرفیتهای قانون بودجه سال ۹۶: اوراق پیش‌بینی شده - حل معضل اوراق سررسید و حفظ قدرت خرید

سندیکا در راستای مأموریت خود برای فعال کردن ظرفیتهای تمام توان خود را برای اصلاح قوانین و آیین‌نامه‌ها برای جلوگیری از نقد کردن اسناد به کار خواهد برد. امیدوارم به جایی برسیم که تمام ضررهای ناشی از نقد کردن اسناد را بازگردانیم. امیدواریم با هم افزایی بتوانیم این مسائل را برطرف کنیم.

در مورد شناسایی و تبیین و معرفی بازارهای جدید باید به بحث - BOT - BOO و مشارکت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری‌های خارجی ورود پیدا کنیم و مسائل ناشی از این نوع قراردادها که نحوه تضمین و بازپرداخت، و مشکل پرداخت و بازپرداخت توسط دولت است حل کنیم.

در این باره انسجام قوانین، بازار پولی و مالی قوی و دولت معتبر (عدم فکول وعده) لازم است که در موادی از قانون به آنها اشاره شده که شامل:

بند «الف» تبصره ۳:

سقف تسهیلات تأمین مالی خارجی (فاینانس) برای طرح‌ها علاوه بر باقیمانده سهمیه سال قبل ۵۰ میلیارد دلار که با رعایت

الویت‌های بند (پ) ماده ۴ قانون برنامه ششم توسعه بر طرح‌های بخش دولتی دارای توجیه اختصاص یابد.

بند «الف» تبصره ۵:

۱۰ هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت برای اجرای طرح‌های دارای توجیه دانشگاه‌ها، وزارت بهداشت، شرکتهای دولتی و البته به وزارتخانه‌های نیرو، نفت، واحد شهرسازی، ورزش، دفاع، ارتباطات، صنعت، جهاد کشاورزی، بهداشت، سازمان انرژی اتمی، میراث فرهنگی، گردشگری

بند «ب» تبصره ۵:

۲۰ هزار میلیارد تومان اوراق اسلامی (اسناد مشارکت و سکوک) ریالی و ارزی جهت طرح‌های عمرانی نیمه‌تمام و ساماندهی دانشگاه‌ها مندرج در پیوست شماره ۱ قانون بودجه ۹۶.

بند «ج» تبصره ۵:

اوراق فروش نرفته طرح‌های بندهای الف و ب تبصره ۵ در سقف مطالبات معوق طرح قابل واگذاری به پیمانکاران، مشاوران و تأمین‌کنندگان همان طرح‌ها مجاز است.

بند «د» تبصره ۵:

۵ هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت و سکوک اسلامی توسط شهرداریهای کشور حداقل ۵۰٪ این مبلغ قطار شهری

بند «ه» تبصره ۵:

۹/۵ هزار میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی با فقط قدرت خرید و سررسید تا ۳ سال برای تسویه بدهی در طرح‌های عمرانی و مابه‌التفاوت نسبت تضمین محصولات کشاورزی با نسبت فروش در بورس. این اسناد از مالیات معاف است. اسناد خزانه اسلامی از قابلیت داد و ستد در بازار برخوردار است.

بند «و» تبصره ۵:

۱۰ هزار میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی برای تخصیص‌های الویت‌دار ابلاغی از سوی سازمان برنامه.

برنامه «ج» تبصره ۵:

۵ هزار میلیارد تومان اوراق بهادار اسلامی با سررسید تا ۵ ساله جهت بازپرداخت اصل و سود اوراق سررسید شده.

بند «ط» تبصره ۵:

۵ هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت ارزی - ریالی توسط وزارت نفت برای سرمایه‌گذاری طرح‌های نفت و گاز

بند «ی» تبصره ۵:

تا سقف ۳ میلیارد دلار اوراق مشارکت ارزی - ریالی توسط وزارت نفت برای بازپرداخت اصل و سود اوراق مشارکت سررسید شده و سایر.

بند «ل» تبصره ۵:

تشکیل کمیته ۴ نفره برای مدیریت تبعات احتمالی انتشار اوراق بهادار و تعیین سود آنها. از کمیسیون اقتصاد مجلس (ناظر) - وزیر اقتصاد - رئیس کل بانک مرکزی - رئیس سازمان برنامه و بودجه

بند «ج» تبصره ۶:

وزارت نیرو مبلغ ۷۰ هزار میلیارد تومان از محل درآمدهای فروش آب شهری را صرفاً صرف آبرسانی شرب روستایی و عشایر کند

تبصره ۱۹:

تسهیل در تأمین مالی طرح‌های عمرانی دارای توجیه با اولویت طرح‌های نیمه تمام و انعقاد قرارداد سرمایه‌گذاری و مشارکت با بخش خصوصی. میزان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، دولت و بانکها و تضامین مربوطه تشریح شده است. بندهای ۶ و ۷ این تبصره باید مورد مذاقه قرار گیرد. آیین‌نامه اجرایی این بند باید تهیه شود.

بند «د» تبصره ۱۹:

به منظور بسترسازی عملی برای استفاده از روش‌های نوین اجرای طرح‌ها مانند مشارکت عمومی - خصوصی، یا واگذاری به بخش خصوصی، روش مورد عمل طی بندهای ۱ الی ۴ تشریح شده است. در خاتمه هیأت مدیره سندیکا سپاس و تشکر صمیمانه خود را از مدیران شرکتهای عضو که با کمک‌های مادی و معنوی خویش و با مساعدت‌های اثربخش در طول سال ۹۵ یاری‌رسان سندیکا بوده‌اند، ابراز می‌دارند. امیدواریم اینگونه کمک‌ها در طول سال جاری نیز تداوم یابد. فرصت را مغتنم شمرده از تلاش‌های کارکنان سندیکا در خدمت‌رسانی به شرکتهای عضو، صمیمانه تشکر می‌کنم.

در سالی که گذشته تعدادی از مدیران ارشد شرکت‌های عضو بستگانی را از خانواده گرمای خود از دست دادند که از خداوند منان برای درگذشتگان آمرزش ابدی و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت می‌نماییم. برای همه سروران گرمای سلامتی، موفقیت و شادکامی از پروردگار بزرگ آرزو مندیم.

گزارش دبیر به مجمع

در ادامه این مجمع، دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران گزارش دبیر را به مجمع عمومی عادی سال ۱۳۹۶ سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران ارائه داد. وی عنوان کرد:

خوشحالم در جمع عزیزان و همکاران خود به عنوان دبیر و مجری تصمیمات شما در این مجمع صحبت می‌کنم. این افتخاری است که باید شانس بیاورید و نصیبتان شود و الحمدلله خداوند این عنایت را به من داشت که این توفیق خدمت نصیبم شد و با اعتماد هیات مدیره و اعضای محترم سندیکا این سمت به بنده واگذار شد. در ابتدا خواهش من از اعضاء این است که برای داشتن دبیرخانه‌ای فعال، چابک و تاثیرگذار که باعث شود در مجامع و نهادهای مختلف صدای ما به گوش حاکمیت برسد و بتوانیم مطالبات صنفی خود را درست هدایت کنیم، پشتیبان دبیرخانه باشید و ما را یاری برسانید. هر جا ضعف داریم و هر جا نقطه قوتی داریم به ما بگویید چرا که باعث دلگرمی ما می‌شود.

همانطور که ریاست محترم هیات مدیره اشاره کردند سال ۹۵ که البته ریاست دبیرخانه با خود مهندس دادمان بود و بنده هم در کنار ایشان بودم، سال تلاش بیشتر و تحقق دستاوردهای بزرگ برای سندیکا

بود. سندیکا توانست در جنبه‌های مختلف فعالیت کند. عمده‌ترین این دستاوردها حاصل تلاش هیات مدیره و کارکنان خدوم دبیرخانه و صد البته تحت درایت و نظارت و هدایت هیات مدیره منتخب بود که جمعی از نخبگان و فرزندان و پیشکسوتان صنف است و این دوره شاید دوره بزرگی باشد از بابت اینکه اندیشه‌های نو و تجربه‌های بی‌بدیل در آن جمع شده‌اند و می‌تواند منشا حرکت‌های بزرگ باشند، من به مواردی اشاره می‌کنم تا این موارد توسط رؤسای کمیسیون‌ها تکمیل شود: ما در دبیرخانه بحث‌هایی را پیگیری می‌کردیم از جمله اینکه هر سال برنامه

سالانه سندیکا را تهیه و به تأیید هیات مدیره برسانیم. اساس این برنامه‌ها این بود که موارد صنفی خود را بهتر مطرح کنیم و مطالب صنفی خود را به خوبی پیگیری کنیم. پیشنهادات و پیگیری‌های موثری برای اصلاح قوانین محل و مشکل ساز کسب و کار داشتیم تا پیشنهاد اصلاحی بدهیم، ارتباط نزدیکی با تشکل‌های همسو برقرار کنیم و گفت‌وگوهای مشترکی با نهادهای حاکمیتی، مجامع و نهادهای مرتبط داخلی و خارجی پیدا کنیم تا بتوانیم از ظرفیت هم‌اندیشی هر دو طرف استفاده کنیم و بتوانیم راحت‌تر موارد مختلف را پیگیری کنیم.

کمیسیون‌های مختلف ما پیگیری و اعلام نظرهای مختلفی راجع به قوانین مختلف، مسائل حقوقی، امور فنی و مسائلی مثل شرایط عمومی پیمان و مسائلی از این دست داشتند. سال گذشته سالی بود که کمیسیون حقوقی در سندیکا فعالیت‌تر شد، با هدف اینکه مرجعیت سندیکا ارتقا پیدا کند و حل و فصل اختلافات در داوری بین اعضاء حل شود. در این کمیسیون آیین‌نامه داوری بین اعضاء در داخل خود خانواده اعضاء حل شود. ما در این کمیسیون آیین‌نامه داوری را تدوین کردیم. سعی کردیم از سال‌های اولیه تشکیل آن، مشاوره‌های فنی، حقوقی و قضائی به اعضاء بدهیم. تهیه مکاتبات، مشاوره‌های فنی، حقوقی و قضائی به اعضاء بدهیم. تهیه مکاتبات،

سال گذشته سالی بود که کمیسیون حقوقی در سندیکا فعالیت‌تر شد، با هدف اینکه مرجعیت سندیکا ارتقا پیدا کند و حل و فصل اختلافات و داوری بین اعضاء در داخل خود خانواده اعضاء حل شود. در این کمیسیون آیین‌نامه داوری را تدوین کردیم. سعی شد از سال‌های اولیه تشکیل آن، مشاوره‌های فنی، حقوقی و قضائی به اعضاء بدهیم. تهیه مکاتبات، مشاوره‌ها و راهنمایی‌هایی را در این زمینه با اعضاء داشتیم.

مشورت‌ها و راهنمایی‌هایی را در این زمینه با اعضا داشتیم. پیگیری مجدانه‌ای راجع به مالیات بر ارزش افزوده و مسائل مالیاتی داشتیم. طی جلسات متعددی نمایندگان دبیرخانه، کمیسیون‌ها و هیات‌مدیره با مراجع مختلفی که تصمیم‌گزار و تصمیم‌ساز هستند بر روی بحث مالیات بر ارزش افزوده به گفتگو نشستند و توفیقات زیادی را هم در این زمینه داشتیم.

در خصوص آیین‌نامه تشخیص صلاحیت همچنان کمیسیون قوانین ما و دبیرخانه ما پیگیر بودند که آقای مهندس مسعودی رئیس کمیسیون توضیحات مفصلی را ارائه خواهند داد. در خصوص آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی در سال گذشته وقت زیادی گذاشتیم و نظرات مختلفی را بیان

گزارش کمیسیون قوانین

کمیسیون قوانین، اقتصاد و تحقیق و توسعه کمیسیونهایی بودند که موفق به قرائت گزارش خود در مجمع شدند، و هیأت رئیسه مجمع از حاضران خواستند گزارش سایر کمیسیونها را از طریق جزوات منتشر شده و ماهنامه پیام آبادگران مطالعه کنند.

مهندس سیامک مسعودی به عنوان رئیس کمیسیون قوانین عنوان کرد: همکاران شما در هیأت‌مدیره به همراه دوستان ما در کمیسیون‌ها تمام تلاش خود را برای حل معضلات و مرتفع کردن آنها به کار بردند. که

کردیم. آیین‌نامه تامین اجتماعی و بحث اوراق نیز بررسی شد. در بحث آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور، و فهرست‌بها و شاخص تعدیل کار شبانه‌روزی از سوی اعضای محترم کمیسیون فنی انجام شد. در مورد مسائل مسکن مهر مکاتباتی را با نهادهای مسئول داشتیم و در زمینه استانداردها در جلسات مربوط شرکت کردیم. از بحث‌های محوری دبیرخانه ارتقای نشریه پیام آبادگران بود که در سال گذشته کیفیت آن، و شکل و تصاویر داخل نشریه بهتر شده است. با بازخورد اعضا متوجه شدیم مجله در حال پیدا کردن جایگاه بهتر و واقعی‌تری است. در این مورد درخواست دارم تا جایی که ممکن است مطالب اعضا تولید شود تا مسائل اعضای محترم بیشتر در نشریه پیام آبادگران بازتاب داده شود. در دبیرخانه درباره تدوین اخلاق مهندسی بحث‌های فصلی انجام شده که قطعاً عمل به آنها کمک می‌کند در رقابت‌ها و فعالیت‌های صنفی خود درست‌تر و بهتر به پیش برویم. مکاتبات با اعضا و پیگیری، پاسخ و انتشار سررسید و فصلنامه ماشین-آلات از دیگر فعالیت‌های دبیرخانه در سال گذشته بود.

در نهایت در ۳۰ بهمن ماه سال ۹۵ با انتخابات پرشکوه، اعضای هیات‌مدیره محترم و بازرسان دوره بیست و سوم انتخاب شد و در سال جدید هیات‌مدیره مستقر و دبیرخانه همچون سنوات گذشته با جدیت بیشتری مسئول پیگیری مصوبات اعضای هیات‌مدیره در سال ۹۶ بوده است. در سال ۹۶ اهداف دیگری را نیز نشانه گرفته‌ایم که قطعاً با پشتیبانی اعضای هیات‌مدیره و دیگر

اعضای محترم و بازرسان قابل تحقق است. از جمله اهدافی که داریم این است که در سال ۹۶ دبیرخانه را فعال‌تر کنیم که دبیرخانه بهتر و مناسب‌تر به شما خدمات دهد. در این راه گام‌های اساسی برداشته‌ایم از جمله ارتقای سیستم اطلاع‌رسانی که حجم مکاتبات کاغذی را کم می‌کند، پیگیری جلسات با مقام‌های دولتی و مطرح کردن مطالبات صنفی. تلاش ما در این سال ارتقای جایگاه صنفی، فعال‌تر کردن روابط عمومی سندیکا برای واکنش مناسب‌تر و سریع‌تر به اتفاقات بیرونی است که نمونه آن را در واکنش به انتخابات ریاست جمهوری با حفظ شأن و جایگاه سندیکا در کنار مطرح کردن مطالبات صنفی دیدید. قطعاً امسال نشریه آبادگران را با جدیت بیشتری به پیش می‌بریم و تحول در دبیرخانه را محقق خواهیم کرد که گزارش آن به شما خواهد رسید. برای این اقدامات از ما پشتیبانی مالی و معنوی کنید و به ما ایده دهید. از شما تشکر می‌کنم که تشریف آوردید، این مقوله مختصر را هم فقط به احترام اعضای هیات‌مدیره و دبیرخانه محترم به شما ارائه دادم که بدانید پیگیر کار هستند و دل آنها مدام برای بهتر شدن کار می‌تپد. گزارش مفصل‌تر به شکل مجلد خدمت شما ارائه شده است.

سال ۹۵ سال سختی برای جامعه پیمانکاری بود، آرزوی ما این است که اگرچه افق سال ۹۶ چون سال ۹۵ است ولی از سال ۹۵ بهتر باشد و کسب و کارها رونق بهتری داشته باشند. در کنار آن هیات‌مدیره و دبیرخانه شما هم به جد پیگیر و خادم شما هستند. خادمین خود را کمک کنید که کارها را بهتر انجام دهند.

عنوان مشاوران استفاده نمود که سندیکا با برخورداری از این پتانسیل بتواند در روند قانونگذاری، اصلاح قوانین، و الزام به پایبندی دستگاه‌های اجرایی به قوانین، تاثیرگذار باشد و کار کارشناسی در سندیکا نهادینه شود.

گزارش حاضر رؤس اهم فعالیت‌ها و اقدامات انجام شده در کمیسیون بوده که شرح کلی اقدامات در گزارشات ماهیانه به استحضار رسیده است.

کمیسیون با تنظیم شرح وظایف، برنامه،

برای آگاهی از این تلاش‌ها و نتایج اقدامات انجام شده گزارش این کمیسیون ارائه می‌گردد. مشروح گزارش کمیسیون قوانین: کمیسیون قوانین و مقررات در سال ۱۳۹۵ تعداد ۱۸ جلسه برگزار نمود. تعداد حاضرین و جلسات کمیسیون حدود ۵۴۰ نفر ساعت در سال جاری بوده است.

در این سال کمیسیون از وجود افراد متخصص در کنار خود از جمله آقایان قدسی (مشاور بیمه ای)، امیری (مشاور مالیاتی)، خانم گلزاری (مشاور روابط کار) به

عمومی پیمان بود که پیش نویس مدنظر سازمان برنامه و بودجه با ممانعت سندیکا و چند تشکل دیگر از ابلاغ آن به دلایل مورد قبول نبودن اتفاق افتاد و مقرر گردید که کمیسیون پیش نویس مدنظر را بررسی نماید که بعد از بررسی کمیسیون و تقدیم به هیأت مدیره سندیکا مجدداً حسب دستور با نمایندگان ۴ تشکل دیگر متن پیش نویس اصلاحی، اصلاح گردد و نظرات چند تشکل اعمال گردد که این موضوع طی جلسات مکرر اقدام و در نهایت به شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی ارسال گردید تا بعد از تأیید به سازمان برنامه و بودجه ارسال شود. که موضوع به سازمان برنامه و بودجه اعلام گردید.

۴- بررسی مشکلات ماده ۱۶۹ مکرر قانون مالیات های مستقیم و شرکت های کاغذی:

با عنایت به نقاط ضعف و ایجاد مشکلاتی که اجرای این ماده قانون به لحاظ عدم ایجاد بستر مناسب اجرای قانون برای شرکت های پیمانکاری داشته موضوع مطرح گردید پس از بررسی در کمیسیون گزارش مبسوطی از مشکلات ایجاد شده به هیأت مدیره محترم سندیکا ارائه شد و با سازمان امور مالیاتی در مورد مشکلات مطرح شده مکاتبه گردید و موضوع در کمیته ماده ۷۶ و شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی مطرح و در حال نتیجه گیری در بخشی از این دستورالعمل در خصوص شرکتهای کاغذی می باشیم که با ابلاغ دستورالعمل بخشی از مشکلات حل می گردد که به محض ابلاغ بخشنامه یا دستورالعمل موضوع اطلاع رسانی می گردد.

۵- بررسی بخشنامه ۱۱۰۸۲/۵۴/۵۰۹۰ موضوع نحوه محاسبه تاخیرات ناشی از پرداخت مطالبات پیمانکاران

با عنایت به درخواست سازمان برنامه و بودجه مبنی بر ارائه نظرات سندیکا در خصوص اصلاح بخشنامه مذکور، کمیسیون با تشکیل جلساتی موضوع را بررسی و با ارائه نظرات خود به کمیسیون فنی سندیکا اقدامات لازم را معمول نمود.

۶- بررسی پیش نویس قانون کار:

از دیگر اقدامات کمیسیون قوانین و مقررات بررسی پیش نویس لایحه اصلاح قانون کار بود که با تکمیل جلسات و کار گروه ویژه با حضور سرکار خانم گلزاری مشاور روابط کار کمیسیون، نظرات مطرح و مصوب گردید و به هیأت مدیره محترم گزارش گردید.

مالیاتی تهیه گردیده بود موضوع در کمیسیون مطرح و ضمن اعلام مشکلات قانون مالیات بر ارزش افزوده جاری، نظرات اصلاحی بر پیش نویس لایحه را تدوین و به سازمان امور مالیاتی و وزرات اقتصاد و سایر مراجع ذیربط ارائه گردید که گزارش اقدامات در قالب کتاب بررسی لایحه مالیات بر ارزش افزوده جهت استحضار اعضای محترم منتشر شد. هم اکنون لایحه نهایی مجلس به دولت در دست بررسی این کمیسیون می باشد و در جلسات مرکز پژوهش های مجلس نظرات اصلاحی خود را بر لایحه اعلام می داریم.

۲- تشخیص صلاحیت پیمانکاران:

موضوع عدم پاسخگویی سازمان به مشکلات پیمانکاران، سررسید اعتبار گواهینامه های بسیاری از اعضای و درخواست تمدید حداقل دو سال برای شرکتهایی که اعتبار رتبه آنها منقضی شده، برخی اصلاحات دیگر در جهت حفظ رتبه های موجود پیمانکاران مورد درخواست، پیگیری و رایزنی قرار گرفته که خوشبختانه در شرف تحقق است.

۳- شرایط عمومی پیمان:

عدم پرداخت مطالبات پیمانکاران در پروژه های پایه نوعی عدم ایفای تعهدات کارفرمایان که منجر به عدم توان پیمانکاران در اجرای پروژه ها گردیده با استفاده از شرایط یک طرفه شرایط عمومی پیمان منجر به استفاده از ماده ۴۶ پیمان جهت فسخ پیمان می گردد و نقض شرایط عمومی پیمان توسط شرایط خصوصی در مواردی مانند حذف پیش پرداخت در قراردادهای موضوعاتی بوده که می توان جزو مشکلات برشمرد. به همین دلیل کمیسیون یکی از موضوعاتی که وقت بسیاری برای آن صرف نمود موضوع بررسی شرایط

ساختار و نیازهای کمیسیون بر اساس اهداف سندیکا در راستای حل مشکلات اعضاء از طریق بررسی قوانین موجود یا ارائه پیشنهادات و نظرات در قوانین و بخشنامه های در حال تدوین مراجع و سازمانهای ذیربط اقدام نمود. با توجه به اینکه تمام مسائل پیمانکاری از قوانین و مقررات حقوقی و فنی شروع می شود و ما در دوران سختی از این حیث پشت سر گذاشته بودیم لذا تمام تلاش خود را جهت ایفای نقش موثر برای حل مشکلات عدیده صنف به کار بستیم. که امید داریم به نوبه خود در حل مشکلات و بررسی قوانین و موضوعات ارجاع شده به کمیسیون کمک حال اعضای محترم و هیأت مدیره بوده باشیم.

با دسته بندی مشکلات اعضا، موارد زیر به عنوان اصلی ترین مشکلات اعضا بوده است که در بررسی مسائل و اعلام نظرات اعضا با آن برخورد داشته و سعی بر حل این مسائل بوده که به صورت مختصر به آن اشاره می کنیم و در صورت نیاز دفتر کمیسیون آماده ارائه توضیحات بیشتری باشد.

۱- قانون مالیات بر ارزش افزوده:

عدم پرداخت یا تاخیر در پرداخت مالیات بر ارزش افزوده صورت وضعیت ها از سوی برخی کارفرمایان، جرائم متعلقه مربوط به تاخیر در پرداخت مالیاتها و سایر موارد به عنوان مشکل قانون جاری در کمیسیون مطرح گردید که پیشنهادات اصلاحی برای قانون با پیگیری سندیکا و اتاق ایران در نهایت منجر به تصویب تبصره ۱۸ قانون بودجه سال ۹۵ گردید که حداقلی بر رفع مشکلات فعلی می تواند باشد. در خصوص پیش نویس لایحه مالیات بر ارزش افزوده که توسط سازمان امور

۷- بررسی مشکلات حوزه تامین اجتماعی:

یکی از مشکلات عمده شرکتهای پیمانکاری در حال حاضر در حوزه تامین اجتماعی است که در سال جاری کمیسیون عمده پیگیری های خود را صرف این موضوع نموده و با تشکیل جلسات مدیریتی و کارشناسی با نمایندگان سازمان تامین اجتماعی در صدد رسیدن به تفاهم جهت حل مشکلات می باشد که امید است فضایی برای حل مشکلات اعضای محترم فراهم شود که تاکنون این جلسات با بی پاسخ گذاشتن نمایندگان سازمان تامین اجتماعی هنوز به نتیجه نرسیده است. و در سال جاری نیز به همراه تعدادی از اعضای محترم هیأت مدیره اولین جلسه با معاونت محترم فنی و درآمد برگزار گردید امید است نتایج خوبی کسب گردد.

۸- بررسی مشکلات قانون و آیین نامه اجرایی مشاغل سخت و زیان آور:

یکی از موضوعاتی که در این دوره، کمیسیون وقت زیادی به جهت حل این مشکل صرف نمود. با توجه به گزارش اعضای سندیکا در مورد شکایت کارگران شاغل در پروژه های مختلف سالیان گذشته این شرکتها که با مراجعه به ادارات کار در خواست به بازنشستگی زودتر از موعد به خاطر مشاغلی که در آن مشغول به کار بوده اند را می نمایند. پس از احراز سخت و زیان آور بودن مشاغل توسط اداره کار که غالبا بدون

اطلاع کارفرما و بدون حضور کارفرما در جلسات تشکیل می شود و تبعات آن برای کارفرمایان (پیمانکاران و شرکتهای عضو سندیکا) می باشد. پیگیری این موضوعات از طریق مکاتبه با ریاست سازمان برنامه و بودجه، ریاست تامین اجتماعی، و طرح در شورای گفت و گو که منجر به تصویب نامه احصاء مشاغل سخت و زیان آور و اعلام عدم بررسی کارگاههای تعطیل برای احراز مشاغل سخت شد که اقدام مثبتی بوده لیکن کافی نیست و همچنین سندیکا در صدد رفع مشکلات و موانع اعلامی اعضا از طریق برگزاری جلسه با وزارت کار و تامین اجتماعی می باشد.

۹- بررسی مشکلات اسناد خزانه اسلامی:

با ابلاغ قانون بودجه سال ۹۵ و ابلاغ آیین نامه اجرای بنده تبصره ۵ قانون مذکور در خصوص نحوه انتشار و واگذاری اسناد خزانه اسلامی به پیمانکاران و شرکتهای غیر دولتی مشکلاتی برای پیمانکاران عضو سندیکا که اسناد دریافت نموده بودند به وجود آمد که موضوع "بازه زمانی حفظ قدرت خرید" که در آیین نامه این بازه را از زمان "قطعی شدن بدهی تا انتشار اسناد" در نظر گرفته بود که نظر سندیکا "حفظ قدرت خرید از زمان مسجل شدن بدهی تا تاریخ سررسید شدن اسناد" می باشد که برای حل این مشکل مکاتباتی با ریاست مجلس شورای اسلامی، ریاست جمهوری و دستگاههای اجرایی داشته و در نهایت با استفاده از ظرفیت ماده ۱۲ قانون بهبود

مستمر محیط کسب و کار موضوع را در جلسه کارشناسی کمیته موضوع ماده ۷۶ قانون برنامه ششم و کمیته موضوع ماده ۷۵ برنامه ششم یعنی شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی مطرح و در شصت و سومین جلسه شورا با حضور وزیر اقتصاد بررسی و ضمن قبولی ایراد و اعتراض سندیکا به این موضوع، با توضیحاتی مصوب گردید راهکارهای اصلاح و عملیاتی شدن خواسته سندیکا با رفع مانع فقهی موضوع بررسی و اقدام گردد. که در نتیجه این اقدامات خوشبختانه در آخرین آیین نامه مربوطه به تاریخ ۹۶/۳/۲۰ بازه زمانی قدرت خرید از صدور حواله تا سررسید پذیرفته شده است.

۱۰- اعلام قوانین و بخشنامه های جدید

مرتبط با فعالیت پیمانکاری و گزارش ماهیانه و سالیانه کمیسیون از اقدامات همراهمه کمیسیون بوده که از طریق نشریه و سایت به اطلاع اعضا محترم رسانید.

۱۱- پاسخ به سوالات و مکاتبات اعضا مطابق

معمول از جمله فعالیت های کمیسیون در طول فعالیت کمیسیون بود.

ضمن تشکر از اعضای محترم کمیسیون که وقت خود را به حضور در جلسات اختصاص دادند و اعضای محترمی که با ارائه نظرات و راه حل ها و پیشنهادات و حضور در جلسات ما را همراهی نمودند.

گزارش کمیسیون اقتصاد

گزارش کمیسیون اقتصاد توسط مهندس بیژن سعیدآبادی قرائت شد. وی عنوان کرد: گزارش کمیسیون اقتصاد در سه بخش اقدامات کمیسیون، برنامه سندیکا، و رویکردهای برنامه ششم توسعه و قوانین بودجه ۹۶ خواهد بود.

مشروح گزارش این کمیسیون بدین شرح بود: کمیسیون اقتصاد در سال ۹۵ با ۱۴ جلسه ۲۰۰ نفر ساعت تشکیل داد. کمیسیون اقتصاد در این سال اقدامات و فعالیت هایی را بعمل آورده که خلاصه آن را به شرح ذیل تقدیم می دارد:

۳۱ جلسه به صورت یک هفته در میان برگزار گردید. تعداد حاضرین در کل جلسات ۲۸۰ نفر معادل ۴۲۰ نفر ساعت بود. کمیسیون اقتصاد در سال جاری موارد ذیل را در دستور کار خود قرار داده و اقدامات و فعالیتهایی را نیز به عمل آورده که خلاصه آن

را به شرح ذیل تقدیم می دارد:

۱- بررسی و تدوین برنامه های کمیسیون برای سال ۹۵:
کمیسیون اقتصاد در اولین جلسه سال جاری

برنامه های اجرایی و عملیاتی خود را در سه بازه زمانی و در قالب سه بخش:
الف: پیگیری موضوعات در حوزه اقتصاد کلان (برنامه بلندمدت)

ب: پیگیری موضوعات و قوانین اقتصادی و بانکی مرتبط با صنعت احداث (برنامه کوتاه مدت)
پ: برنامه جاری تدوین و مصوب و به هیأت مدیره محترم ارائه نمود.

۲- نشست با نمایندگان بانک دی:

کمیسیون به جهت استفاده از ظرفیت های قانونی بازار پول و سرمایه کشور و تقویت روابط با بانک ها در راستای بهبود فضای کسب و کار با هدف حل مشکلات اعضا و تسهیل دسترسی اعضا به منابع و خدمات بانکی برای استفاده از ظرفیتهای بانک، با دعوت از نمایندگان بانک دی در جلسه ای به تبادل نظر و ارائه درخواست های خود پرداخت. تفاهم نامه ای اخیراً به امضا طرفین رسیده و مبادله گردیده است

۳- بررسی روش های تامین سرمایه برای منابع مالی پروژه ها

به جهت پیگیری راهکاری برای تامین سرمایه اعضا به غیر از منابع بانکی کمیسیون در نشست با نمایندگان شرکت تامین سرمایه آریا سهم و تامین سرمایه امین موضوع را مورد بررسی قرار داد که روش های مختلف و متفاوت سرمایه گذاری در قالب ابزارهای گوناگون مورد بحث واقع شد که در این زمینه پیگیری ها ادامه دارد.

۴- بررسی و تحلیل بودجه سال ۱۳۹۵

بررسی و تحلیل بودجه در دستور کار کمیسیون اقتصاد قرار گرفت و پس از بررسی ها نتیجه گیری شد که بودجه سال جاری وضعیت صنف ما و موقعیت مطالبات ما را جواگو نیست و به کلی دوران خواسته های صنف است و جدول مواد مرتبط قانون بودجه با صنف مشخص و تهیه گردید.

۵- بررسی مطالبات پیمانکاران:

بحث مطالبات شرکتهای عضو سندیکا و حجم بدهی دولت به پیمانکاران و خسارتی که از این تاخیرات بخش خصوصی

تحمیل می گردد و راهکارهای اخذ مطالبات پیمانکاران چه به لحاظ ظرفیت های قانون و بودجه های سنواتی که در این بخش پیشنهاد دریافت اوراق قرضه به جای مطالبات و تعیین تکلیف پروژه های نیمه تمام و درخواست پرداخت مطالبات نقدی و مطالبه خسارت تاخیر پرداخت از موضوعاتی بود که در جلسات دوره ای مطرح گردید و کارگروهی از اعضای هیأت مدیره و دبیر سندیکا برای پیگیری موضوع انتخاب شدند.

۶- طرح های قابل واگذاری به بخش خصوصی:

در این جلسه که با حضور آقای دکتر عبدالعلی زاده و تعدادی از اعضای هیأت امنای موسسه تحقیق و توسعه و هیأت مدیره سندیکا برگزار گردید در خصوص نحوه واگذاری پروژه های نیمه تمام و پروژه هایی که قابلیت واگذاری دارند بحث و بررسی شد و مقرر گردید اطلاعات پروژه های نیمه تمام به سندیکا منعکس گردد و طرح های سودده و زودبازده مشخص گردند.

۷- بررسی وضعیت اقتصاد کشور پس از توافق ژنو

بعد از توافق ژنو کمیسیون اقتصاد بررسی وضعیت اقتصاد کشور را در دستور کار خود قرار داد و در خصوص وظیفه و اقدامات هریک از بخش های دولت، بخش خصوصی، سندیکا و شرکتهای عضو بحث و بررسی شد و در نهایت مقرر گردید که سندیکا در نشست های بین المللی مشارکت نماید با سازماندهی شرکتهای هلدینگ از توان بالای خود را نشان دهد.

۸- بررسی برنامه های سال ۹۶:

بررسی و تدوین برنامه سال ۱۳۹۶ کمیسیون بر اساس بیانیه ماموریت و محورهای چهارگانه سال ۹۶ سندیکا جهت ارائه به هیأت مدیره محترم و بررسی موضوعات مهمی از جمله نحوه تامین سرمایه پروژه ها، بررسی مشکلات اوراق بهادار، بررسی طرح های قابل واگذاری به بخش خصوصی بررسی ظرفیت های قانون بودجه در سال ۹۶

از اهم برنامه های کمیسیون در سال جدید می باشد. مفروضات مطرح شده توسط مهندس دادمان نیز باید به طور مکرر رصد شود و با توجه به تغییرات آن بیانیه ماموریت به روز شود.

در پایان از همه عزیزانی که با ارائه نظرات ما را یاری نمودند و از همه اعضای کمیسیون و مشاوران محترم که وقت خود را به کمیسیون اختصاص دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

اهم موضوعات مطرح شده در کمیسیون اقتصاد در سال ۹۵ بشرح زیر بوده است:

۱- تدوین برنامه سال ۹۵ و پیشنهاد به هیأت مدیره محترم

۲- بررسی سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی

۳- بررسی پیگیری ضبط ضمانت نامه های بانکی

۴- بررسی و پیگیری تفاهم با بانک دی (منجر به تفاهم نامه اول با بانک)

۵- بررسی برنامه ششم توسعه با حضور میهمانان و مدعوین (مرحوم رحیمی دانش و مهندس رامینه)

۶- بررسی چالش پیمانکاران با بودجه سال ۹۵

۷- بررسی ابلاغ سیاست های اقتصاد مقاومتی و نحوه مشارکت در کنگره بین المللی مربوط که برگزار نگردید

۸- بررسی وضعیت کشور پس از توافق وین

۹- بررسی قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر

۱۰- بررسی مطالبات پیمانکاران

۱۱- تفاهم نامه ای با مدیریت غرب مسکن تهران منعقد گردید

۱۲- بررسی طرح های قابل واگذاری به بخش خصوصی

۱۳- بررسی نحوه تامین سرمایه از بازار و شرکتهای سرمایه گذار

۱۴- بررسی قانون بودجه سال ۹۵

۱۵- بررسی واگذاری طرح های نیمه تمام با حضور آقای دکتر عبدالعلی زاده

۱۶- بررسی تصویب نامه مربوط به ارتقا جایگاه ایران در گزارش سهولت انجام کسب و کار

۱۷- نشست با نمایندگان بانک ملت

۱۸- بررسی آیین نامه اجرایی بند (ه) تبصره ۵ قانون بودجه (آیین نامه اجرایی اسناد خزانه اسلامی)

گزارش مالی

(بیست و هشت میلیون) ریال پیشنهاد کرد. وی اختیارات هیأت مدیره را برای برخی هزینه کردها از مجمع خواستار شد.

(شامل دارایی ها و بدهی ها و درآمدها و هزینه های محقق شده سال ۱۳۹۵) و بودجه سال ۹۶ توضیحاتی ارائه داد و حداقل حق عضویت در سندیکا را ۲۸,۰۰۰,۰۰۰

در ادامه این مجمع مهندس سالار علیاری خزانه دار سندیکا به قرائت گزارش هیأت بازرسان مالی پرداخت و درباره صورتهای مالی ۹۵، ترازنامه منتهی به سال ۹۵

در ادامه مهندس علیاری به عنوان رئیس کمیسیون تحقیق و توسعه گزارش مختصری از عملکرد کمیسیون تحقیق و توسعه ارائه داد که مشروح آن به شرح زیر است:

سال ۹۵، سال بسیار فعال و پرکاری برای کمیسیون تحقیق و توسعه سندیکا بود. این کمیسیون با تشکیل ۲۳ جلسه عمومی و ۱۶ جلسه کارگروه‌های تخصصی و تقریباً حدود ۱۲۰۰ نفر ساعت کار کارشناسی نتایج زیر را اخذ کرده است.

- ۱- تهیه، تدوین و تقدیم برنامه کاری هیأت مدیره در سال ۹۵ جهت تصویب و اجرای آن
- ۲- تعیین ۵ اولویت اصلی برنامه سال ۹۵ برنامه سندیکا از طریق استعلام و بررسی اولویت‌های کاری کمیسیونهای مختلف سندیکا و معرفی ۵ اولویت برتر مشروحه ذیل به هیأت مدیره جهت تصویب و اجرا در سال ۹۵:
- ۱- پیگیری برای اصلاح و رفع قوانین مزاحم کسب و کار مربوط به صنعت احداث
- ۲- ۲ پیگیری و به نتیجه رسانیدن شرایط عمومی بیمان جدید
- ۲- ۳ بررسی طرح‌های نیمه‌تمام و قابل واگذاری به بخش خصوصی
- ۴- ۲ تهیه قرارداد‌های تپ بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی
- ۲- ۵ توسعه توانمندی‌های حرف‌های شرکت‌های عضو
- ۳- تهیه و تدوین اخلاق مهندسی و ارائه آن به هیأت مدیره سندیکا
- ۴- تهیه و تنظیم نظامنامه کمیته جوانان سندیکا به منظور پشتیبانی از هیأت مدیره و ارسال دعوتنامه برای کلیه اعضا در جذب نیروهای جوان و متخصص به کمیسیونهای سندیکا
- ۵- تهیه و تنظیم سند جامع اخلاق حرفه‌ای ویژه اعضا سندیکا مبتنی بر:

- چهار اصل: عدالت، کرامت، شجاعت و سلامت
- هشت خط‌مشی: اخلاق حرفه‌ای در برابر: مشتریان، سرمایه‌های انسانی، رقبا، شهروندان و منافع ملی، پیمانکاران جزء و تامین‌کنندگان، محیط زیست، سهامداران و سندیکا (تشکل)
- سوگندنامه اخلاق حرفه‌ای سندیکا
- ۶- آغاز به تهیه سند توانمندسازی شرکت‌های عضو بر اساس مدل Business Excellent Model
- برنامه سال ۹۶ کمیسیون تحقیق و توسعه در سال ۹۶ تنظیم بیانیه ماموریت سندیکا به عنوان یک کمیسیون فرادستی بر اساس بررسی شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران و در نظر گرفتن ۶ پیش فرض اساسی مشروحه ذیل و تبیین محورهای حصول به اهداف ماموریت سندیکا، و راهبری کامل موضوع تا رسیدن به اهداف مذکور در دستور کار کمیسیون تحقیق و توسعه قرار گرفته است:
- ۱- قیمت نفت، طلا و فلزات پایه کاهش می‌یابد.
- ۲- سیاست حفظ ثبات سیاسی و اقتصادی ایران ادامه خواهد یافت.
- ۳- ایران از مناقشات منطقه‌ای و جهانی

- حداقل تأثیرات منفی را خواهد داشت.
- ۴- تحریم جدید بین‌المللی بر علیه ایران وضع نخواهد شد.
- ۵- تحریم‌های موجود تشدید نخواهد شد.
- ۶- اعتبارات عمرانی نسبت به سال قبل تغییرات معناداری نخواهد داشت.
- بیانیه مأموریت سال ۹۶ سندیکا به شرح ذیل مورد تصویب هیأت مدیره واقع گردیده است:
- «سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، اقدامات لازم و ضروری برای خلق آینده‌ای پایدار در تعاملی سازنده با حاکمیت و محیط داخل و خارج کشور و با بهره‌مندی حداکثری از ظرفیت‌های موجود، همت تام برای شناسایی و معرفی بازارهای بالفعل و بالقوه برای شرکت‌های عضو را معمول خواهد داشت»
- محورهای اهداف ماموریت نیز به شرح ذیل مورد تصویب هیأت مدیره قرار گرفته است:
- شناسایی، تبیین و معرفی ظرفیت‌های داخلی به اعضا
- شناسایی، تبیین و معرفی بازارهای جدید
- ایجاد بستر توانمندسازی اعضا متناسب با الزامات بازارهای جدید
- تعامل و هم‌صدایی با تشکل‌های همگن

گزارش بازرسان

مهندس پورشیرازی به ارائه گزارش بازرسان پرداخت که طبق این گزارش هیأت بازرسان صورتهای مالی، گزارش هیأت مدیره و بودجه پیشنهادی، جلسات هیأت مدیره

و کمیسیونها را تصویب کرد. وی در پایان گزارش خود توصیه‌هایی به شرکت‌های عضو ارائه داد که جهت اطلاع اعضای محترم از این توصیه‌ها، گزارش بازرسان به طور کامل

درج می‌گردد:

«با احترام؛ به استحضار همکاران محترم می‌رساند بازرسان سندیکای شرکت‌های ساختمانی در اجرای مواد ۳۵ و ۳۶ اساسنامه

به مشکلات وزارت دارائی و متأسفانه عدم تربیت نیروی انسانی در آن سازمان عظیم موجب گردیده که در ممیزی‌ها با مشکلاتی مواجه شوند که حتی ممیزی‌داری نیز می‌تواند به راحتی ایجاد مشکلات نماید که در این رابطه می‌طلبید بعضی از شرکت‌ها نسبت به اصلاح ساختار امور مالی خود حتی در صورت لزوم به آموزش امور مالی توجه داشته باشند که سندیکا در نظر دارد مشابه آخر سال قبل نسبت به تشکیل کلاس‌های آموزشی امور مالی و حسابداری که توسط مسئولان وزارت دارائی می‌باشد، اقدام نماید.

ضمناً به عنوان آخرین موضوع به استحضار می‌رساند منتخبین شما در هیأت مدیره اشراف کامل دارند که شرکت‌های محترم عضو به دلیل عدم همکاری کارفرمایان به خصوص دولتی‌ها و عدم پرداخت مطالبات دارای مشکلات مالی می‌باشند که با وجود وفور درآمدهای دولتی این بازدارندگی که منطقی به نظر نمی‌رسد ادامه دارد که امید است در دولت جدید تغییر رویه داده شود لذا با توجه به چند جمله کوتاه فوق معروض می‌دارد سندیکای شما هیچ فعالیت اقتصادی و درآمدی طبق اساسنامه و قانون ندارد و با پرداخت حق عضویت همکاران محترم اداره می‌شود. لذا از بزرگواران محترم تقاضا می‌شود منتخبین خود را با پرداخت حق عضویت سالیانه و یا همیاری‌های مقطعی مساعدت فرمائید.

در خاتمه لازم می‌داند از زحمات مستمر دبیر محترم دوره قبل و دبیر محترم اخیر سندیکا که وقت زیادی را صرف امور سندیکا می‌فرمایند و نیز ریاست محترم هیأت مدیره دوره قبل که واقعاً زحمت زیادی متحمل که حتماً به سلامتی ایشان اثرگذار بود و دبیر محترم جدید و همچنین سایر اعضای هیأت مدیره سندیکا تشکر نمائیم. سلامتی و توفیق کلیه همکاران عزیز را از خداوند متعال مسئلت می‌نمائیم.

۳- در اجرای ماده ۳۵ اساسنامه در مورد اقدامات و فعالیت‌ها و برنامه‌های اعضای هیأت مدیره محترم سندیکا به استحضار می‌رساند که در سال ۱۳۹۵ هیأت بازرسان در تمام جلسات هیأت مدیره و کمیسیون‌های اصلی و فرعی سندیکا حضور داشته‌اند و علاوه بر آن در کمیته‌هایی که توسط سندیکا جهت اقدامات به طور تفکیک مشخص گردیده است و همچنین امر مالیات و حضور در جلسات کمیسیون‌های حل اختلاف مالیاتی نیز اضافه بر وظایف تعیین شده در اساسنامه همکاری نزدیکی داشته‌اند و در این مسیر با سعی زیاد و ارتباط اداری، موفق گردید که در سال گذشته ضریب مالیاتی را از ۱۳٪ کاهش دهد که شاید جزو معدود مشاغلی می‌باشد که توانسته این خواسته به حق را به نتیجه برساند.

ضمناً جهت یادآوری مجدد به استحضار می‌رساند متأسفانه موارد زیادی ملاحظه می‌گردد که شرکت‌ها به دلیل وضعیت خاص حسابداری و عدم اطلاعات، عملیات آنها در امور مالی و در تهیه اسناد و دفترنویسی و خلاصه مسائل امور اسنادی و مالیاتی به صورت صحیح و منطبق به راه‌های قانونی و یا بخشنامه‌ها عمل نمی‌نمایند. و این به روز نبودن با توجه به مصوبات و بخشنامه‌ها، نواقص زیادی دارند که با توجه

سندیکای شرکت‌های ساختمانی در مورد عملکرد مالی سال ۱۳۹۵ انجمن و همچنین فعالیت‌های سندیکا و اعضای هیأت مدیره محترم گزارش خود را به مجمع عمومی تقدیم می‌دارد:

۱- صورت‌های مالی و اسناد هزینه منتهی تا تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۲۹ که توسط واحد حسابداری سندیکا تهیه گردیده است و مورد تأیید کلیه اعضای هیأت مدیره محترم سندیکا قرار گرفته و منضم این گزارش می‌باشد قبلاً توسط بازرسان سندیکا مورد بررسی و همچنین تطبیق با دستورالعمل‌ها و اساسنامه و مصوبات هیأت مدیره محترم و همچنین مقررات مربوطه قرار گرفته و مورد تأیید بازرسان نیز می‌باشد. لازم به ذکر است که در گردش امور حسابداری سندیکا زحمات بی‌دریغ واحد حسابداری را باید مدنظر داشت و لازم به سپاس می‌باشد.

۲- گزارش هیأت مدیره و همچنین بودجه پیشنهادی برای سال ۱۳۹۶ که به مجمع عمومی عادی سندیکا تقدیم گردیده مورد مطالعه بازرسان قرار گرفته و مفاد گزارش و اقلام پیشنهادی آن مورد تأیید بازرسان نیز می‌باشد توجه می‌فرمایند که رقم پیش‌بینی ۱۳۹۶ کمتر از بودجه ۱۳۹۵ درخواست گردیده که قابل توجه است.

گزارش شورای عالی و سایر کمیسیون‌ها

قید شده به شرح زیر بود:

گزارش هیأت مدیره

در حاشیه مجمع گزارش کاملی از فعالیت‌های هیأت مدیره، دبیرخانه، کمیسیون‌ها، بازرسان و مالی منتشر شده بود که در بخشی

بعد از گزارش بازرسان، هیأت رئیسه مجمع از حاضران دعوت کرد تا به مطالعه گزارش شورای عالی و سایر کمیسیون‌ها در جزوات پخش شده بپردازند تا در نهایت برای مصوبات مجمع رای‌گیری شود. گزارش‌های

از آن درباره فعالیت‌های هیأت مدیره ذکر شده بود: «در سال ۹۵ هیأت مدیره بیش از ۴۳ جلسه هفتگی رسمی داشت. کارگروه‌های تخصصی در زمینه‌های مطالبات و تأمین مالی و بررسی قوانین و آیین‌نامه‌ها به تهیه

دستور جلسات هیأت مدیره کمک می نمود. طی جلسات هفتگی هیأت مدیره به بیش از یکصد و سی مورد از دستور جلسات رسیدگی و تصمیم گیری نموده اند. در سال ۹۵ بیش از بیست همایش و کنفرانس با شرکت هیأت مدیره در محل سندیکا برگزار گردید. اعضای هیأت مدیره با شرکت در جلسات هیأت رئیسه اتاق بازرگانی، کمیته ها و کارگروه های تخصصی، کمیته های تخصصی در سازمان برنامه، در شورای هماهنگی، در کمیسیون های بیرونی، تشکل های همسو، هیأت های حل اختلاف و اتاق های بازرگانی مشترک توانسته اند ارتباطات خود را با مراجع تصمیم گیر و تصمیم ساز در نهادها و ارگان های مرتبط بیش از پیش مستحکم و جاری سازند.»

گزارش شورای عالی

شورای عالی سندیکا در سال ۹۵ جهت پیشنهاد های کاربردی و همفکری با هیأت مدیره سندیکا با حضور آقایان مهندسان: محمدرضا انصاری، سید محمد صدر هاشمی نژاد، محمد عطاردیان، نادر عطایی، علیرضا ناصر معدلی و منوچهر نوروزی تشکیل شد و نظریه ها و پیشنهادهای زیر که به اختصار بیان می گردد تصویب نمود و در بیانیه شورا بدین شرح اعلام کرد که: شورای عالی سندیکای شرکت های ساختمانی ایران برای ارتقای جایگاه صنف و تحقق اتحاد همه سازمان های سندیکایی صنعت ساختمان در جهت ایفای نقش بیشتر برای انجام مسئولیت های صنفی و ملی خواهد کوشید.

۱- مصوب گردید شورای عالی به عنوان اتاق فکر وارد اقدامات اجرائی نگردد

۲- بررسی و تصویب برنامه های کلی شورای عالی در سال ۹۵

۳- نشست با نمایندگان شرکت تعاونی بنا به درخواست هیأت مدیره شرکت تعاونی در جهت حل مشکلات مطروحه

۴- بررسی نحوه تامین مالی اجرای طرح های نیمه تمام

۵- پیشنهاد و تاکید شورای عالی برای متشکل کردن صنوف و تشکل های صنعت ساختمان

۶- بررسی آخرین دستورالعمل طرح های نیمه تمام

۷- نشست مشترک با هیأت مدیره سندیکا و بررسی مسائل و موارد صنف

۸- بحث و بررسی در خصوص نحوه فعالیت کانون کار آفرینان توسعه گرا

۹- نشست نمایندگان شورای عالی با جناب آقای دکتر ولایتی مشاور عالی مقام معظم رهبری و طرح مسائل صنفی

۱۰- پیشنهاد و نظریه هایی در خصوص عملکرد بهتر شورای هماهنگی تشکل های فنی و مهندسی کشور

۱۱- پیشنهاد طرح درآمذایی برای دولت از طریق عوارض در جاده ها که به صورت وام از سوی مردم پرداخت می گردد.

گزارش کمیسیون انتشارات

کمیسیون انتشارات در سال ۹۵ به طور مستمر وهفتگی ۳۸ جلسه ۵۱ ساعته برگزار نمود کرد. کمیسیون انتشارات با رصد کردن فعالیت های درونی هیأت مدیره، کمیسیون ها و دبیرخانه و انعکاس این فعالیت ها و نقطه نظرات به دیگر اعضا سندیکا و صنف، نسبت به تحولات محیط بیرونی صنف در نهادها و سازمانها و بنگاه ها در صنعت احداث نیز از طریق رسانه ها و خبرگزاری ها و نشریات و مستند سازی و ارائه گزارش های تحلیلی اقدام می نماید. انجام مصاحبه ها و انعکاس مقالات و نقطه نظرات و بیانیه ها نیز از جمله دیگر موارد مورد پیگیری کمیسیون در قالب نشریه ماهنامه آبادگران طی دوازده شماره در سال ۹۵ از شماره ۳۴۱ تا ۳۵۲ بوده است

دیگر فعالیت های این کمیسیون در سال ۹۵ عبارت بوده است از:

نظارت بر کلیه بیانیه ها و نقطه نظرات و برون دادهای داخلی و انعکاس در نشریه یا دیگر رسانه ها

نظارت بر چاپ کتابهای تخصصی و فنی تدوینی دبیرخانه و واحدهای کارشناسی سندیکا

نظارت بر نشریات دوره ای سندیکا مانند فصلنامه و ویژه نامه های تخصصی مانند فصلنامه ماشین آلات

نظارت بر تدوین و ویرایش سالنمای سندیکا

نظارت بر تدوین و ویرایش چاپ بولتن های ویژه مانند بولتن هفتگی سندیکا یا دوره ای کمیسیون ها

نظارت بر تدوین و ویرایش جلد دوم و سوم

کتاب پرسش و پاسخ مسائل قراردادی پیمانکاری

نظارت بر برنامه های همایش های دوره ای یا ویژه در سندیکا اعم از آموزشی و مدنی و صنفی

گزارش کمیسیون حقوقی

کمیسیون حقوقی در سال ۹۵ تعداد ۱۲ جلسه تشکیل داد.

کمیسیون حقوقی در سال جاری موارد ذیل را در دستور کار خود داشته و اقداماتی نیز به عمل آورده و شرکت های مراجعه کننده نیز از راهنمای ها و مشاوره حقوقی بهره برده اند که اهم اقدامات بشرح ذیل تقدیم می گردد:

تصویب برنامه های کمیسیون که به صورت یک هفته در میان دوشنبه ها می باشد.

عضویت آقای محمد علی عزیزی و سرکار خانم لطفی وکلای دادگستری به عنوان مشاوران حقوقی به عنوان اعضای جدید کمیسیون تصویب شد.

تهیه مقالات حقوقی در موضوع داوری و داوری شرایط عمومی پیمان، تهیه و در نشریه به چاپ رسید. بررسی نحوه حضور کارشناسان سندیکا در پرونده های داوری مرکز داوری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، در صورتی که موضوع پرونده مرتبط با صنف پیمانکاری باشد در دستور کار کمیسیون حقوقی است.

بررسی پیش نویس قانون جامع داوری در دستور کار کمیسیون می باشد.

معرفی کارشناس از اعضای کمیسیون برای کارشناسی در هیأت های حل اختلاف و داوری در خارج از سندیکا

بررسی آیین نامه داوری سندیکا و تقویت کمیته داوری سندیکا با اصلاح و تدوین آیین نامه جهت حل و فصل اختلافات اعضای سندیکا توسط کمیسیون در حال بررسی است

رسیدگی به مشکلات اعضای مراجعه کننده به کمیسیون و راهنمایی های لازم جهت استفاد از ظرفیت های قانون برای احقاق حقوق خود برای شرکت هایی نظیر پارمید سازه، پارس یکم، پل و دژ، فریاب جنوب، هریسون، بتن شیب، تیس و فورسمنت و همسان اقلیم، بتن عرشه، سیس وی و ...

در پایان شرکت های عضو را به استفاده از خدمات و مشاوره های کمیسیون در امور حقوقی و

قراردادی پیمان‌ها دعوت نموده و امید داریم با اعلام نظرات خود، ما را در ارائه هر چه بهتر خدمات مطلوب یاری رسانند و در پایان از همه عزیزانی که وقت خود را در کمیسیون صرف نمودند تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

گزارش کمیسیون فنی

کمیسیون فنی در سال ۹۵ فعالیت‌های زیادی انجام داده است، از جمله:

۱- شاخص‌های تعدیل

- اقدام در ایجاد فرآیند تولید شاخص‌های تعدیل
- تهیه اطلاعات نرخ عوامل
- تهیه شاخص‌های تعدیل پیشنهادی سندیکا

- بررسی و اعلام نظر در شاخص‌های ابلاغی و اعلام مغایرت‌ها ناشی از موارد زیر:

- سهم تأثیر پذیری دستمزد نیروی انسانی در آنالیزها،
- قیمت پایه دستمزد کارگر
- سهم تأثیر دستمزد نیروی انسانی در شاخص‌ها
- شرایط پروژه نمونه
- شاخص منفی

و نهایتاً ارائه راهکار و انجام اقدامات اصلاحی موارد فوق تا مرحله رفع نارسائی

۲- فهرست‌های بها

- بررسی و انجام اقدامات لازم جهت انتشار فهرست‌های بهای پیشنهادی سندیکا
- بررسی و اعلام نظر در کلیات، سرفصلها و ردیفهای فهرست بهای ابنیه و اضافه نمودن ردیفهای جدید به فهرست بها و بررسی نقاط ضعف و پیشنهاد رفع آن موارد
- بازبینی ردیف‌های مربوط به عملیات خاکی با ماشین در فهرست‌های بها

۳- اصلاح ضوابط فهرست بها

- اقدام در احیای ضرایب بالاسری و منطقه‌ای با ارائه طرح پیشنهادی برای محاسبه ضرایب منطقه‌ای به صورت پویا در رشته‌های مختلف فهرست بها

۴- مسکن مهر

- بررسی مشکلات قراردادهای مسکن مهر و پیشنهاد اصلاح نرخ با راهکارهای قراردادی و قوانین موجود،

۵- آنالیز بها

- بررسی نحوه اصلاح آنالیز ردیفهای فهرست بها

۶- شرایط عمومی پیمان

- بررسی کامل مواد شرایط عمومی پیمان سازمان و بیان نارسائی و مغایرت‌های مندرج در متون مواد.

۷- نشریه پیام آبادگران

- اقدام جهت تقویت بار فنی نشریه پیام آبادگران

۸- استاندارد مصالح

- حضور نمایندگان در جلسات کمیته استاندارد مصالح

۹- پرسش اعضا

- اظهار نظر در برخی موضوعها و پرسش‌های اعضا در خصوص مسائل فنی و قراردادی با حضور نمایندگان شرکتها در جلسات کمیسیون فنی

۱۰- قوانین مرتبط با فعالیت‌های پیمانکاری

- بررسی قوانین مرتبط با فعالیت‌های پیمانکاری (شامل مالیات، مالیات بر ارزش افزوده، مشکلات بودجه طرح‌های عمرانی، مصوبات جدید و ضوابط اوراق مشارکت و اوراق خزانه ملی، شرایط واگذاری طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای جدید، نیمه تمام، تکمیل شده و آماده بهره برداری به بخش غیر دولتی، آیین نامه قرارداد مشارکت بین شرکت پروژه و سرمایه پذیر، مصوبه هیأت امنای صندوق توسعه ملی و چارچوب موافقت‌نامه مشارکت عمومی - خصوصی، دستورالعمل تعیین دامنه مناسب ترین قیمت پیشنهادی در مناقصات، بالاسری ترک تشریفات مناقصه، بودجه سال ۹۵، مطالبات شرکت‌های پیمانکاری و راهکارهای نحوه وصول مطالبات، فهرست بهای پیشنهادی سال ۹۵ سندیکا، انجام اقدامات جهت شکل‌گیری کمیسیون شاخه جوانان، فصل سوم فهرست بهای پایه راه، راه آهن و باند فرودگاه، آماده سازی فضا به منظور استفاده حداکثر از توان پیمانکاران داخلی در پسا تحریم، دستورالعمل نحوه محاسبه تمدید مدت پیمان با لحاظ پرداخت ضمانت تأخیر تعهدات مالی کارفرما، قانون تشویق حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی، نحوه تهیه متون قراردادهای داخل و خارجی، ضوابط پیش نویس دستورالعمل تهیه صورتجلسه‌ها، دستورکارها و صورت‌وضعیت‌های موقت و قطعی کارهای پیمانکاری، دستورالعمل نحوه جبران آثار تأخیر در تعهدات مالی

کارفرما و خسارت توقف و تأخیرهای خارج از تصور پیمانکار.

برنامه‌های سال ۹۶ کمیسیون عمدتاً روی محورهای زیر متمرکز خواهد بود:

• از طریق ساختار موجود به ویژه کمیسیون‌های مرتبط، ارتباط بین بانکی و ارتباط بین شرکت‌ها را تسهیل دهیم.

• پیشنهادات اجرایی جهت یافتن راه‌حل‌های مختلف برای تشویق اعضا جهت جوینت شدن شرکت‌ها برای اخذ کارهای بزرگ و امکان سرمایه‌گذاری در پروژه‌های مختلف مطرح گردید.

• قراردادهای خارج از راهکارهای دولتی در سندیکا بررسی شود (تعریف پیمان با بخش خصوصی)

• با انجام مکاتبات در ارتباط با موارد فوق واگذاری بخشی از طرح‌های نیمه تمام به بخش خصوصی درخواست شود.

• واگذاری طرح‌های نیمه تمام دو مورد سازو کار می‌طلبند، چه پروژه‌هایی هدف باشد و با چه مکانیسمی وارد شوند.

• جلب سرمایه‌گذار و انجام کارهایی که سرمایه‌گذار می‌خواهد.

• در صورت نیاز به تغییر در قوانین بالادستی پیشنهاداتی برای این تغییرات تهیه و ارائه گردد

• آیا به تنهایی می‌توانیم بار سرمایه‌گذاری را تحمل کنیم؟ و یا جوینت شویم؟ قالب‌های مختلف جوینت ونچر (مشارکت انتفاعی) چگونه است؟

• به قراردادهای سه‌عاملی عادت کردیم، مدل‌های مختلف قرارداد را مورد توجه قرار دهیم و سعی کنیم شرکت‌های عضو با مدل‌های مختلف آن بیشتر آشنا شوند.

• در بازار رقابت‌های داخلی باید چه قوانین حمایتی وجود داشته باشد. قوانین مورد نیاز تهیه و به نهادهای مربوطه پیشنهاد شود.

• شرایط رقابت و قیمت دهی عادلانه نیست. راهکارهای مشارکت عادلانه به مسئولین مربوطه طی مکاتباتی متذکر شود.

• جهت صدور خدمات نیازمند قوانین حمایتی هستیم.

• توزیع کار در شرایط موجود مناسب نیست.

• تیپ‌های مختلف قرارداد و فهرست بها برای انجام کارهای مختلف نیاز است، این موارد در دستور تهیه قرار گیرد.

- چگونه می‌توانیم از ظرفیت تسهیلات به نفع شرکت‌ها استفاده کنیم.
- قوانین بانکی، نرخ بهره، چگونه باشد.
- از بازار سرمایه چگونه استفاده شود.
- چگونه از ظرفیت‌های بازار بورس استفاده شود
- طرح‌های نیمه تمام، تدوین قوانین، مشارکت پذیری، می‌تواند بسته‌هایی باشد. چه کنیم
- سندیکا مورد اعتماد بیشتر اعضا باشد.
- دفاع از درخواست‌های درست مربوط به بخشنامه‌ها در مکاتبات سازمان پیگیری بیشتر و موثرتری شود.
- مجدداً در مورد بخشنامه دامنه مناسب مکاتبه‌شود.
- ارتقاء جایگاه سندیکا و سپس استفاده از جایگاه مربوطه و بالابردن اثرگذاری
- با عملکرد ما سندیکا جایگاه خود را پیدا می‌کند.
- ارتقاء جایگاه سندیکا در تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی موثر است.

گزارش کمیسیون روابط عمومی

- اقدامات کمیسیون روابط عمومی در سال ۹۵ بدین شرح است:
- ۱- تکمیل پروژه کتاب آبادی: نظارت بر اقدامات ویرایش و تدوین و چاپ کتاب آبادی.
  - ۲- تفاهم نامه همکاری آموزشی موسسات و دانشگاه‌ها از جمله دانشگاه فنی و حرفه‌ای و دانشگاه صنعتی شریف و دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران.
  - ۳- تنظیم و تشریح شرح وظایف پیشنهادی کمیته روابط عمومی.
  - ۴- امضای تفاهم‌نامه با شرکت IMAG در خصوص برگزاری نمایشگاه‌های صنعت ساختمان در مونیخ آلمان.
  - ۵- برگزاری دوره‌های آموزشی ساجات و بیمه و مالیات در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با حضور بیش از ۳۶۰ نفر از کارشناسان و مدیران شرکت‌های عضو.
  - ۶- برگزاری سمینار ایمنی در صنعت احداث ویژه مدیران در هفتم مهرماه ۱۳۹۵.
  - ۷- دریافت اطلاعات اعضای تشکل‌های شورای هماهنگی جهت اطلاع‌رسانی.

گزارش کمیسیون عضویت

کمیسیون عضویت با حضور اعضای خود در طول سال ۱۳۹۵ درخواست‌های ارجاع

شده به کمیسیون برای عضویت در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران را بررسی نمود و شرکت‌های ذیل پس از بررسی در کمیسیون، عضویتشان توسط هیأت مدیره محترم مورد تایید و تصویب قرار گرفت.

شرکت ساختمانی رژیان پی - مدیرعامل: مهندس کاوه تباک

شرکت ساختمانی آژند - مدیرعامل: مهندس امیر متحدین

شرکت کردستان سیزآتی - مدیرعامل: مهندس فردین زارعی

شرکت مهندسی و نوسازی ایران (مونیر) - مدیرعامل: مهندس پژمان شیرانی

شرکت آریا رود پارس - مدیرعامل: مهندس علی اصغر رخشان

شرکت اهورا مهرگستران - مدیرعامل: مهندس کاظم صفایی دلویی

شرکت مهندسی توسعه هدیش - مدیرعامل: مهندس شهرزاد کریمی

شرکت راه و ساختمانی رهگا - مدیرعامل:

به پیش برده است. از نظر ساختاری دارای یک هیأت رئیسه است ولی به صورت شبکه‌ای از مدیران و نمایندگان ماشین‌آلات از یکصد و شصت عضو تشکیل یافته است. همچنین حداقل ۸ کمیته کارشناسی در زمینه‌های آموزش، کارشناسی، HSE، مدیریت ریسک، خدمات پس از فروش، استاندارد از کارشناسان خبره درون یا خارج از صنف به برنامه‌های کمیسیون کمک می‌کنند. فعالیت‌های گسترده این کمیسیون توسط فصل نامه ماشین‌آلات به اعضا انعکاس می‌یابد. این کمیسیون به صورت سالانه یک کنفرانس عمومی ماشین‌آلات حوالی شهریور ماه برگزار می‌نماید که همراه با یک نمایشگاه Expert در سندیکا است.

سمینارهای آموزشی و مهارتی این کمیسیون تا کنون صدور بیش از ۳۰۰ گواهینامه آموزشی را در برداشته است و همکاری با نمایندگان و برندهای ماشین‌آلاتی تولیدی و وارداتی در زمینه‌های خدمات پس از فروش و آموزش از

دیگر اقدامات این کمیسیون است.

رای گیری در مجمع:

پس از قرائت گزارش هیأت مدیره، دبیر، کمیسیون‌ها و گزارش مالی برای تأیید موارد مطرح شده از جمله صورت‌های مالی ۱۳۹۵، عملکرد هیأت مدیره، بودجه سال ۹۶ و مبلغ حق عضویت، اجازه تغییر منابع در بعضی از فصلها در صورت لزوم، تأیید ورودی سالیانه ۱۲۵ میلیون ریالی و انتخاب روزنامه اطلاعات به عنوان روزنامه کثیرالانتشار از حاضران رای گیری و تصویب شد.

گزارش کمیسیون ماشین‌آلات

کمیسیون ماشین‌آلات از جوان‌ترین کمیسیون‌های سندیکا در سه سال گذشته اقدامات موثری را به عنوان یک اتاق فکر فعال

و همه ما ذی نفع هستیم و عقل حکم می کند همه ما با هم حرکت کنیم.

وی افزود: باید روزی که گفته می شود جمع شوید هر کسی ستاد جمع آوری بقیه باشد. اینجا باید سالن و راهروها پر شود. شما ضررهایی که روی گرفتن صورت وضعیت می گذارید یادداشت کنید. معمولاً ۸۰ درصد وقت مدیران اصلی ما صرف مشکلات مالی می شود. ولی وقتی گفته می شود جمع شوید برای حل مشکلات جمعی، کمیت مالنگ است. البته من خوشحالم که این جمع شدن ما روز به روز بیشتر شده است مخصوصاً در انتخابات سندیکا. اعضای که انتخاب کرده ایم روز به روز فعالیت آنها بیشتر می شود. من پیشنهاد خود را اینگونه مطرح می کنم. از خود سندیکا خواهش دارم که از جمع بیشتر استفاده کنند و آنها را دعوت کنند. دوم اینکه افراد خود داوطلب شوند و نحوه فعالیتها و استعدادهای خود را اعلام کنند و بگویند شما از ما هر وقت خواستید استفاده کنید. سوم اینکه سندیکا واحد حقوقی را توسعه دهد و از کسانی که نتوانسته اند پولهای خود را بگیرند استعلام کند و شکایت جمعی از طرف سندیکا به قوه قضائیه و دولت ارائه شود. من معتقدم ما موفق می شویم رای قاطعی در این باره می گیریم. این جمع شدن رئیس جمهور را هم خوشحال می کند چرا که با این جمع شدن خود سندیکا و رئیس جمهور قوی می شوند. با متفرق بودن سراسیمی ادامه خواهد داشت. یقین بدانید اینها جای حساسی دست گذاشته اند. برای زنده بودن موجود زنده اکسیژن لازم است و برای زنده ماندن پیمانکاران حل مسائل مالی لازم است. با عدم حل مسائل مالی مملکت ما رافشل کرده اند. هیچ کس نمی تواند کارکردش را بگیرد. هیچ راه حلی جز جمع شدن نیست. فرد فرد شما نمی تواند حق اش را بگیرد. با جمع شدن در حال حاضر سندیکایی قوی تشکیل داده اید و باید با جمع شدن تقویت و حرکت شروع شود. باید در پروژه هایی که در تنگنا هست با جمع شدن آن را به طور اقتصادی به پیش برد. الان نزدیک افطار است. امشب شب قدر است و دعاها در شب قدر مستجاب می شود. بیایید همه ما دعا کنیم مملکت ما از این دولتی شدن که بزرگترین صدمه تاریخ ۲۵۰۰ ساله است نجات پیدا کند.

بحث های انتخاباتی مطرح شد که همه از فساد و بیکاری و رکود گله می کردند، در دنیا تنها راه حل نجات از این معضلات راه حل بخش خصوصی است. تا کنون هیچ مملکتی بدون بخش خصوصی ساخته نشده است، و بالعکس ممالک پیشرفته ای مانند آلمان شرقی و کره شمالی با دولتی شدن به مرز نابودی کشانده شده اند و این امر در نمودار اقتصادی این کشورها مشخص است. وی تصریح کرد: شما که اینجا جمع شده اید یک ستاد هستید و تنها راه نجات در جمع است، یدالله مع الجماعه، چنانچه در تمام

حسن ختام این مجمع سخنرانی مهندس علیرضا ناصر معدلی عضو شورای عالی سندیکا بود. وی عنوان کرد: دوستان حاضر که با عشق وطن و خانواده خود کار می کنند باید بدانند مملکت ما یک سرازیری شدید را در جهت دولتی شدن طی می کند و بزرگترین مصیبت دنیا، که ثابت شده مصیبت دولتی شدن است که حتی مصیبت آن از جنگ هم وحشتناک تر است. آلمان شرقی و آلمان غربی هر دو در جنگ جهانی اول و دوم حضور داشتند ولی آلمان شرقی با دولتی شدن به مرز نابودی کشیده شد. در

دنیا جمع کار می کند. شما در همه اخبار می بینید که کار جمعی موفق است. جمع ۶۰۰ شرکت ما نباید این تعداد باشد. تمام شرکت هایی که کار می کنند اگر محاسبه کنند می بینند چقدر از عدم پرداخت صورت وضعیتها ضرر می کنند. بودجه سال ۹۵ با همه کمکها ۱ میلیارد و ۶۰۰ است. در صورتی که ضرر شرکت های متوسط ما ماهی ۱۶۰۰ میلیارد در اثر عدم پرداخت کارکرد واقعی است. آیا راه حل این است که فرد فرد دنبال آن بروید - که به جایی نمی رسید - یا جمع شوید و با هم حرکت کنید؟ شما با انتخابات خوب ریاست جمهوری و اعضای سندیکا گل کاشته اید اما با یک گل بهار نمی شود. اگر بهار می خواهید همه باید شرکت کنید، همه شما گل هستید. هر کسی باید به میزان توان خود کمک کند و خود را جای مهندس دادمان و دکتر گلابتونچی، حتی رئیس جمهور بگذارد. همه شما در این مملکت منافع و حقوق مساوی دارید. مملکت متعلق به همه ماست

مملکت ما یک سرازیری شدید را در جهت دولتی شدن طی می کند و بزرگترین مصیبت دنیا، که ثابت شده مصیبت دولتی شدن است که حتی مصیبت آن از جنگ هم وحشتناک تر است. آلمان شرقی و آلمان غربی هر دو در جنگ جهانی اول و دوم حضور داشتند ولی آلمان شرقی با دولتی شدن به مرز نابودی کشیده شد.

سالیان متمادی است که بخش خصوصی به دنبال یافتن و تحکیم جایگاهی مناسب در اقتصاد دولتی و تقریباً بسته ایران است. تلاش بسیاری از شرکت‌ها که با سرمایه‌های شخصی شکل گرفته و روزگار می‌گذرانند برای ماندن و رقابت و البته پیشرفت در عرصه اقتصاد کشور گاه به‌گاه به چشم می‌آید. در این شرایط گروهی از فعالان اقتصادی و دولتمردان اقتصاد فهم، این پرسش را در مقابل سخنان متعدد و توقعات بخش خصوصی از دولت بیان می‌دارند که «به‌واقع انتظارات و توقع بخش خصوصی از دولت چیست؟». آیا بخش خصوصی قائل به فضای رقابتی با حضور هم‌آوردان دولتی، دولتی-حکومتی، نظامی و شبه‌نظامی، خصولتی و صدالبته خصوصی است؟ یا اینکه بخش خصوصی معتقد است دولت و در بیان کلی‌تر حاکمیت، در فضای اقتصادی کشور می‌باید نقش نظارتی و حکومتی خود را داشته باشد و برای جلوگیری از رقابت قوی و ضعیف و نهایتاً عدم تبدیل اقتصاد به اقتصاد کم‌طاق و شبه‌دولتی-حاکمیتی، خود مستقیماً در میدان رقابت و در بازار اقتصاد کشور به‌عنوان مجری و عمل‌کننده حاضر نباشد. براین اساس نقش و حضور اصلی با بخش خصوصی و سازمان‌های خصوصی باشد. این نکته بسیار مهمی است که ریاست محترم جمهوری نیز به‌درستی در اولین نطق خود پس از پیروزی در انتخابات فرمودند که: «مردم بهتر از دولت و بخش‌های خصولتی انجام وظیفه می‌کنند».

داشتن نقش حاکمیتی و مطالبه درآمدهای مربوط به دولت، فراهم کردن شرایط یک کسب‌وکار مناسب و آسان و تسهیل در پیشرفت و گسترش فضای محدود و چین کسب‌وکاری، به‌ویژه تسهیل در ایجاد و گسترش کسب‌وکارهای زودبازده، از وظایف دولت و دیگر نهادهای قانونی کشور همچون مجلس شورای اسلامی است. در این شرایط دولت با ادامه روند کامل و دقیق‌تر خصوصی‌سازی می‌تواند به دولتی تنظیم‌کننده و بسترساز برای فعالیت حداکثری و مؤثر آحاد مردم تبدیل

توقعات و انتظارات اصلی بخش خصوصی از دولت دوازدهم

دکتر امیر گلابتونچی
عضو هیات مدیره و دبیر
سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

شود که بدون شک این یکی از اصلی‌ترین خواسته‌های بخش خصوصی است. دولت می‌باید به بخش خصوصی، میدان عمل مناسب بدهد، از این بخش و عملکرد مناسب و مثبت آن حمایت کند و موانع کسب‌وکار بخش خصوصی را رفع نموده و شکوفایی اقتصادی ناشی از این شرایط را باعث گردد؛ این انتظار جدی بخش خصوصی، از دولت است که در نهایت به توانمندی دولت می‌انجامد.

بخش خصوصی اعتقاد دارد هرکجا فعالان این بخش توان و انگیزه برای قبول مسئولیت سازندگی کشور و اجرای طرح‌های اساسی و مهم ملی را داشته باشند می‌باید دولت از ارجاع آن کارها به شرکت‌های دولتی، شبه‌دولتی و نظامی خودداری کند. قطعاً این توقع درستی است که نباید دولت خود در عرصه اقتصادی متصدی باشد و هرروز نیز این شرایط را گسترش دهد. نباید تنها نهادهای نظامی و شبه‌نظامی، مهم‌ترین طرح‌ها و پروژه‌های اقتصادی یا تأثیرگذار بر

اقتصاد را آنهم بدون رقابت به دست آورند. این انتظار مهم و اساسی است که بخش‌هایی از حکومت و دولت در رقابت با بخش خصوصی نباید از شرایط و امتیازهای خاصی قبل و بعد از اخذ کار برخوردار باشند و نباید اساساً با چنین امتیازاتی در میدان رقابت با بخش خصوصی، قرار گیرند.

بدون تردید و با تأکید، توقع آن است که نباید شرایط به‌گونه‌ای طراحی شود که دولت یکی از اصلی‌ترین درآمدهای خود مانند مالیات و عوارض مختلف را از بخش خصوصی با قدرت خود و پشتیبانی دیگر قوا مرتب و در هر شرایطی و به هر طریقی فارغ از فضا و شرایط اقتصادی مطالبه نموده و بستاند، اما بخش‌های کوچک و بزرگ غیرخصوصی از پرداخت این هزینه‌ها به طرق مختلف معاف شده و یا شانه خالی کنند. بنابراین در یک کلام توقع نبود تبعیض و رعایت مساوات و عدالت در این موارد خواسته جدی بخش خصوصی از دولت و حکومت بوده و هست.

به‌واقع بخش خصوصی در فضای فعلی اقتصاد که نه رقابتی است و نه عدالت محور و نه به اندازه کافی پویا، چه انتظار و توقع دیگری می‌تواند داشته باشد؟ از زاویه‌ای دیگر شاید نخست بهتر باشد این سؤالها مطرح شود که دولت از بخش خصوصی چه توقع و انتظاری دارد؟ یا اینکه دولت چه می‌خواهد که بخش خصوصی باید انجام دهد و چه راهکار و شرایطی را می‌تواند برای این کار فراهم آورد؟ یا این سوال که امکانات دولت چگونه می‌تواند در شکوفایی اقتصادی بخش خصوصی، مورد استفاده قرار گیرد و در مقابل نظارت و ارائه امکانات و رفع موانع کسب‌وکار آسان، دولت از بخش خصوصی چه می‌خواهد؟

توجه به این پرسشها که آیا اساساً دولت قائل به وجود یک بخش بزرگ خصوصی است که اقتصاد کشور را بتواند گسترش دهد و شاخصهای اقتصادی را ارتقاء دهد؟ در واقع آیا عملکرد فعلی دولت‌ها در ایران در راستای چنین فرضیه‌ای بوده است؟ بسیاری از دولت‌ها به‌ویژه در منطقه

ما به دلیل وابستگی شدید به صادرات تک محصولی یا حتی صادرات محصولاتی که آماده سازی و عرضه آن ها و تزریق درآمد حاصل از آن ها در اقتصاد، در دست دولت است، اساساً در عمل نمی توانند به توسعه اقتصادی با حضور بخش قوی خصوصی فکر کنند یا به آن حتی تمایل داشته باشند. بر مبنای این تفکر، وجود یک شریک یا رقیب اقتصادی قوی و مؤثر در چنین شرایطی برای دولت از منظر اقتصاد دولتی، عملاً بی معنا به نظر می رسد. البته باید اذعان کرد که دولت یازدهم گام های مهمی در راستای تغییر این

فعالیت های شفاف اقتصادی، برنامه ریزی مؤثر و کارآمد برای تولید محصولات بیشتر و عرضه جهانی و منطقه ای آن به عمل آورد. در کنار چنین توقعی انتظار آن است که بخش خصوصی بتواند به صورت مطمئن و ایمن سرمایه حاصل از کارکرد خود را در دیگر بخش های مختلف اقتصادی سرمایه گذاری نماید. وقتی دولت به بخش خصوصی به عنوان یک رکن اصلی و قابل احترام چرخه اقتصادی کشور توجه کند، آنگاه می توان انتظار داشت سرمایه گذاری از سوی بخش خصوصی نیز با پشتیبانی دولت رونق بهتری یابد.

بنابراین در چنین فرآیندی اگر بخش خصوصی در تولید محصول اصلی نیز نقش محوری بازی کند، آیا مسیر طراحی شده فوق با سودآوری بالاتر به سرانجام نمی رسد؟ آیا این مسئله با توجه به تأثیر آن در رونق اقتصادی و شکوفایی اقتصاد بخش خصوصی و کشور نباید یکی از آما و توقعات بخش خصوصی باشد؟

دولت های مستقر در ایران هر بار اقدام به خصوصی سازی کرده اند و تلاش نمودند تا با اجرای سیاست های درست خصوصی سازی و اجرای قوانینی چون بهبود مستمر فضای کسب و کار نفوذ خود را در اقتصاد ایران کمتر کنند و شرایط را برای کار بخش خصوصی تسهیل نمایند، به عوض آن که بخش هایی از فعالیت های دولت را به بخش خصوصی واگذار کنند به دلیل عدم شناخت کافی و باور به ظرفیت های بخش خصوصی واقعی و توقعات این بخش، عموماً ناخواسته باعث وبانی توسعه رانت و رانت خواری شده اند. خصولتی ها را شکل دادند و بخش دولتی را به بخش های غیردولتی گریزان از پرداخت حقوق دولت تبدیل کردند. نمونه های بسیاری از این عملکرد را می توان یافت که به دلیل جلوگیری از اطاله کلام از آن ها صرف نظر می شود.

از دیدگاه نویسندگان در اجرای سیاست های اقتصاد مقاومتی، دولت می بایست این توقع بخش خصوصی را جدی می گرفت که با تسهیل در شرایط کسب و کار، آسان سازی فضای رقابتی و کار، بخش خصوصی را به حضور بیشتر در اقتصاد و گردش چرخ های اقتصاد تشویق می کرد تا بر این اساس دولت با هزینه کمتر دوران اقتصادی بهتری را رقم بزند که با وجود چنین دیدگاهی بخش خصوصی نیز با کمال میل و رغبت با بردباری بیشتری به یاری دولت می آمد.

در این راستا می باید با ریاست محترم جمهور هم عقیده بود که: «اقتصاد بدون وحدت و اتحاد پیش نخواهد رفت و اقتصاد ما بدون رقابت اقتصادی که بر مبنای کیفیت محصول باشد، پیشرفت نمی کند. اشتغال در سایه سرمایه گذاری امکان پذیر است، سرمایه گذاری در سایه امنیت و آرامش امکان پذیر است.»

توقع اصولی می تواند این باشد که دولت، بخش خصوصی را در جهت تبدیل شدن به یک بخش منسجم و قابل احترام اقتصادی در جنبه های گوناگون به صورت مؤثر یاری کند. بخشی که هرگاه درست و جدی به کار و تلاش فراخوانده شود چرخ اقتصاد با سرعت و قدرت بیشتری خواهد چرخید و این چرخش پر قدرت، افزایش رشد شاخص های اقتصادی را باعث خواهد گردید. رشدی که قطعاً به توسعه و آبادانی بیشتر کشور و سرفرازی ایران در جهان بیش از پیش خواهد انجامید. این غایت آرزو و توقع نهایی بخش خصوصی است.

تفکر برداشته که قطعاً دولت دوازدهم نیز این سیاست های مثبت را با قدرت بیشتر ادامه خواهد داد.

اما انتظار مهم بخش خصوصی از منظر نویسندگان آن است که نخست در اجرای زیرساخت های اصلی جهت ارتقای توسعه یافتگی کشور و همچنین تولید، آماده سازی و عرضه همین محصولات، بخش خصوصی واقعی در کنار دولت قرار گیرد و بتواند نقش محوری و اصلی را در تولید محصول اصلی و توسعه زیرساخت های کشور بازی کند.

در گام بعدی بخش خصوصی خواهد توانست با سود حاصل از این فعالیت، چرخ اقتصاد را در دیگر بخش های تولید، صنعت، خدمات و ... به گردش درآورد. در گام سوم نیز از بازگشت سود و اصل سرمایه به طراحی و گسترش فضای کسب و کار خود اقدام کند. نهایتاً با به کارگیری درست سرمایه حاصل از

این مطالب فراهزهای دیگری از سخنان ارزشمند ریاست محترم جمهور در اولین سخنرانی پس از انتخابات است.

شاید ذکر این نکته در اینجا ضروری باشد که توانمندسازی بخش مهندسی کشور برای حضور پررنگ بخش خصوصی واقعی در رقابت‌های داخلی و بازارهای بزرگ بین‌المللی می‌تواند گام مؤثری در ایجاد و توسعه اشتغال پایدار، کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری دولت و بالا رفتن میزان صادرات ارزآور غیرنفتی باشد. تجربه نشان داده است صدور خدمات فنی و مهندسی با کمترین هزینه بیشترین درآمد و بهره رانصیب کشور می‌کند و قادر است با افزایش ظرفیت اشتغال به حل موثر مشکل بیکاری در کوتاهترین زمان ممکن بیانجامد.

از منظر دیگر دولت می‌باید شرایطی را فراهم آورد که بخش خصوصی بتواند با مراودات و همکاری بین‌المللی و منطقه‌ای با جذب سرمایه‌های سرگردان خارجی و داخلی به توسعه اقتصادی و آبادانی کشور کمک کند. در این راستا انتظار بخش خصوصی اصلاح قوانین دست و پاگیر موجود و تدوین قوانین جدید با حضور جدی بخش خصوصی است. بخش خصوصی توقع و انتظار دارد در تدوین قوانین مؤثر در کسب و کار آن هم قوانینی که مؤثر بر کسب و کار اقتصاد بخش خصوصی یا اقتصادی که مرتبط با دولت - بخش خصوصی است، نقش مهم‌تری داشته باشد. به تجربیات و دانش کسب‌شده این بخش در طی سالهای متمادی، در عمل به نظرات این بخش توجه ویژه مبذول شود. اما درورای بیان توقعات و انتظارات بخش خصوصی از دولت می‌توان فهرست وار به برخی مسئولیتها و انتظاراتی که از بخش خصوصی برای مشارکت بیشتر با دولت می‌توان مدنظر داشت نیز به شرح زیر اشاره نمود:

● مطالبه جدی، مؤثر و مداوم حقوق بخش خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد اقتصادی به جهت نقش آن‌ها در تهیه و تدوین برنامه‌های کلان اقتصادی کشور و شکوفایی و توسعه اقتصاد منتج از این برنامه‌ها.

● قبول و پذیرش مسئولیت انجام طرح‌ها و پروژه‌های بزرگ و مهم ملی و اقتصادی

با مشارکت سازمان‌ها و شرکت‌های مختلف بخش خصوصی و با نظارت و بسترسازی درست و دقیق دولت.

● مشارکت مؤثر در برنامه‌های توسعه‌ای دولت به‌ویژه توسعه اقتصادی به‌عنوان بازوی اصلی اجرای طرح‌ها و برنامه‌های توسعه‌ای کشور از جمله برنامه پنج‌ساله ششم توسعه کشور.

● تحلیل و پذیرش و تحمل ریسک‌های احتمالی اجرای برنامه‌ها و پروژه‌های مهم ملی در طول اجرای آن با امید مساعدت دولت در راستای بهبود شرایط.

بخش خصوصی در فضای فعلی اقتصاد که نه رقابتی است و نه عدالت محور و نه به اندازه کافی پویا، چه انتظار و توقعی دیگری می‌تواند داشته باشد. از زاویه‌ای دیگر شاید نخست بهتر باشد این سؤالها مطرح شود که دولت از بخش خصوصی چه توقع و انتظاری دارد؟ یا اینکه دولت چه می‌خواهد که بخش خصوصی باید انجام دهد و چه راهکار و شرایطی را می‌تواند برای این کار فراهم آورد؟

● مشارکت جدی در فرآیند تدوین و تهیه قوانین مؤثر در جهت شکل‌گیری و اجرای بهینه برنامه‌های اقتصادی و طرح‌های مؤثر در اقتصاد کشور.

● جذب سرمایه‌های مختلف و سرگردان و جهت‌دهی به آن‌ها در راستای اجرای برنامه‌های سرمایه‌گذاری کلان دولت.

● تشویق سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی جهت مشارکت با بخش خصوصی برای اجرای طرح‌های ملی و پروژه‌های اقتصادی در راستای سیاست‌های دولت محترم دوازدهم.

● کمک مؤثر و واقعی در اشتغال‌زایی و فراهم آوردن محیط‌های مناسب کسب و کار که از اهم برنامه دولت دوازدهم نیز هست.

● تشکیل، حفظ و تقویت سازمان‌های صنفی و نهادهای مدافع و پیگیر منافع بخش خصوصی.

● ایجاد ارتباط مؤثر با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی در راستای به‌روز شدن دانش فنی و تبادلات علمی و تجربیات بین بخش خصوصی و دانشگاه.

پایان کلام آنکه توقع اصولی می‌تواند این باشد که دولت، بخش خصوصی را در جهت تبدیل شدن به یک بخش منسجم و قابل احترام اقتصادی در جنبه‌های گوناگون به صورت مؤثریاری کند.

بخشی که هرگاه درست و جدی به کار و تلاش فراخوانده شود چرخ اقتصاد با سرعت و قدرت بیشتری خواهد چرخید و این چرخش پر قدرت، افزایش رشد شاخص‌های اقتصادی را باعث خواهد گردید. رشدی که قطعاً به توسعه و آبادانی بیشتر کشور و سرفرازی ایران در جهان بیش از پیش خواهد انجامید. این غایت آرزو و توقع نهایی بخش خصوصی است.

بازدید معاون اول رئیس جمهوری از روند پیشرفت آزاد راه تهران - شمال

شمارش معکوس برای بهره برداری از قطعه یک آزاد راه

سرمایه‌گذاران خارجی برای ساخت این قطعه در حال مذاکره هستیم و امسال قطعه سوم تعیین تکلیف می‌شود. جهانگیری تصریح کرد: تقریباً همه شرکت‌های فعال در قطعات ۱ و ۲ آزادراه ایرانی اند و این موضوع افتخار بزرگی برای مهندسان ایرانی و جامعه است.

پیشرفت ۴۷ درصدی

ساخت تونل شرقی البرز

وزیر راه و شهرسازی گفت: با وجود انجام عملیات اجرایی در ۱۴۵ جبهه و به کارگیری بیش از ۳۵۰۰ نیروی انسانی، تکمیل آزاد راه تهران - شمال به بزرگترین کارگاه سازندگی در ایران تبدیل شده است. در بازدید معاون اول رئیس جمهوری از آزاد راه تهران - شمال وزیر راه و شهرسازی گفت: در منطقه یک همه کارگاه‌ها به صورت پرتلاش فعالند و تلاش می‌کنیم قطعه نخست در کمتر از ۴۰ کیلومتر برای استفاده مردم آماده شود. وی عنوان کرد: در منطقه دو نیز کار آغاز شده و منتظر نماینده‌ایم عملیات اجرایی منطقه یک این آزادراه به پایان برسد و اکنون پیشرفت فیزیکی تونل شرقی البرز به بیش از ۴۷ درصد رسیده است. آخوندی با بیان اینکه وجود تونل‌های بزرگ

افتخار کنند. اسحاق جهانگیری در بازدید از قطعه یک آزاد راه تهران - شمال و آغاز عملیات اجرایی ساخت قطعه دوم این آزادراه گفت: قطعه یک آزادراه شمال را در سال ۹۶ به بهره‌برداری می‌رسانیم و تاخیر چند ماهه در این پروژه عظیم مهندسی، طبیعی است. جهانگیری با بیان این که در دو سال اخیر ساخت این آزادراه پیشرفت فیزیکی بسیار مطلوبی داشته است گفت: قطعه یک آزادراه تهران - شمال به طور قطع در سال جاری تکمیل می‌شود. وی پیشرفت این آزادراه را در دو سال اخیر مناسب برشمرد و گفت: همزمان با تکمیل ساخت قطعه اول این آزادراه عملیات اجرایی ساخت قطعه دوم آن نیز به طول ۲۲ کیلومتر توسط چهار پیمانکار ایرانی آغاز شده است. جهانگیری با اشاره به بزرگترین تونل کشور به طول ۶ هزار و ۴۰۰ متر در این قطعه عنوان کرد: تاکنون پیشرفت فیزیکی تونل شرقی البرز بسیار خوب بوده و به زودی پیمانکار مربوطه تکمیل تونل غربی را آغاز خواهد کرد. معاون اول رئیس جمهور با بیان اینکه از بین قطعات آزادراه تهران - شمال تنها قطعه ۳ باقی مانده است گفت: قطعه ۴ هم زیر بار ترافیک رفته است. وی درباره تعیین تکلیف قطعه ۳ آزادراه خاطرنشان کرد: با

شنبه ۲۷ خرداد معاون اول رئیس جمهور، وزیر راه و شهرسازی و رئیس بنیاد مستضعفان از روند پیشرفت عملیات اجرایی فاز ۱ آزاد راه تهران - شمال بازدید کردند و در جریان میزان پیشرفت و برنامه زمانبندی اجرای این پروژه قرار گرفتند. گفتنی است همزمان با بازدید معاون اول رئیس جمهور از فاز ۱ آزاد راه تهران - شمال، عملیات اجرایی فاز ۲ این آزاد راه نیز رسماً آغاز شد. در ابتدای این بازدید جلسه کوتاهی با حضور معاون اول رئیس جمهور و وزیر راه و شهرسازی برگزار شد و مدیران اجرایی پروژه گزارشی از روند پیشرفت عملیات اجرایی فاز ۱ و برنامه زمانبندی اجرای فاز ۲ آزاد راه ارائه کردند. براساس این گزارش اجرای فاز ۲ آزاد راه تهران - شمال به طول ۲۲ کیلومتر به ۴ پیمانکار ایرانی واگذار شده که قرار است ظرف مدت سه سال به اتمام برسد.

آزادراه تهران - شمال

از افتخارات مهندسی کشور است

دکتر اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهور در بازدید از قطعه یک آزادراه تهران - شمال گفت: آزادراه تهران - شمال یکی از افتخارات مهندسی ایران است که باید در سطح بین‌المللی مطرح شود و مردم باید به مهندسان ایرانی برای ساخت این پروژه

اصلی‌ترین بحث در منطقه ۲ آزاد راه است، ادامه داد: بزرگترین تونل ایران به طول ۶۴۰۰ متر در این قطعه قرار دارد و برای آماده سازی تونل‌های این آزادراه ۱۰ برابر بیش از حد متوسط عملیات لاینینگ انجام می‌شود. وی گفت: همزمان با منطقه ۲ کار خود را در منطقه ۳ نیز آغاز خواهیم کرد، اما کار در این منطقه بسیار سخت بوده و پیچیدگی‌های زیادی دارد و برای بررسی‌های مسائل مهندسی و تامین مالی و اجرای عملیات آن با یک شرکت کره‌ای و سه شرکت چینی در حال مذاکره هستیم.

وزیر راه و شهرسازی خاطرنشان کرد: با توجه به هزینه زیادی که در آزاد راه تهران- شمال انجام می‌شود، مقوله معماری آن از اهمیت زیادی برخوردار است و برای نخستین بار معماری مسیر و ایمنی بسیار بالای آن مورد توجه قرار گرفته است.

آخوندی تأکید کرد: استفاده از فناوری‌های جدید به‌ویژه پوشش بتنی در این آزادراه مورد توجه قرار گرفته است که هزینه‌های نگهداری راه را بسیار پایین می‌آورد.

وزیر راه و شهرسازی اظهار داشت: در آزادراه تهران- شمال کف‌سازی بتنی در نظر گرفته شده است. لذا زیرساز با کف‌سازی بتنی متناسب شده که در واقع یک فناوری جدید در کشور مورد استفاده قرار گرفته است. وی افزود: با توجه به حجم سرمایه‌گذاری صورت گرفته مباحث ایمنی و معماری نیز مدنظر قرار گرفته است.

آخوندی در ادامه گفت: این نکته مهمی است به طور مثال در تونلی به طول ۴۹۰۰ متر ما کل سطح تونل را به صورت دو پوشه اجرا کردیم تا در زمان آتش سوری و حریق بتوانیم از این طریق مردم را از داخل تونل نجات دهیم.

به گفته وزیر راه و شهرسازی اجرای تونل دوپوشه برای اولین بار در کشور در آزادراه تهران - شمال انجام می‌شود.

این عضو کابینه دولت تدبیر و امید با بیان اینکه برخی از اقدامات در ارتفاعات و همسطح جاده در حال انجام است، گفت: با توجه به انجام عملیات حفاری و تونلینگ همچنین وجود چند روستا در میانه راه باید مراقب باشیم مشکلی برای ساکنین در زمان انفجار پیش نیاید لذا با تمام سختی‌ها کار مهندسی بزرگی در حال انجام است. وی

خاطرنشان کرد: در حالی که پیش از این پروژه در اختیار پیمانکاران خارجی بود اکنون شاهد فعالیت پیمانکاران ایرانی در آزادراه تهران - شمال هستیم و تنها برای برخی فعالیت‌های مهندسی و نظارتی از مشاوران خارجی استفاده می‌کنیم.

تحویل منطقه یک آزادراه تهران- شمال قبل از پایان سال ۹۶

رئیس بنیاد مستضعفان از تکمیل شدن منطقه یک آزادراه تهران- شمال پیش از پایان سال ۹۶ خبر داد و به خاطر تأخیر چندماهه در افتتاح این منطقه از آزاد راه تهران- شمال از مردم عذرخواهی کرد. محمد سعیدی‌کیا در حاشیه بازدید معاون

سعیدی‌کیا در ادامه بیان داشت: به دلیل تأخیر چندماهه در افتتاح منطقه یک آزاد راه تهران- شمال از مردم عذرخواهی می‌کنم. وی افزود: این پروژه از دومین سال دولت یازدهم به طور جدی در دست اجرا قرار گرفت و خوشبختانه امروز به ماه‌های پایانی اتمام پروژه نزدیک شده‌ایم. رئیس بنیاد مستضعفان با اشاره به شروع عملیات اجرایی منطقه دو این آزادراه خاطرنشان کرد: دستور ساخت منطقه ۲ توسط معاون اول رئیس‌جمهوری صادر شد و منطقه سوم نیز تا پایان سال تعیین تکلیف می‌شود. همچنین، منطقه یک این آزادراه نیز تا بیش از پایان سال ۹۶ تکمیل و تحویل داده می‌شود.

اول رئیس‌جمهوری و وزیر راه و شهرسازی از منطقه یک آزادراه تهران- شمال و همزمان مراسم آغاز عملیات اجرایی منطقه دو این آزادراه، اظهار داشت: به دلیل سرمای شدید و کاهش دما به منفی ۲۰ درجه سانتیگراد در زمستان سال گذشته به آب و مصالح گرم برای ادامه ساخت این پروژه نیاز داشتیم.

وی افزود: به دلیل، رانش‌های بسیار جدی در مسیر این آزاد راه که بر اثر آن بخشی از کوه جابه جا شد، ما مجبور به تغییر مسیر شدیم. رئیس بنیاد مستضعفان با اشاره به مسیرآرایی (معماری راه) آزادراه تهران- شمال، بیان کرد: برای مسیرآرایی این پروژه که اولین بار در کشور اجرا می‌شود از یک مشاور خارجی برای مسائل فنی و طراحی مبلمان مسیر بهره بردیم.

سعیدی‌کیا:

پروژه منطقه یک آزادراه تهران- شمال از دومین سال دولت یازدهم به طور جدی در دست اجرا قرار گرفت و خوشبختانه امروز به ماه‌های پایانی اتمام پروژه نزدیک شده‌ایم

دستور ساخت منطقه ۲ توسط معاون اول رئیس‌جمهوری صادر شد و منطقه سوم نیز تا پایان سال تعیین تکلیف می‌شود. همچنین، منطقه یک این آزادراه نیز تا بیش از پایان سال ۹۶ تکمیل و تحویل داده می‌شود.

جنگ آبی ترکیه علیه محیط زیست کشورهای منطقه

کشورهای منطقه باید در کنار هم قرار گیرند و به همدیگر کمک کنند. دکتر روحانی صریحا گفت: «طرح ایجاد ۲۲ سد بزرگ در یکی از کشورهای همسایه می تواند تأثیرات بسیار مخربی بر فرات و دجله بگذارد. نمی توان در برابر آثار مخرب این اقدامات بی تفاوت بود. کشورهای منطقه و سازمان های بین المللی در این زمینه مسئولیت دارند و نمی توان نسبت به آنچه محیط زیست را تخریب می کند بی تفاوت باشیم.»

گزارش ذیل در روزنامه قانون به بررسی تبعات جنگ آبی ترکیه علیه محیط زیست کشورهای منطقه پراخته است.

همایش بین المللی «مقابله با گرد و غبار؛ چالش ها و راه حل ها» ۱۲ تیرماه با حضور نمایندگان سازمان ملل متحد و نمایندگان ۳۴ کشور، در تهران برگزار شد، در این کنفرانس سه روزه، وزیران و نمایندگانی از کشورهای مختلف از جمله آمریکا، عراق، اردن، کویت، قطر، ایتالیا، فرانسه، آلمان و چین، حضور داشتند.

دکتر حسن روحانی، رئیس جمهور، در سخنانی در این همایش، مسئله زیست محیطی را معضل فرا ملی و فرا منطقه ای خواند و گفت: تنها راه برای زندگی مسالمت آمیز در منطقه خاورمیانه، سیاست برد - برد در مسئله محیط زیست است و

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

احداث در کشور ترکیه است که ساخت آن از سال ۲۰۰۶ شروع شد و در سال ۲۰۱۹ به پایان خواهد رسید. با توجه به مرزی بودن این سد در جنوب شرق ترکیه و احداث آن بر روی رود دجله که به خاک عراق سرازیر می شود و محیط زیست کشور ایران را نیز به خود وابسته کرده است، این سد نیازمند مجوزهای قانونی بین المللی و جلب رضایت کشورهای ایران و عراق است که دولت ترکیه بدون اخذ مجوزهای قانونی از مجامع بین المللی در حال ساخت آن است.

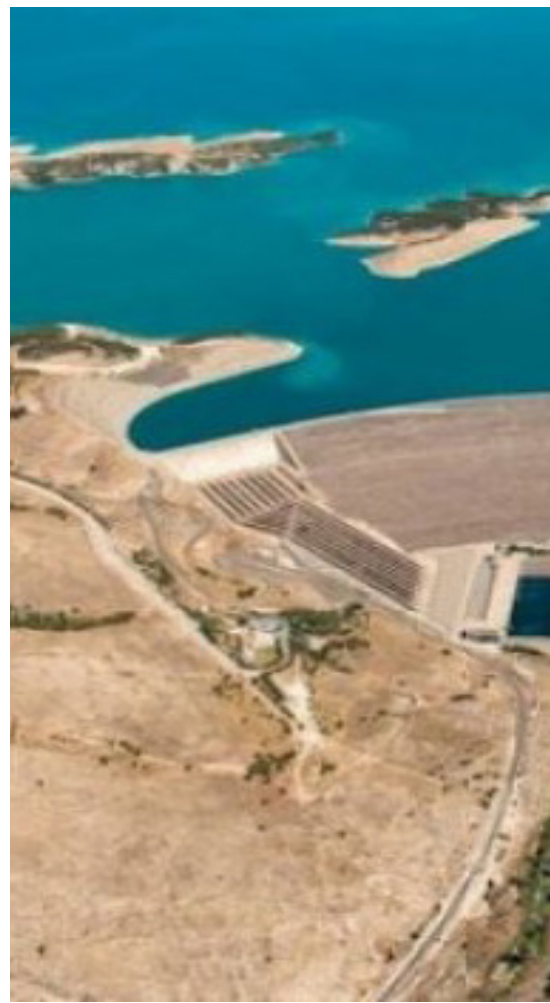
پروژه تکمیل این سد در حالی رخ می دهد که بسیاری از کشورهای اروپایی به دلیل خسارت های سنگین این طرح بر روی

مصمم است سد ایلیسو را این بار بر روی رود دجله احداث کند و با این کار از ورود ۶۰ درصد منابع آب دجله به خاک عراق جلوگیری کند. آنچه مشخص است دولت ترکیه بنا دارد تا سد ایلیسو را که بخشی از پروژه سدسازی ترکیه در جنوب شرقی این کشور است نهایی کند. احداث این سد که ظرفیتی معادل سه برابر بزرگ ترین سد ایرانی یعنی کرخه را دارد در نهایت سبب خواهد شد از ورود تمامی ۵۶ درصد حجم آبی که از خاک ترکیه به دجله سرازیر می شد، جلوگیری شود و فرآیندهایی نظیر بیابان زایی و خشکسالی در عراق شدت یابد.

سد ایلیسو یکی از سدهای بزرگ در حال

بحران ریزگردها، حالا تبدیل به مصیبتی تمام عیار برای کشور شده است. بحرانی که شاید در چندسال اخیر مطرح شده است اما ریشه های آن را باید در دو دهه پیش از امروز و خطاهای بزرگ و کوچک در مدیریت کشور جستجو کرد. اما اکنون به نظر می رسد بحران، وارد مرحله تازه ای می شود. مرحله ای که می تواند به خطرات بسیاری برای کشور منجر شود.

در سال ۱۹۹۲ دولت ترکیه با افتتاح سد بزرگ آتاتورک بر رود فرات که ظرفیت آن معادل ۶۵۰ سد ایرانی بود عملا آغاز شکل گیری ریزگردها در غرب ایران و تشدید بیابان زایی در عراق را سبب شد. اما اینک خبرهایی به گوش می رسد که نشان می دهد دولت ترکیه

سد ایلیسو یکی از سدهای بزرگ در حال احداث در کشور ترکیه است که ساخت آن از سال ۲۰۰۶ شروع شد و در سال ۲۰۱۹ به پایان خواهد رسید. با توجه به مرزی بودن این سد در جنوب شرق ترکیه و احداث آن بر روی رود دجله که به خاک عراق سرازیر می‌شود و محیط زیست کشور ایران را نیز به خود وابسته کرده است، این سد نیازمند مجوزهای قانونی بین‌المللی و جلب رضایت کشورهای ایران و عراق است که دولت ترکیه بدون اخذ مجوزهای قانونی از مجامع بین‌المللی در حال ساخت آن است.

آسیب عملکرد کشور ترکیه در قالب طرحی به نام «گاپ» بیش از همه مردم منطقه میان‌رودان در چشم مردم ایران رفته است. اکنون به دلیل سدسازی بی‌رویه ترکیه، ریزگردها مهمان همیشگی مناطق جنوب و غرب کشور شده‌اند. سد ایلیسو، تیر خلاص به محیط زیست ایران است. پروژه‌ای که تاکنون دستگاه دیپلماسی ایران در قبال آن سکوت کرده است. سکوتی که می‌تواند به بهای نابودی محیط زیست ایران تمام شود. آب در بسیاری از جنگ‌های تاریخ همیشه مسئله بوده است. کم نیستند کشورهایی که به خاطر آب با همسایه خود درگیر یا دچار جنگ‌های داخلی در میان اقوام خود شده‌اند. مسئله جنگ آب همچنان در خاورمیانه قربانی می‌گیرد. به‌گفته بسیاری از کارشناسان، در مناطقی از خاورمیانه که درگیر مسئله خشکسالی شده است از زمان وقوع جنگ در کشورهایی همچون سوریه و عراق، ترکیه به‌عنوان همسایه این کشورهای درگیر جنگ، از فرصت نهایت بهره را برده و چندین پروژه آبی اجرا کرده است. پروژه‌های آبی که بیش از جنگ، به این کشورها خسارت وارد کرده است. به‌گفته بسیاری از کارشناسان نمی‌توان گفت حتی با پایان جنگ امکان زندگی در این کشورها به دلیل رشد بی‌رویه بیابان‌زایی و بحران آب وجود داشته باشد.

طرحی برای فلج کردن میان‌رودان

اولین طرح آبی که ترکیه در چند سال اخیر اجرا کرده است «گاپ» نام دارد. طرحی که بیش از ۶ هزار میلیارد مترمکعب آب از حقایق رودخانه‌های دجله و فرات را به وسیله سدسازی ربنده است و براساس آمار سال ۶۸، چشمه‌های تولید گرد و خاک در منطقه عراق و سوریه ۶ چشمه بوده اما در حال حاضر به بیش از ۳۰۰ چشمه افزایش یافته است. اما چرا پروژه‌های سدسازی ترکیه و بحران خشکسالی در سوریه و عراق برای ایران مهم است؟ جواب ساده است، بحران جدی و بزرگی به نام ریزگردها. در این بحران فراگیر به نظر می‌رسد امیدی به سوریه و عراق درگیر جنگ برای حل معضل خشکسالی و مهار چشمه‌های تولید گرد و غبار نیست و ترکیه تنها کشوری است که می‌توان آن را مجاب یا وادار به تعطیلی

قبیله‌ای بر سر آب شکل بگیرد، فرایند بیابان‌زایی افزایش یابد و ۶۷۰ هزار هکتار مزارع کشاورزی، قابلیت کشت خود را از دست بدهند. نتیجه این رخداد انسانی شکل‌گیری ریزگردهایی بود که به وسیله بادها به سمت ایران منتقل شدند و سال به سال نیز به حجم آن‌ها افزوده شد. اکنون نیز جنوب غرب آسیا و به ویژه غرب ایران در شرایطی است که با احداث و نهایی شدن سد ایلیسو بر روی رود دجله، باید در آینده نزدیک بر اثر حوادثی نظیر شیوع ریزگردها شاهد افزایش هرچه بیشتر ناآرامی‌های زیست‌محیطی باشد. نگران‌کننده تر آنکه با ممانعت دولت ترکیه از ورود آب فرات به عراق و در نهایت تالاب هورالعظیم، یک فاجعه زیست‌محیطی در جنوب غرب ایران شکل گرفت و تالابی که روزگاری محل صید و صیادی اهالی و سیستم طبیعی خنک‌کننده هوا بود رفته رفته کارکردهای انسانی خود را از دست داد. در شرایط حاضر هم نهایی شدن سد ایلیسو بر روی رود دجله، دیگر منبع آبی تالاب هورالعظیم، باید منتظر مرگ قریب‌الوقوع این تالاب و یک فاجعه بزرگ زیست‌محیطی در ایران ماند.

محیط‌زیست، کشاورزی و حیات انسانی در شهر و روستاهای عراق با احداث آن مخالف هستند. برخی کشورهای خاورمیانه که عراق آن‌ها را دوست و برادر خود می‌داند در حال حمایت از ترکیه برای تکمیل این سد خانمان برانداز هستند.

ریزگردها بیشتر می‌شود

سد ایلیسوی ترکیه سه برابر بزرگ‌تر از کرخه به عنوان بزرگ‌ترین سد ایران است و در سکوت کامل وزارت خارجه ایران و همچنین بدون هشدار فعالان و کارشناسان محیط زیست ایران نسبت به پیامدهای آن در حال ساخت و تکمیل است. توجه به این نکته ضرورت دارد که اگر اکنون یکی از بزرگ‌ترین مشکلات دولت ایران برای مقابله با ریزگردها منشا خارجی آنان است باید توجه داشت که سد ایلیسو نیز به زودی تبدیل به آسیبی جدی خواهد شد. از بین رفتن زمین‌های کشاورزی در عراق می‌تواند به بحران جدی در حوزه محیط زیست ایران تبدیل شود. در سال ۱۹۹۲ و با احداث سد آتاتورک بر روی رود فرات شرایطی ایجاد شد که در کشور عراق درگیری‌های قومی و

پروژه‌های سدسازی کرد. اما نکته قابل توجه این است که دستگاه دیپلماسی ایران تاکنون واکنشی نسبت به پروژه‌های ضد محیط زیست ترکیه نشان نداده است.

این شرایط در حالی ادامه دارد که پس از طرح «گاپ» این بار ترکیه پروژه‌ای به نام سد ایلیسو را در حال احداث دارد، سدی که به گفته محمد درویش مدیر دفتر مشارکت‌های مردمی سازمان محیط زیست، اگر به بهره‌برداری برسد کار ایران برای همیشه تمام است. هشداری که تاکنون مسئولان کشور به آن واکنشی نشان نداده‌اند. او به «قانون» درباره سد ایلیسو گفت: «سد ایلیسو توسط مستشاران فنی از کشورهای آلمان، اتریش و سوئیس طراحی و تایید مقطعی نیز توسط آنها در حال ساخت بود. گنجایش این سد بیش از ۱۰ میلیارد مترمکعب است، یعنی در حدود ۳ برابر بیشتر از کرخه به عنوان بزرگ‌ترین سد ایران. ایلیسو در منطقه کردنشین

داده‌اند. اعتراض احزاب سبز این کشورها به پروژه ایلیسو موجب شد تا دولت‌های آلمان، اتریش و سوئیس از این پروژه خارج شوند. این موضوع نشان‌دهنده قدرت و نفوذ احزاب محیط زیستی در سیاست‌های کلی آن کشورهاست. اما متأسفانه با وجود خارج شدن این کشورها از پروژه ایلیسو، ترکیه همچنان قصد اجرای این پروژه را دارد و سد ایلیسو تاکنون متوقف نشده است. طبق برنامه‌ریزی‌ها این پروژه باید تا پایان سال ۲۰۱۷ به اتمام می‌رسید اما به دلیل خروج کشورهای آلمان، اتریش و سوئیس از آن، در حدود سه سال دیگر ساخت این سد به اتمام می‌رسد.»

پویش «نجات میان‌رودان»

درویش در ادامه درباره پویش «نجات میان‌رودان» گفت: «با فشار جوامع بین‌المللی و افکار عمومی می‌توان امید به توقف این پروژه داشت. اگر این سد ساخته

«حسن‌کی» جانمایی و در حال ساخت است. آنجا یک منطقه باستانی ارزشمند است که توسط یونسکو نیز ثبت شده است. قدمت سازه‌های آن به بیش از ۱۲ هزار سال قبل باز می‌گردد. در ابتدای ساخت این سد فعالان میراث فرهنگی جهان به احداث این سد اعتراض‌های فراوانی داشته‌اند.»

درویش با اشاره به تشدید ناپایداری اکولوژیکی و افزایش چشمه‌های تولید گرد و خاک در منطقه میان‌رودان یا بین‌النهرین با ساخت سد ایلیسو عنوان کرد: «این سد منطقه میان‌رودان را بیش از همیشه دچار بحران می‌کند. به دلیل افزایش بحران در این منطقه، احزاب سبز در کشورهای آلمان، اتریش و سوئیس نسبت به ساخت سد ایلیسو اعتراض‌های گسترده‌ای انجام

خشکسالی موجب افزایش بحران‌های نامنی در منطقه شده است. دولت ترکیه درگذشته با سدسازی، بیش از ۶۰ درصد حقایق فرات و دجله را ربوده است، با سد ایلیسو تیر خلاص را به این پروژه می‌زند و ۱۰۰ درصد حقایق رودخانه‌های دجله و فرات را می‌رباید.

در این میان اعتراض‌هایی نیز توسط دولت عراق نسبت به این پروژه‌های سدسازی انجام شده است و دولت ترکیه در پاسخ به اعتراض‌ها اعلام کرده است که به دلیل آنکه دولت عراق حاضر به اشتراک گذاشتن منابع نفتی خود با ترکیه نیست آن‌ها نیز حاضر به اشتراک گذاشتن منابع آبی خود با دولت عراق نیستند. این در حالی است که نفت یک کالای اقتصادی محسوب می‌شود اما آب یک کالای زیستی است و نمی‌توان آن‌ها را با هم مقایسه کرد. این توجیه دولت ترکیه در جوامع بین‌المللی قابل پیگیری است». درویش درباره پیامدهای اجرای سد ایلیسو در ایران گفت: «با اجرای طرح «گاپ» ریزگرد نفس خوزستان و در نهایت ایران را گرفته است حال تصور کنید اجرای چنین پروژه‌هایی چه بلایی بر سر کشور خواهد آورد. دیگر ریزگردها علاوه بر خوزستان مهمان همیشگی ایران خواهند شد.»

آنچه بدون تردید باید مورد توجه قرار گیرد این نکته است که افزایش ناپایداری‌های زیست محیطی و کشاورزی در منطقه میان‌رودان تأثیر مستقیم بر زندگی مردم ایران دارد. از ابتدای دهه ۸۰ این مسئله با پدیده ریزگردها برای بخشی از مردم ایران از نزدیک لمس شده است.

سد ایلیسو و افتتاح آن تیشه‌ای به ریشه دجله و فرات و در نهایت هورالعظیم و منطقه میان‌رودان و در نهایت ایران است. این بار و پیش از آنکه دیر شود و زمان بگذرد و یک دهه بعد تمام ایران درگیر ریزگردها شود و بهانه دولت وقت این باشد که منشا ریزگردها جایی فراسوی مرزهاست، برای آینده ایران و وضعیتی که می‌تواند کشور را با آن درگیر کند باید چاره‌ای اندیشید.

این چاره امروز، مذاکره یا اعمال فشار بر دولت ترکیه برای عدم آگیری سدی است که محیط زیست چندین کشور دیگر را تهدید می‌کند. منبع: روزنامه قانون (۹۶/۳/۱۷)

شود یک چراغ سبز برای احداث دیگر سدها در منطقه است و این پایان بازی سدسازان نیست. پویشی به نام «نجات میان‌رودان» راه‌اندازی شده است. هدف این پویش جلب توجه احزاب عمومی در کشورهای ترکیه، عراق، سوریه و برخی از کشورهای عربی است. بسیاری از مردم کشورهای مختلف با امضای این نامه به پویش «نجات میان‌رودان» پیوسته‌اند.

او با اشاره به ارتباط مستقیم خشکسالی و تروریست تصریح کرد: «پژوهشی به‌تازگی در خاورمیانه انجام شده است؛ این پژوهش نشان‌دهنده آن است که در مناطقی از سوریه و عراق که خشکسالی شدید بوده، تمایل مردم برای پیوستن به جریان‌های تروریستی، داعش و القاعده بیشتر بوده است. در واقع

ضرورت دارد آهنگ پرداخت بارانه به طبقات مرفه آهسته و به مرور حذف شود با این اقدام می‌توان همه این منابع را به این ۵ گروه مهم بالا اختصاص دهیم. لیلاز در مورد بهره‌مندی حداقلی گروه‌های مختلف از تامین اجتماعی و نظام حمایتی در جوامع مختلف و ناکارآمدی آن در ایران گفت: به دلیل این که پول به نظام تامین اجتماعی تزریق نمی‌شود این شبکه به درستی کار نمی‌کند.

وی با بیان اینکه این موضوعات نیازمند منابع مالی است تصریح کرد: زمانی که قدرت خرید مردم را بالا می‌برید و حداقل دستمزد و حداقل مستمری را افزایش می‌دهید یا قیمت خرید تضمینی گندم را افزایش می‌دهید در اصل به فقیرترین مردم کمک کرده‌اید.

لیلاز خاطر نشان کرد: موضوعی که بنده همواره به آن تاکید دارم این است که تولید ثروت در ایران بر توزیع آن اولویت دارد چون در غیاب تولید ثروت صرفاً توزیع فقر انجام می‌شود. وی افزود: هم اکنون نمی‌توان بر منابع نفت تکیه کرد پس باید تولید ثروت را مورد توجه جدی قرار داد. لیلاز در پاسخ به این پرسش که انتخابات ریاست جمهوری در ایران چه تغییری در آرایش سیاسی کشور ایجاد خواهد کرد؟ و سطح و گستره این تحول چیست؟ گفت: این انتخابات خالق آرایش سیاسی نیست بلکه مخلوق آن است.

وی با بیان اینکه کل تمدن ایران گامی بزرگ به سمت جلو برداشت، ادامه داد: ایرانیان را به سادگی نمی‌توان فریب داد ضمن آنکه جناح راست نیز گفتمان جناح مقابل را به رسمیت شناخت و از آن بهره برد. لیلاز با اشاره به این که در آستانه قرن جدید قرار داریم، گفت: ایران از همه تلاطمات قرن اخیر به سلامت عبور کرده است و به اعتقاد بنده چشم انداز کشور بسیار مثبت خواهد بود. این تحلیل‌گر اقتصادی افزود: اعتدالی که با پیروزی روحانی در خرداد ۹۲ اتفاق افتاد در اردیبهشت ۹۶ تثبیت و برگشت ناپذیر شد. وی همچنین در پاسخ به این پرسش که آیا ایران می‌تواند به اقتصادی نوظهور تبدیل شود؟ گفت: از سه یا چهار سال آینده این اتفاق خواهد افتاد. مهمترین مشکل حال حاضر کشور مسئله اشتغال است و با حل این مشکل باقی مشکلات قابل حل است.

منبع: خبرگزاری ایلنا (۹۶/۳/۳)

سعید لیلاز:

رشد اقتصادی باید با توزیع مناسب تر درآمدها همراه شود

از بالا به شیوه احمدی نژادی منجر به تشدید نابرابری خواهد شد. لیلاز خاطر نشان کرد: مسیری که آقای روحانی در سه سال گذشته طی کرد باعث شد تا مردم به این مسیر پاسخ مثبت دهند زیرا راه درست این بود. این کارشناس اقتصادی افزود: گروه‌های هدف شامل بازنشستگان، کارگران، کارمندان، مسمتری بگیران، کشاورزان جزو ۵ گروهی هستند که دولت باید نگاه ویژه‌ای به آنها داشته باشد.

وی خاطر نشان کرد: ضمن آنکه دولت باید طرح تحول سلامت را با قدرت و سرعت تمام ادامه دهد. لیلاز گفت: سیاست تخصیص بارانه به گروه‌های هدف، همچنین افزایش دستمزد، خرید تضمینی محصولات کشاورزی و عرضه سبد غذایی به این گروه‌ها از موارد مهمی است که دولت باید مد نظر قرار دهد.

وی تصریح کرد: یکی از مهم‌ترین برنامه‌های دولت در مناطق حاشیه‌نشین گسترش طرح تحول سلامت و نهادینه کردن آن است تا بتواند به طبقات فقیر و اقشار آسیب پذیر جامعه کمک کند. لیلاز افزود: ضمن آنکه

یکی از مهم‌ترین برنامه‌های دولت در مناطق حاشیه‌نشین گسترش طرح تحول سلامت و نهادینه کردن آن است تا بتواند به طبقات فقیر و اقشار آسیب پذیر جامعه کمک کند.

به گزارش ایلنا، سعید لیلاز در پاسخ به این پرسش که با توجه به حضور پررنگ مباحث اقتصادی و مادی در مناظره‌های انتخابات ریاست جمهوری، این انتخابات حامل چه پیامی است؟ اظهار داشت: مردم با انتخاب آقای روحانی به ماتریالیسم و اقتصاد، جواب رد ندادند بلکه به وعده‌های نشدنی جواب رد دادند.

وی در تحلیل میزان رأی آقای رئیسی گفت: اگر حدود ۸ میلیون پایگاه ثابت رای اصولگرایان را آراء رئیسی کسر کنیم مابقی به افراد محروم مربوط می‌شود که این افراد ۱۰ درصد جمعیت ایران هستند و دولت آقای روحانی باید به این بخش توجه ویژه‌ای داشته باشد و توصیه اکید بنده این است که هم سیاست رشد اقتصادی و هم توزیع درآمدها در دولت مورد توجه ویژه قرار گیرد.

وی تصریح کرد: البته توزیع درآمدها باید سازمان یافته باشد زیرا هرگونه پرداخت بارانه

به اهداف دست یابد؛ از مسیر آزادسازی یا از راه خودکفایی. درباره آزادی که این همه از آن صحبت می‌کند، چه برنامه‌ای دارد. یک بخش از آزادی مورد اشاره ایشان، آزادسازی اقتصادی است. آزادسازی فرهنگی و سیاسی بدون آزادسازی اقتصادی امکان‌پذیر نیست. به نظرم ابتدا آقای روحانی باید مشخص کند می‌خواهد در قالب قول‌ها و وعده‌های داده‌شده چه کاری انجام دهد تا براساس آن ابزار را تنظیم کند که یکی از آنها همین تعیین وزرا است.

غنی‌نژاد: من هم معتقدم آقای روحانی الزاماتی را که لازم بود اقتصاد روی ریل درست قرار بگیرد، به خوبی انجام دادند. منتهی مشکلات سر جای خود باقی است. نمی‌خواهم بگویم مشکلات مربوط به دوره چهارساله آقای روحانی است؛ چون اگر بخواهیم منصفانه بگوییم، خرابی‌هایی که در دولت‌های نهم و دهم به بار آمد، خیلی گسترده‌تر از آن است که بتوان در چهار سال آنها را درست کرد؛ اما شاید بتوانیم بگوییم بعد از به نتیجه رسیدن برجام و به ویژه از یک سال ونیم گذشته تا کنون، می‌شد کارهایی کرد که متأسفانه به اندازه کافی انجام نشد. به چند مورد اشاره می‌کنم؛ یکی آزادسازی اقتصاد که دکتر بهکیش به آن اشاره کردند. سال ۹۳ کنفرانس اقتصاد ایران برگزار شد و ما سه نفر آنجا مقاله ارائه دادیم. چارچوب تمامی مقالات آزادسازی اقتصادی بود. آقای دکتر بهکیش در خصوص تعرفه‌ها و مجوزها و کم کردن بوروکراسی و موانع تجارت آزاد مقاله ارائه دادند. من درباره قیمت‌گذاری، آقای دکتر الله‌داد هم درباره آزادسازی. هم‌زمان با این همایش اقداماتی هم آغاز شده بود. البته آقای دکتر الله‌داد به دلیل اینکه در معاونت اقتصادی اتاق ایران هستند بیشتر در جریان امور قرار دارند. از آن زمان تا کنون که حدود سه سال می‌گذرد آن اقدامات به هیچ نتیجه‌ای نرسیده و آقایان هنوز در حال احصای مقررات هستند و کارها بسیار کند پیش می‌رود. مسئله دوم نظام بانکی و مشکلاتش بود. با اینکه برجام اتفاق افتاد، اما هنوز در نقل و انتقالات بانکی مشکل وجود دارد و ارتباط کامل با بانک‌های خارجی برقرار

**بررسی چگونگی انتخاب کابینه اقتصادی در دولت دوازدهم
در میزگردی با حضور بهکیش، غنی‌نژاد و الله‌داد**

روحانی دنبال اقتصاد رقابتی مبتنی بر بخش خصوصی واقعی باشد

دولت جدید با یک سری قول‌هایی که به جامعه داده، می‌خواهد کارش را شروع کند. که این قول‌ها همان مطالبات مردم است. بحث مهم این است آقای دکتر روحانی قول‌هایی که داده و مطالباتی را که مردم دارند (انتظارات) چگونه می‌خواهند سازماندهی کنند. بخشی از روند ساماندهی مربوط به انتخاب افراد در مجموعه دولت است. به نظرم آقای روحانی در این دوره از انتخابات نسبت به دوره قبل به مطالبات مردم خیلی نزدیک‌تر شدند و این جای خوشحالی دارد. به نظرم در دوره قبل ریاست جمهوری آقای روحانی دو اقدام مهم رخ داد؛ یکی بهبود روابط بین‌الملل که در قالب برجام اتفاق افتاد. دیگری هم ثبات اقتصادی‌ایی که به وجود آمد. هر دو این اقدامات بسیار ارزشمند بود. منتهی این دو اقدام زیربنایی بودند که برنامه‌های اقتصادی باید بر پایه آن ساخته می‌شد. برنامه‌های اقتصادی آقای روحانی در دوره قبل به هر دلیلی (یا نتوانست یا فرصت نکرد و...) به جز نفت و گاز روی این دو مبنای ساخته نشد که در این دوره باید این کار انجام شود. دکتر روحانی باید دقیق بگوید که می‌خواهد چه کند و چگونه

محمد مهدی بهکیش، موسی غنی‌نژاد و مرتضی الله‌داد سه اقتصاددانی هستند که در کسوت منتقد در میزگرد «شرق» حضور یافتند تا نکات کلیدی را به روحانی یادآوری کنند؛ همان نکاتی که اگر در دولت دوازدهم به آنها توجه نشود، خطر احتمال تکرار انتخابات ۸۴ را دوچندان می‌کند. دولت یازدهم برنامه منسجمی نداشت، تیم اقتصادی دولت هماهنگ نبود و گاه بخشی از دولت در تضاد با بخشی دیگر وارد عمل می‌شد؛ مهم‌ترین نکته که حاضران در میزگرد به آن اشاره می‌کنند استراتژی است. استراتژی دولت در هیچ بخشی مشخص نیست که اگر بود، هر وزیر یا مسئولی ساز خود را کوک نمی‌کرد. دومین مشکل دولت، نداشتن شرایط احراز برای پست‌های مهم است. نظر اقتصاددان این میزگرد این است که زن بودن و جوان بودن وزرا و مسئولان مهم نیست، آنچه مهم است، شایسته‌سالاری است.

آقای بهکیش مشکلات در حوزه اقتصاد زیاد است و انتقادهای هم به همان اندازه زیاد. شما به عنوان کارشناس، مشکلات اقتصاد ایران را در کجاها پررنگ‌تر می‌دانید؟
بهکیش: بحث را این‌طور شروع کنیم که

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

نشده است. البته مشکلات بزرگ‌تر داخل نظام بانکی ما است. در این موارد به نظرم کم‌کاری کردند. مؤسسات اعتباری بدون مجوز که به معضلی برای بانک مرکزی و دولت تبدیل شده، برمی‌گردند به کارهایی که باید انجام می‌شد اما به دلایلی که برایم روشن نیست انجام نشد. نکته سوم درباره صنعت است. بخش صنعت و تجارت که تبدیل به یک وزارتخانه خیلی بزرگ شده، عملکرد خوبی نداشت و عملاً رویکردش با فلسفه اقتصادی آقای روحانی مغایر بود. ایشان حداقل دیدگاهشان این بود که با اقتصاد رقابتی و آزاد می‌خواهند شرایط را پیش ببرند؛ در حالی که وزارت صنعت، معدن و تجارت به سمت تعرفه‌ها رفت که چگونه آنها را حمایتی کند و حمایت از صنایع ناکارآمد داخلی، از جمله خودرو را در پیش گرفت. در سال گذشته ۱۵ هزار میلیارد تومان به بنگاه‌های کوچک و متوسط ورشکسته و ناکارآمد که توانایی ادامه فعالیت نداشتند، تسهیلات بانکی دستوری پرداخت شد؛ یعنی نظام اقتصادی ما طوری عمل کرد که در آن فعالان اقتصادی کارآمد تنبیه و ناکارآمدها تشویق شدند. در بخش مالیات هم همین رویه تکرار شد. مالیات زیاد از کسانی گرفتند که موفق بودند و فعالیت می‌کردند و به کسانی که بد عمل کرده و بدهکار بودند و نمی‌توانستند بدهی‌شان را پس دهند، با بخشش مالیات و اعطای تسهیلات جایزه دادند. این سیستم درست نیست. اگر هدف افزایش بهره‌وری و اصلاح اقتصادی باشد، درست باید برعکس عمل می‌شد.

الله‌داد: دولت آقای روحانی قرار بود از بُعد اندازه کوچک‌تر و از بُعد کارایی چابک شود که متأسفانه گامی در این راستا برداشته نشد. دولت شرکت‌های گسترده‌ای را در اختیار دارد که این شرکت‌ها حیط خلوت وزرا بوده و چندان تمایلی به واگذاری آنها نداشته‌اند و این موضوع از چشم رئیس‌جمهور نیز دور نمانده و بعضاً به این امر اشاراتی داشته‌اند. در این چند سال شاهد اقدام منسجم در زمینه کوچک‌سازی دولت نبودیم. همچنین می‌توان با کاهش

تعداد کارکنان بخش دولتی، ضمن پرداخت حقوق، نسبت به افزایش کارایی آنان با آموزش علوم روز کاربردی، بر کیفیت نیروی انسانی موجود، اقدام کرده و در بازار کار رقابتی عرضه کرد. این دسته نیروی کارآمد به خوبی در بخش خصوصی جذب خواهند شد و می‌توان از تجربه کشورهای موفق در این زمینه بهره گرفت. یکی از مشاوران ارشد آقای دکتر روحانی در مقاله‌ای که در کنفرانس بین‌المللی مدیریت در سال ۹۵ عرضه شد، اعلام کرد ۲۵ درصد نیروی کار در سیستم دولتی عملاً هیچ کاری برای انجام دادن ندارند.

۱۵ درصد هم در حد بسیار ناچیز وظیفه‌ای برعهده دارند که به سادگی قابل انتقال است و در ارائه خود به این نتیجه رسیدند که

و در نهایت به این نتیجه رسیدیم که یکی از موفق‌ترین عملکردها در این زمینه متعلق به کشور کره جنوبی بوده و ما می‌توانیم از این تجربه موفق الگوبرداری کنیم. مطالعه را با وزیر مربوطه در میان گذاشتیم و چگونگی ترکیب اعضای هیأت مقررات‌زدایی را در کره با آخرین مصوبه مجلس خودمان در هیأت مقررات‌زدایی مقایسه کردیم؛ کاملاً مشهود بود که با قانون جدید هم چندان موفق نخواهیم شد. شخصاً در چند جلسه هیأت مقررات‌زدایی شرکت کردم. در هیأتی که قانون پیش‌بینی کرده، دو نماینده مجلس، معاون دادستانی، معاون بازرسی کل کشور، نماینده دیوان محاسبات و رؤسای اتاق‌های ایران، تعاون و اصناف عضو هستند. اکثریت اعضای حاضر با پیچیدگی مقررات

در حال حاضر با این حساب می‌توان ۴۰ درصد از نیروی دولت را کم کرد. پس چرا هیچ اقدامی نشده؟ مطمئناً کار ساده نیست، ولی حتماً در مقطعی از زمان باید شروع شده باشد. از این دسته هر کارمندی که از سیستم دولتی کسر شود، می‌تواند منجر به افزایش کارایی در سیستم بوروکراسی پیچیده فعلی شود و شرایط را برای بخش خصوصی بهبود بخشد. بخش دوم مقررات‌زدایی است. یکی از معضلات بخش خصوصی همین مقررات انبوه برای شروع کسب و کار است. در همین ارتباط همان‌گونه که آقای دکتر غنی‌نژاد اشاره کردند، چگونگی کاهش مقررات را در چند کشور بررسی کردیم

دست‌وپاگیر محیط کسب‌وکار آشنا نبوده و از دور دستی برآتش دارند و برای مقررات‌زدایی تصمیم می‌گیرند. بنابراین بیراه نیست که اقدامی اساسی در این زمینه صورت نگیرد. آنها یک سری از مجوزها را کم کردند که اثر مؤثری بر کسب‌وکار نداشت و تفاوت معناداری در این زمینه نمی‌بینیم.

به زعم بسیاری از کارشناسان، اگر آقای دکتر روحانی در امر اقتصاد؛ خاصه بخش تولید و اشتغال اندازه نیمی از بخش استراتژی بین‌الملل موفق بود، امروز پنج تا هشت میلیون از آرای رقیب را در سبد رأی خودش داشت. پس توصیه به جناب دکتر روحانی این است که موضوع عدم توفیق شایسته در

بخش اقتصادی را آسیب شناسی کند. باید بررسی شود که مشکلات در بخش اقتصاد چیست. یکی از مشکلات بزرگ ما در حوزه بانک و بانکداری است. پس از بحران ۲۰۰۷ غرب، نهادهای نظارتی بر سیستم بانکی قوی تر با مقررات منطبق بر شرایط بحران تنظیم و اجرا شد که این تدبیر مؤثر واقع شد و توانستند از بحران درآیند. سیستم بانکی ما در دوره قبل از آقای روحانی کاملاً از دنیای بیرون فاصله گرفت و بانک های ما عملاً در تطبیق با بانکداری بین الملل اقدام مؤثری را انجام ندادند. اگر بخواهیم در این زمینه اشاره ای داشته باشیم، یکی از استانداردهای مورد قبول بسیاری از کشورهای مقررات بال است. مقررات بال ۱ می گوید نسبت کفایت

داخل بانک سپرده می گذارد ریسک کمتری داشته باشد؟ باید به نسبت کفایت سرمایه توجه بیشتری داشت و با افزایش سرمایه قدرت عملکرد بانک را افزایش داد و اگر مدیر بانک یا مؤسسه اعتباری ریسک می کند برعهده سپرده گذار قرار نگیرد و باید ریسک متوجه سهام دار و هیأت مدیره پاسخگو برای سهام دارانی که هیأت مدیره را انتخاب می کنند باشد. مؤسسات غیرمجاز اعتباری و پولی هم امروز در دسره های گسترده ای را به وجود آورده اند که همه شاهدش هستیم.

براساس موضوعاتی که مطرح شد، بیشترین مشکل را در کدام وزارتخانه می بینید؟
الله داد: می توان گفت تمام وزارتخانه ها و

داخلی. زمانی تولید يك کالا مقبول است که بتواند از نظر قیمت و کیفیت وارد بازارهای رقابتی شده و محصول عرضه شده در این بازار موفق باشد. چند درصد از تولید انبوه خود را می توانیم در سایر کشورها عرضه کنیم؟ در غالب صنایع کشور آسیب های ناشی از تحریم ها، مدیریت و نگاه دولتی ناشی از اقتصاد سیاسی، تکنولوژی قدیمی و عدم ثبات تصمیمات در سطح کلان شرایط نامطلوبی را ایجاد کرده و نکته مهم تر اینکه استراتژی توسعه صنعتی قابل قبولی که بتواند اجرا شود، در این وزارتخانه وجود ندارد.

وزارت اقتصاد چگونه؟ برخی از کارشناسان معتقدند کنترل بیش از حد تورم باعث رکود بیشتر شد. چقدر با این گفته موافقت و چقدر عملکرد این وزارتخانه از نظر شما قابل قبول است؟

بهکیش: قبل از پاسخ به این سؤال، باید بگویم در دولت سرگردانی بسیار جدی وجود دارد. در همه جای دنیا دولت ها وقتی روی کار می آیند، برنامه ای با خودشان می آورند که در منازعات اخیر هم بعضی از کاندیداها گفتند ما برنامه آورده ایم.

نمی دانم کسی برنامه آقای روحانی را دیده یا نه، من که ندیده ام. ولی معمول این است که با خودشان برنامه می آورند، اگر رأی آوردند، متعهد به اجرای برنامه ای می شوند که به مردم ارائه داده اند. از يك طرف در ایران يك برنامه پنج ساله وجود دارد. اقتصاد مقاومتی هم که مورد تأیید رهبری است و مطرح است و همه سعی می کنند از آن تبعیت کنند. اولین برداشت من این است که دولت در اینکه می خواهد چه کار کند، سردرگم است. دوستان اشاره کردند و من هم می گویم دولت دکتر روحانی قرار بود به سمت آزادسازی برود. در برنامه پنجم این آزادسازی را به صراحت نداریم. در اقتصاد مقاومتی هم برداشت های متفاوتی وجود دارد، حتی از مقرراتی که ایجاد کرده اند، استنباط های متفاوتی به دست می آید. در مقابل همه تأکید می کنند که صادرات باید

نهادهای اقتصادی دارای مشکل هستند. به صورت ویژه من از وزارت صنعت و معدن نام می برم. نمونه عینی آن در حمایت از صنعتی دیده می شود که در بخش کیفیت کالای تولید شده چندان همتی نداشته است. ۱۱۰ هزار فقره وام ۳۰ میلیون تومانی از طریق سیستم بانکی که خود دچار مشکل است، به صنعتی اختصاص یافت که کالایی تولید می کند و ۵۰ سال است مورد حمایت دولت بوده و حالت پیرمردی را پیدا کرده که هنوز قدم برداشتنش با زمان کودکی تفاوتی نداشته و اگر حمایت نشود زمین خواهد خورد. امروز شجاعانه می گویند تولیدشان ۳۸ درصد نسبت به سال قبل افزایش داشته، اما دریغ از صادرات این تولیدات

سرمایه باید حداقل هشت درصد باشد. در بال ۲ این را به ریسک دارایی های بانک در مخرج کسر موزون می کنند و به این معناست که بانک هرچه ریسک پذیرتر باشد، کار سخت تر و نسبت کفایت بیشتر می شود. در مقررات جدید کمیته بال موسوم به بال ۳ که قرار است از سال ۲۰۱۸ عملیاتی شود، بدهی های معوق از آورده سهام دار کسر می شود؛ یعنی تقریباً اکثریت بانک های ما از بعد این استاندارد پذیرفته شده بین المللی شرایط غیرمطلوب دارند و می توان گفت نسبت کفایت سرمایه بخش قابل توجهی از بانک های کشور حتی از استاندارد بال ۱ هم کمتر است. چه کار کرده ایم؟ چه میزان سرمایه بانک ها را بالا برده ایم تا کسی که در

افزایش یابد که متأسفانه در سال گذشته صادرات صنعت ۱۵ درصد کاهش داشته است. حالا می‌گویید وزیر یا رئیس‌جمهور را ارزیابی کنیم، در کدام بستر؟ در بستر برنامه پنج‌ساله ارزیابی کنیم، در بستر برنامه‌ای که خودش در ذهن داشته، یا در بستر اقتصاد مقاومتی که اعلام شده و همه خود را مکلف به اجرای آن می‌دانند، در کجا باید ارزیابی کنیم؟ یا اینکه بینیم با این همه پتانسیل که داریم چه نوع اقتصادی باید داشته باشیم تا بتوانیم اشتغال و درآمد و رفاه برای مردم ایجاد کنیم. در شرایطی که هستیم به نظر اگر يك اقتصاد باز داشته باشیم که مردم واقعا بتوانند استعدادهایشان را ظاهر کنند، موفق خواهیم بود. شما به عنوان خبرنگار، من به عنوان کارشناس و استاد دانشگاه، هر کسی در هر جایی که هست بتواند قابلیت‌هایش را ظاهر کند. برای ظاهر شدن قابلیت‌ها باید در فضایی قرار بگیریم که انگیزه داشته باشیم. این فضای ایجاد انگیزه را چه کسی باید ایجاد کند؟ در قالب برنامه پنج‌ساله باید ایجاد شود؟ برنامه دکتر روحانی یا اقتصاد مقاومتی؟ چه کسی باید این انگیزه را ایجاد کند که در این جامعه با ایجاد انگیزه و کار، اشتغال ایجاد کند. در سطح بین‌المللی مشکلاتی وجود دارد که نمی‌توانیم با آن ارتباط برقرار کنیم. چه کسی باید این مشکلات را حل کند؟ مسلما کار دولت است. دکتر روحانی و وزارت اقتصاد بعد از حصول برجام باید پیش‌بینی می‌کردند بعد از حل روابط سیاسی، روابط اقتصادی هم باید درست شود. باید پیش‌بینی می‌کردند که بانک‌های بزرگ با ایران کار نخواهند کرد. چرا؟ چون زیر فشار تهدید آمریکا هستند و دو سال قبل یکی از این بانک‌ها نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار جریمه پرداخت کرد. وزارت اقتصاد و بانک مرکزی باید می‌دانست این مشکل پیش خواهد آمد و همان جا مذاکرات را باید به نحوی انجام می‌دادند که آمریکا فشار تهدید را از روی بانک‌ها بردارد. تا زمانی که سایه تهدید آمریکا روی سر بانک‌ها باشد، بانک‌ها نمی‌توانند با شبکه بانکی ما کار کنند. آمریکا

گفته اگر با ایران کار کردید، اجازه کارکردن در آمریکا را نخواهید داشت. بنابراین وزرای ما و بانک مرکزی باید پیش‌بینی می‌کردند چه اتفاقاتی بعد از برجام خواهد افتاد و در نتیجه اطلاعات می‌دادند. هیچ‌کدام متوجه این موضوع نشدند. بنابراین به نظر من (۱) دولت در شرایطی است که نمی‌داند چگونه به اهداف دست یابد. (۲) خودش هم برای خودش برنامه‌ای مشخص نکرده که خود را متعهد به اجرای آن بداند. برای مثال معاون اول رئیس‌جمهور در يك لحظه می‌گوید باید همه کالاها را قیمت‌گذاری کنم. این خلاف همه جریان‌ها حتی اقتصاد مقاومتی است. این نشان می‌دهد نمی‌دانند می‌خواهند چه کنند و با جریان‌های روز پیش می‌روند. بنابراین تصور این است که دولت باید اول تعیین کند می‌خواهد چه کار کند. اگر می‌خواهد خودش را در قالب اقتصاد مقاومتی طرح کند و کار دیگری انجام دهد، این شدنی نیست. به نظر اقتصاد مقاومتی با برداشت درون‌گرایی به نفع ایران نیست. به نظر من باید آزادسازی صورت بگیرد در غیر این صورت متأسفانه باید بگویم تا آخر برنامه دکتر روحانی هم اتفاق خاصی نخواهد افتاد و شاید اوضاع بدتر هم بشود.

یکی از مشکلات دولت نداشتن برنامه است اما چندصدایی هم نکته‌ای است که بارها به عنوان انتقاد از دولت مطرح شده؟ نظر شما

الله‌داد: دولت آقای روحانی قرار بود از بُعد اندازه کوچک‌تر و از بُعد کارایی چابک شود که متأسفانه گامی در این راستا برداشته نشد. دولت شرکت‌های گسترده‌ای را در اختیار دارد که این شرکت‌ها حیاط خلوت وزرا بوده و چندان تمایلی به واگذاری آنها نداشته‌اند و این موضوع از چشم رئیس‌جمهور نیز دور نمانده و بعضاً به این امر اشاراتی داشته‌اند. در این چند سال شاهد اقدام منسجم در زمینه کوچک‌سازی دولت نبودیم.

چیست؟

غنی‌نژاد: به نظر من هر دو از مشکلات دولت در دولت یازدهم بود. ما برنامه‌ای پنج‌ساله داریم که الان به برنامه ششم رسیده‌ایم. به نظر من برنامه‌های پنج‌ساله جامع کلا باید کنار گذاشته شوند. الان در دنیا از این کارها نمی‌کنند و ما جزء آخرین بازمانده‌هایی هستیم که به این برنامه‌ها چسبیده‌ایم.

دولت باید يك استراتژی اقتصادی برای برون‌رفت از مشکلاتی که دارد، داشته باشد. قانون برنامه را نمی‌شود کاری کرد اما دولت باید استراتژی خودش را مشخص و در همان چارچوب به آن عمل کند. یا اگر دولت اقتصاد مقاومتی را استراتژی خود قرار می‌دهد چهار سال بعد که دولت تمام می‌شود، باید گزارش دهد که چه کار کرده است. به نظر من جای این استراتژی خالی است و دولت باید هرچه سریع‌تر این کار را بکند. فلسفه اقتصادی کلی دولت، آنچه آقای روحانی در مناظره سوم گفتند، این بود که بله؛ ما هم می‌خواهیم اشتغال و رونق ایجاد کنیم، اما راه حل، پرداخت کارانه به بیکاران نیست، راه درست این است که اقتصاد را آزاد کنیم تا شکوفا شود، رونق ایجاد شود و اشتغال به وجود آید و براساس آن صادرات شکل گیرد. بنابراین باز هم تأکید می‌کنم باید يك استراتژی تعیین شود تا براساس آن تمام چارچوب‌ها شکل گیرد. به بحث اصلی برمی‌گردم؛ چپ‌نشین وزرا باید در چارچوب این استراتژی باشد و آنهایی که با این استراتژی هماهنگ هستند، بیایند و کسانی که نیستند، کنار گذاشته شوند.

به‌هکیش: وزیر اقتصاد باید وزیري باشد که قادر باشد این مسئله را با کمک رئیس‌بانک مرکزی حل کند. رئیس‌بانک مرکزی باید رئیسی باشد که قدرت کافی داشته باشد و مؤسساتی را که بدون مجوز پدر اقتصاد را درآورده‌اند، تعطیل یا تصحیح کند. باید براساس نیازی که وجود دارد وزرا انتخاب شوند. در شرایط شیک و فرهیخته نیستیم که چند نفر دانشگاهی را انتخاب کنند. بعید نیست يك نظامی اقتصاددان باید موقتا رئیس‌بانک مرکزی شود. نمی‌دانم چه کسی

این قدرت را دارد که این مؤسسات بدون مجوز را تصحیح کند.

البته باید درک درستی از مسائل اقتصادی کشور داشته باشد. البته بانک‌های کشور هم با مشکلات جدی مواجه‌اند که تصحیح آن نیاز به تدبیر و منابع دارد که معمولاً از منابع خارجی استفاده می‌شود. علاوه بر آن باید متقاضیان تسهیلات ۳۰ درصدی که معمولاً در حیطه قاچاق تعریف می‌شوند هم سروسامان یابند. تا متقاضی برای پول گران هست عرضه پیدا می‌شود.

غنی نژاد: باید چارچوب استراتژی روشن و منسجم باشد. در آن صورت می‌توان پاسخ داد که چه کسانی می‌توانند باشند. یکی از مشکلات دولت در چهار سال گذشته این بود که تیم اقتصادی اش هماهنگ

باشد. بدهی‌ها احصا و براساس آن اوراق منتشر شوند، سرسیدها و بهره‌هایی که باید پرداخت شود، زمان بندی و بهره‌های متعلقه هر سال در بودجه آن سال منعکس شود. همه اینها مستلزم یک استراتژی کلی است. زمانی که استراتژی مشخص شد، بعد باید ببینیم کدام وزیر این توانایی را دارد. اگر توانایی ندارد باید کسی بیاید که بتواند این کار را انجام دهد. اوضاع بانک‌ها هم موضوع خطیری است و بحث درباره آن صرفاً اقتصادی نیست. یک آدم قوی از نظر نظام باید باشد که بتواند سیاست را جلو ببرد. البته به نظر دکتر روحانی اگر درست توجیه شده باشد، این توانایی را دارد که افرادی با این توانایی را انتخاب کند. چون آقای روحانی تجربه طولانی در سطح بالای مدیریتی در

نبودند. هماهنگ عمل نمی‌کردند و کارهای یکدیگر را تا حدی خنثی می‌کردند. سازمان برنامه، بانک مرکزی، وزارت صنعت و معدن با هم هماهنگ نبودند. برای نمونه یکی از وظایف مهم وزارت اقتصاد و دارایی به عنوان خزانه دار دولت این است که متولی تمام بدهی‌های دولت باشد. اوراق بدهی که هم‌اکنون در دستور کار دولت است، باید در وزارت اقتصاد و خزانه داری برنامه‌ریزی و متمرکز شود نه اینکه هر وزارتخانه برای خودش اوراق بدهی صادر کند و دولت، وزارت دارایی و خزانه داری هم اصلاً خبردار نباشند. در دنیا این تجربه‌ها وجود دارد. تمام امور مالی دولت باید متمرکز در خزانه داری

حوزه امنیت ملی دارد و متوجه عواقب این مسائل است. بنابراین می‌تواند از جنبه‌های مختلف سیاسی، امنیتی و اجتماعی متوجه عواقب این امر باشد. بنابراین پیش‌نیاز اولیه چارچوب استراتژی کلی است و بعد چپ‌چینش یک تیم اقتصادی منسجم.

الله داد: در ارتباط با استراتژی توسعه اقتصادی الزاماً دولت باید این استراتژی را تدوین کند که شامل بخش‌های مختلف صنعت، معدن، تجارت و کشاورزی خواهد شد. آنچه مسلم است؛ در سال‌های گذشته شاهد رکود سنگینی در اقتصاد بودیم. درآمدهای نفتی‌مان به خاطر تحریم‌ها با کاهش جدی مواجه شد. در این رابطه

دولت حجیم برای رفع کسر بودجه و جانسپین کردن کسر درآمد ناشی از تحریم به وصول مالیات پرداخت. سطح مالیات‌ها افزایش پیدا نکرد بلکه عمق آن زیاد شد. یعنی کسانی را که به موقع صورت‌های مالی خود را تنظیم و ارائه کردند، مالیات پرداخت کردند. کسی که امین بوده و دفاتر مرتب بوده، مالیات بیشتری پرداخت کرده است. این همانند فرزند ذکور خانواده‌ای است که به موقع به خدمت سربازی رفته، بخشوده نمی‌شود و کسی که فرار کرده بعد از ۱۰ سال با تخفیف معافیت می‌گیرد. این روش‌ها قطعاً نمی‌توانند کارساز باشند. فشار مالیاتی و بیمه تأمین اجتماعی بر بنگاه‌ها، خاصه بنگاه‌های کوچک و متوسط بزرگ‌ترین مشکل کشور را که امروز بی‌کاری است، تشدید می‌کند و عملاً سرمایه‌گذاری را در این بخش‌ها کاهش می‌دهد و فعالیت‌های سوداگرانه را تشویق می‌کند. منطبق بر تعریف سازمان بین‌المللی کار اگر میزان درصد بی‌کاری بخش جوان نیروی کار بیش از دوبرابر درصد نرخ بی‌کاری کشور شود، شرایط بحرانی اعلام می‌شود. در حال حاضر این نسبت در کشور ما بیش از دوبرابر است. متأسفانه بخش بزرگی از آن هم متعلق به طبقه تحصیل کرده و فارغ‌التحصیل دانشگاه‌هاست. علاوه بر این، امروز در بخش بزرگی از جامعه بی‌کاری مزمن داریم به این شکل که کسانی بیش از یک سال در بازار کار عرضه‌کننده بوده ولی موفق نبوده و دیگر دنبال کار نمی‌گردند. هر روز هم بر این جمعیت اضافه می‌شود. باید به اینها پردازیم و فکراساسی کنیم. بارها گفته شده، مردم ما در ۲۹ اردیبهشت حماسه آفریدند، اصلاً قابل انتظار نبود، پیش‌بینی نمی‌شد پنج ساعت در یک صف بایستند که بگویند آقای روحانی ما با توفیقات و کاستی‌هایی که در دوره قبل داشتید، به نظرم بهترین نامزد هستید برای اینکه کشور را از این شرایط خاص اقتصادی نجات دهید. در این راستا برای ایجاد اشتغال قطعاً باید به بنگاه‌های کوچک و متوسط پردازید چون اشتغال که در ایران خودرو ایجاد نمی‌شود یا به زعم آقایی که رقیب ایشان بود

و می‌خواست از طریق توسعه پتروشیمی‌ها اشتغال ایجاد کند. باید به مشکل اصلی امروز بنگاه‌های کوچک و متوسط که تأمین مالی است، توجه شود؛ پژوهش‌های مختلف از جمله کار خوبی که در مرکز پژوهش‌های مجلس انجام شد و اشاره به مشکل بزرگ تأمین مالی دارد؛ همچنین بزرگ‌ترین مشکل محیط کسب و کار ایران در شاخص Doing Business نشان می‌دهد که این بنگاه‌ها برای دسترسی به منابع مالی مشکل اساسی دارند. هرچند بازار سرمایه بازار بسیار اصولی برای تأمین سرمایه موردنیاز مخصوصاً کارخانه‌ها و شرکت‌های بزرگ است که از طریق آن برای خود منابع مالی به دست آورند اما همان‌طور که آقای دکتر غنی‌نژاد اشاره کردند هر وزارتخانه به بازار سرمایه وارد شده است. این موضوع تبدیل شده به یک نوع رقابت شکننده میان بانک‌ها با افزایش نرخ بین بانکی از یک سو و از سوی دیگر بانک‌ها با بازار سرمایه که نرخ را برای بازار سرمایه تا ۲۷ درصد بالا برده بودند. به این نرخ هزینه‌های دیگری هم اضافه می‌شود. حالا تصور کنید بنگاه‌های بخواهد با این نرخ‌ها وام دریافت کند و به امر تولید بپردازد. کدام بخش تولیدی می‌تواند این قدر کارایی داشته باشد تا از پس سودهای بالای بانک‌ها برآید؟ آیا غیر از فعالیت‌های سوداگرانه، فعالیت دیگری هست؟ به این ترتیب بیشتر بنگاه‌های کوچک و متوسط در این شرایط دچار مشکلات عدیده شدند که باید به آنها پرداخته شود و شرایطی را برایشان ایجاد کرد که بتوانند در فضای نابرابر واردات غیرقانونی، سر پا بمانند.

نکته دیگری که برای من عجیب است، اصرار این دولت در سرکوب نرخ ارز است، همان کاری که دولت دهم انجام داد. دولت آقای احمدی‌نژاد تا زمان وفور دلارهای ناشی از فروش نفت خام این ارز را در دامنه ۸۰۰ تا هزارو ۲۰۰ تومان نگه داشت و در سال ۹۱ بر اثر تحریم درآمدها کاهش پیدا کرد، عرضه‌کننده اصلی با کمبود ارز مواجه و نرخ ارز بیش از آنچه در برنامه سوم توسعه مقرر شده بود افزایش یافت. توصیه محوریت صادرات

برای کالاهایی که تولید می‌شوند امروز در دستور کار تولیدکنندگان بزرگ دنیا است و دولت‌ها هم سعی در اتخاذ سیاست‌های مالی و پولی در حمایت از این تولیدکنندگان دارند؛ اما در کشور شاهد اتخاذ سیاست‌های پولی در تثبیت نرخ اسمی ارز یا به عبارت دیگر نرخ حقیقی منفی بوده‌ایم. صادرکننده ما امروز با سیاستی که بانک مرکزی در پیش گرفته، تقریباً هرساله به اندازه تفاوت نرخ تورم داخلی با نرخ تورم در کشورهای طرف مبادله به دلیل آنکه نرخ تورم داخلی بالاتر است دچار زیان می‌شود و قدرت رقابتش را با کالای مشابه بیرونی که از مبادی قانونی و غیرقانونی به کشور وارد می‌شود یعنی به نرخ واقعی‌اش نیست، از دست می‌دهد. به نظر بهترین قانونی که ما برای نرخ ارز

تدوین کرده‌ایم قانون برنامه سوم توسعه بود که متأسفانه هیچ‌گاه اجرا نشد و آن قانون شناور مدیریت شده بود؛ با ترکیبی از نرخ تورم داخلی و میانگین وزنی از تورم کشورهای طرف مبادله که بتواند قدرت رقابتی تولیدکننده داخلی را حفظ کنند. متأسفانه همواره شاهد بوده‌ایم که دولت‌ها سعی در کاهش نرخ سود به صورت دستوری داشته‌اند و همواره فقط در کوتاه‌مدت با تزریق منابع توفیق کوچکی نصیبشان شده. قطعاً اگر آرشپوتان را مروری کنید می‌بینید شورای پول و اعتبار چند بار نرخ سود بانکی را بدون ملاحظه بازار، بدون در نظر گرفتن شرایط و ابزار در دست بانک مرکزی و بانک‌ها، به صورت دستوری کاهش داده است. آخرین بار نرخ سود را تا ۱۵

درصد کاهش دادند که حتی دو ماه هم دوام نیاورد و دامنه هم پیدا نکرد و یکی از دلایل اصلی که در تصمیم‌گیری شورای پول و اعتبار به آن توجه نشد، وجود و عملکرد مؤسسات مالی و اعتباری بدون مجوز در بازار پول است. این مؤسسات در بازار پول اخلال ایجاد می‌کنند. مؤسسات پولی اعتباری که مجوز ندارند، قیمت تمام‌شده پول برایشان پایین‌تر است. حداقل ۱۳ درصد نرخ سپرده قانونی را به بانک مرکزی نمی‌پردازند. سودهای اغواکننده به مردم پیشنهاد می‌کنند و متأسفانه بانک مرکزی هم خیلی کند در اطلاع‌رسانی به مردم اقدام کرد. با اعلام نرخ‌های بالا برای سپرده‌گذاری

غنی‌نژاد:

راه درست این است که اقتصاد را آزاد کنیم تا شکوفا شود، رونق ایجاد شود و اشتغال به وجود آید و براساس آن صادرات شکل گیرد

باید یک استراتژی تعیین شود تا براساس آن تمام چارچوب‌ها شکل گیرد.

چینش وزرا باید در چارچوب این استراتژی باشد و آنهایی که با این استراتژی هماهنگ هستند، بیایند و کسانی که نیستند، کنار گذاشته شوند.

و تبلیغات فراوان در رسانه‌های مختلف حرکت پول از سوی بانک‌های دارای مجوز به سمت مؤسسات بدون مجوز را شاهد بوده‌ایم که بخش زیادی از این پول‌ها وارد فعالیت‌های سوداگرانه شد. آخرین مثالی که در نبود هماهنگی تیمی دولت یازدهم می‌توانم عرض کنم مسئله طرح قانون بانکداری بدون ریاست که در مجلس طرح و به دلیل اینکه دولت لایحه‌اش را به مجلس ارائه نکرد، نهایتاً مجلس هم وارد عمل شده و همان طرح را در دستور کار کمیسیون اقتصادی قرار داده و به جلو می‌برد. همه ما به خوبی به این امر واقف هستیم اگر قرار باشد یک قانون مادر تغییر کند یا با قانونی جایگزین شود نمی‌تواند به واسطه افرادی که متخصص امر نیستند طرح یا

زن در آن مطرح شده است. به نظر تان ضرورت در این مورد چیست؟

بهبه‌کیش: قبل از پاسخ به این سؤال لازم است بحث قبلی را بازتر کنیم. وقتی در مورد استراتژی صحبت می‌کنیم منظورمان این نیست که یک تیم ۱۰ جلد کتاب تهیه کند و در قفسه‌ها باقی بماند. به نظرم منظور از استراتژی این است که مشکلات اصلی که می‌خواهیم حل کنیم را مشخص، اولویت‌بندی و چگونگی دسترسی به آنان را مشخص کنیم. اولین مورد اشتغال است. مسئله اشتغال با کمک به کارخانه‌هایی که نصفه‌نیمه کار می‌کنند حل نمی‌شود. اگر هدف اشتغال است از این راه به هدف نمی‌رسید. اشتغال جدید زمانی ایجاد می‌شود که سرمایه‌گذاری جدید و کار

سرمایه‌گذاری می‌کرد منابع جدیدی ندارد که اگر داشت بودجه عمرانی دولت تقریباً به صفر نمی‌رسید. بانک‌ها هم دیگر پولی اضافی در بساط ندارند؛ علاوه بر اینکه کسی با نرخ‌های بالا سرمایه‌گذاری نمی‌کند. بخش خصوصی هم توانی که داشت به نظرم مستهلک شده است؛ بنابراین سرمایه باید از خارج به داخل کشور وارد شود. این پول از کجا باید بیاید که ایده‌های جدید تبدیل به کاری شود که اشتغال ایجاد کند و صنایع کوچک و متوسط بتواند راه بیفتند؟ با یک برداشت غلط از اقتصاد مقاومتی سال‌ها جلوی سرمایه‌گذاری خارجی را به نوعی مسدود کردیم. هرچند اگر راه را مسدود نکنیم هم به راحتی سرمایه‌گذار خارجی نخواهد آمد. باید جاده را هموار کنیم که بیابند. اولین کار برای ایجاد اشتغال این است که مسئله بانک‌ها حل شود که بانک‌ها به ایران بیابند و بتوان سرمایه‌گذاری را جذب کرد، آن هم نه فقط در حوزه نفت و گاز، سرمایه‌گذاری باید در زمینه‌ای باشد که بتواند اشتغال ایجاد کند.

در عسلویه ۵۰ میلیارد دلار یا بیشتر سرمایه‌گذاری شده بینید چند نفر شاغل شده‌اند. این صنعت خیلی خوب است، صادرات بسیار خوبی دارد و منابع ارزی مملکت را تأمین می‌کند اما اشتغال برای افراد تحصیل کرده ایجاد می‌کند. به نظرم استفاده از وزرای جوان یا بانوان بستگی به لیاقتشان دارد و اینکه چه برنامه‌ای برای اداره کشور داریم. در وزارت اقتصاد و سازمان‌های مربوط به جذب سرمایه‌گذاری خارجی، باید از افرادی استفاده کنند که بتوانند این پول را جذب کرده و بیاورند. واقعا بازاریابی نیاز داریم. باید کسی باشد که بتواند این مارکتینگ را انجام دهد. در رأس بانک مرکزی باید کسی باشد که بتواند مؤسسات غیرمجاز را تعطیل یا تصحیح کند. اصولاً رئیس بانک مرکزی باید اقتصاددان باشد، چون سیاست‌گذار اصلی بازار پولی است. ولی در شرایط فعلی به فردی نیاز است که قادر باشد مسئله کشور را حل کند. الان با این مؤسسات غیرمجاز به مشکل برخوردیم. نکته دیگر که خیلی مهم است و در مناظرات

جدید شکل گیرد؛ بنابراین اگر هدف اول آقای روحانی واقعا ایجاد اشتغال است باید سرمایه‌گذاری جدید انجام شود. آیا در داخل کشور منابعی داریم که بتوان سرمایه‌گذاری کرد؟ به نظرم تا زمانی که بهره ۲۰ درصد در بازار هست کسی پولش را صرف سرمایه‌گذاری نمی‌کند. با اطلاعاتی که از اتاق بازرگانی داریم سرمایه‌های موجود سرمایه‌گذاران روی زمین است؛ یعنی سرمایه‌ها تبدیل به کارخانه، شرکت، دفتر یا ماشین‌آلات شده است؛ بنابراین منابع جدید زیادی در ایران آزاد نخواهد شد مگر کسب‌وکاری که سودی بالاتر داشته باشد. دولت هم که

جایگزین شود و حتما دیری نخواهد گذشت که در اجرا دچار مشکل می‌شود. پس باید لایحه ازسوی افراد کارشناس صاحب علم و تخصص که خوشبختانه در بانک مرکزی مشغول هستند، تهیه شود و در مجلس چکش‌کاری شود. اگر روی این طرح کار جدی و کارشناسی نشود و کار علمی از آن به دست نیاید حتما در آینده مشکلات جدی را به بار خواهد آورد.

درباره دولت بارها گفته شده که کابینه خسته و پیر است. بعد از انتخابات و انتخاب دوباره روحانی جوان‌سازی کابینه و استفاده از وزرای

هم به آن اشاره شد این است که بین ۱۵ تا ۲۰ میلیارد دلار قاچاق وارد کشور می‌شود. قاچاق مواد مخدر را هم به این میزان اضافه کنید. جمع این پول می‌تواند حداقل سه دور در سال بگردد. یعنی قاچاقچی (هر کسی که هست) می‌تواند با سرمایه‌ای که دارد سه بار قاچاق بیاورد و بفروشد. اگر هر بار ۳۰ درصد سود کند، یعنی در سال ۹۰ درصد می‌تواند سود داشته باشد. کسی که سود ۹۰ درصدی دارد می‌تواند به بانک بابت وام ۳۰ درصد بهره بدهد. ولی هیچکدام از کارخانه‌ها نمی‌توانند ۳۰ درصد بهره را بپردازند. تجارت عادی رقابتی نمی‌تواند ۳۰ درصد بهره بدهد. پس پول بانک‌ها عموماً به صورت مستقیم یا غیر مستقیم نزد قاچاقچی‌ها می‌رود یا کارخانه‌هایی که به خاک سیاه می‌نشینند از بانک پول می‌گیرند و با قرض گرفتن تصور می‌کنند که شاید بتوانند یک ماه دیگر کارخانه را سرپا نگه دارند. یا آنان که قصد پس دادن ندارند. این حالت طبیعی اقتصاد نیست. برای این نوع اقتصاد هر روز می‌تواند مشکلات عمده‌ای پیش بیاید. تجمع سپرده‌گذاران کاسپین که چندین بار تکرار شد از جمله اتفاقات خطرناک در اقتصاد است که می‌تواند باز هم تکرار شود. وزرایی که قرار است انتخاب شوند باید استراتژی داشته باشند و ملزومات هر کار را مشخص کنند. مثلاً چند هدف را مشخص و ملزومات آن را هم تعیین کنند. این می‌شود استراتژی همه وزارتخانه‌ها، ارگان‌ها و نهادها هم باید با هم هماهنگ باشند.

پس اینکه جوان باشند یا از خانم‌ها استفاده شود مهم نیست. مهم داشتن برنامه است. **به‌هکیش**: قطعاً باید کسانی باشند که توان انجام آن کار را داشته باشند. یکی از وزیران ما سن خیلی بالایی دارد و همه چشمشان دنبال ایشان است. شاید برای شرایط خاصی که داریم بانوان تحصیل کرده بهتر باشند زیرا که آنها با کسی رودر بایستی ندارند.

غنی‌نژاد: کسی که جای افراد مسن می‌آید جدا از اینکه جوان باشد یا خانم، باید کاربلد باشد و توان و جسارت هم داشته باشد.

الله‌داد: به نظر من باید شرایط احراز شغل

و منصب را داشته باشد. آقای روحانی باید شرایط احراز برای مدیران میانی و ارشد را به صورتی شفاف تهیه و عرضه کند. مثلاً فلان مسئول در سمتی که هست اگر باید مهندس، دکتر یا متخصص کشاورزی باشد باید تجربه و تحصیلات مرتبط را در پیشینه خود داشته باشد و خلاصه اینکه شایسته‌سالاری را سرمشق انتصابات در دور دوم ریاست جمهوری قرار دهند. اگر بخواهیم مثالی بزنیم می‌توان به شورای پول و اعتبار اشاره کرد. در این شورا که رکن اصلی بانک مرکزی و تعیین‌کننده سیاست‌های پولی کشور است، ترکیب ۱۱ نفره صاحبان رأی که بیشتر دولتی هستند همگن نبوده و کمتر متخصصان پولی در میانشان دیده می‌شود. **به‌هکیش**: ترکیب شورای پول و اعتبار حتماً باید تخصصی باشد. الان فقط متقاضیان پول در این شورا هستند که بانک مرکزی را وادار به چاپ پول می‌کنند. بنابراین شورای پول و اعتبار فعلی و با این ترکیب به هیچ وجه به درد نمی‌خورد. از یک طرف می‌گوییم دولت باید کوچک شود، یعنی باید یک عده را بی‌کار کند. تجربه‌ای را نقل می‌کنم. سال‌ها قبل که وزارت صنعت و معدن که شامل سه وزارت معادن و فلزات، صنایع سنگین و صنایع بود، آقای محلوجی در دوره ریاست جمهوری آقای هاشمی وزیر معادن و فلزات بود و من مشاور اقتصادی بودم. ذوب‌آهن، فولاد

به‌هکیش:

اولین کار برای ایجاد اشتغال این است که مسئله بانک‌ها حل شود که بانک‌ها به ایران بیایند و بتوان سرمایه‌گذاری را جذب کرد، آن هم نه فقط در حوزه نفت و گاز، سرمایه‌گذاری باید در زمینه‌ای باشد که بتواند اشتغال ایجاد کند

در رأس بانک مرکزی باید کسی باشد که بتواند مؤسسات غیرمجاز را تعطیل یا تصحیح کند. اصولاً رئیس بانک مرکزی باید اقتصاددان باشد، چون سیاست‌گذار اصلی بازار پولی است

مبارکه و تمام تولیدکنندگان فولاد زیر نظر آن وزارتخانه بود. تصمیم گرفتیم دولت را کوچک کنیم. آن زمان ذوب‌آهن ۳۵ هزار نفر نیرو داشت. آقای محلوجی این جمعیت را به ۱۱ هزار نفر تبدیل کرد. افرادی که از ذوب‌آهن رفته بودند بی‌کار نشدند بلکه شرکت‌هایی تأسیس شد که این افراد در آن به کار مشغول شوند و به ذوب‌آهن خدمات ارائه کنند. آقای محلوجی این کار را تا دو سال برای آنها تضمین کرد که خودشان را پیدا کنند. الان در اصفهان و تهران تعداد زیادی از این شرکت‌ها هست که از قبیل ذوب‌آهن درآمد دارند. زمان آقای احمدی‌نژاد می‌خواستند اشتغال ایجاد کنند و رفتند سراغ ذوب‌آهن. با این اقدام دوباره جمعیت ذوب‌آهن زیاد شد. ذوب‌آهن را ۱۱ هزار نفر به خوبی اداره می‌کردند و محصول خوبی هم تولید می‌کردند. وقتی این همه جمعیت به آنها اضافه شود طبیعی است که تولید محصول هم می‌خواهد به جای اینکه افزایش پیدا کند.

غنی‌نژاد: در دولت نهم و دهم ۵۰۰ هزار نفر به پرسنل دولت اضافه شد. یعنی کمتر از دو میلیون نفر شد دو میلیون و ۵۰۰ هزار نفر.

به‌هکیش: وقتی می‌خواهیم اشتغال ایجاد کنیم نباید از این حقه‌بازی‌ها انجام دهیم که به مدیرعامل ذوب‌آهن فشار بیاوریم که نیروهای جدید زیادی را استخدام کند. باید جامعه را از نظر فرهنگی، سیاسی باز کنیم تا خلایق افراد رشد کرده و راه را برای سرمایه‌گذاری باز کنیم که این دو با هم هماهنگ شده و اشتغال پایداری ایجاد کنند.

کدام وزارتخانه‌ها نیاز به تغییرات کلیدی دارند؟

غنی‌نژاد: به نظرم این‌طور بحث نکنیم بهتر است چون با کسی که مشکل شخصی نداریم. می‌خواهیم مشکل را اصولی حل کنیم. در چارچوب منسجم استراتژی معین دولت، تصور شخص بنده این است که همان‌طور که آقای روحانی گفته باید به دنبال اقتصاد رقابتی مبتنی بر بخش خصوصی واقعی بود. اگر اهداف استراتژی دولت مشخص شود، برای رسیدن به آن، مجموعه وزرا باید از میان کسانی انتخاب

شوند که به این فکر معتقد و متعهد باشند. کسی که اعتقاد دارد از طریق کمک و حمایت می‌شود اشتغال ایجاد کرد و صنعت داخلی را رشد داد با استراتژی ایجاد اقتصاد رقابتی خوانایی ندارد. رقابت و حمایت، دو مقوله متفاوتند. با تفکر حمایتی نمی‌توان اقتصاد رقابتی ایجاد کرد. آقای روحانی باید با گروه مشاوران اقتصادی تشکیل جلسه بدهد و بگوید چارچوبی که ما ترسیم کردیم اقتصاد رقابتی و آزاد است، بنابراین کسانی می‌توانند متصدی امور باشند که در این چارچوب فکر و عمل کنند و تجربه‌شان هم می‌تواند نشان دهد که در این زمینه عمل کرده‌اند یا نه. چون مورد به مورد اگر وارد شویم بحث‌های انحرافی پیش می‌آید.

بهبکیش: من الان نمی‌دانم دکتر روحانی می‌خواهد در وزارت اقتصاد چه کار کند؟ آیا می‌خواهد آنچه من می‌گویم انجام دهد یا فکر دیگری در ذهن دارد. اگر هدف ایجاد فضای رقابتی است، وزیر فعلی، مناسب نیست زیرا اعتقادی به رقابت ندارد. رئیس کل بانک مرکزی باید مشخصاتی که عرض کردم داشته باشد. آنچه روشن است، با روش‌های فعلی باری به منزل نمی‌رسد. البته خوب است از خود آنان هم سؤال شود که چرا نتوانستند مشکلات را حل کنند. اگر حاضر به حرف زدن باشند، احتمالاً حرف‌های شنیدنی بسیار دارند.

الله‌داد: اما آقای دکتر بهکیش نظارت بر بانک‌ها مقوله عقب‌افتاده‌ای در بانک مرکزی است. فقط مؤسسات مالی مشکل نیستند.

بهبکیش: بله من هم همین را عرض می‌کنم که نظارت بسیار ضعیف بوده. نظارت بانک مرکزی باید تا جایی پیش برود که بتواند مؤسسات غیرمجاز را تعطیل کند.

الله‌داد: حبس بسیاری از منابع بانک‌ها در املاک یک معضل دیگر در نظام بانکی است. مشکلات موجود فقط به مؤسسات غیرمجاز بر نمی‌گردد. در مؤسسات قانونی بیش از ۵۰ درصد سپرده‌ها در سیستم بانکی تقریباً قفل است و هیچ گردش ندارد. بخش بزرگی از این شرایط ناشی از عدم نظارت دقیق بر عملکرد بانک‌ها در یک دهه گذشته بوده است.

غنی‌نژاد: در شرایط فعلی بانک‌های قانونی هم دچار مشکل هستند.

بهبکیش: بازار سرمایه بسیار مهم است. از ابتدای انقلاب تاکنون رئیسی که بتواند بازار سرمایه را کارآمد کند نداشته‌ایم. باید کسی در رأس باشد که بازار سرمایه مدرن را پیاده و مسئولان را قانع کند که این بازار باید تغییر کند تا بتواند برای صنایعی که می‌خواهند به وجود بیایند، سرمایه تأمین کند. بخشی از سرمایه مورد نیاز بنگاه‌ها و واحدهای تولیدی که می‌خواهند ایجاد شوند می‌تواند از طریق اوراق بدهی از بازار سرمایه تأمین شود، ولی بازار سرمایه به شکلی که در حال حاضر اداره می‌شود این قابلیت را ندارد. امیدوارم کاری که آقای روحانی می‌گوید را انجام دهد، نه اینکه بگوید تا ما دلمان خوش باشد مثل دوره قبل که این‌طور شد.

الله‌داد: من به شرایط احراز پست اصرار دارم. در کشور ما آن قدر که از شایسته‌سالاری صحبت می‌کنیم و بر آن تأکید داریم، متأسفانه به آن عمل نمی‌کنیم. پست‌ها را به گروه‌های سیاسی واگذار کرده‌ایم. مسئله اتوبوسی آمدن و رفتن در کابینه‌ها تا سطح مدیران کل را بعضاً شاهد بوده‌ایم. شرایط احراز پست برای مدیران ارشد و میانی باید لحاظ شود. یک نکته هم در مورد کارکنان مازاد بخش دولتی که در ابتدای صحبت‌م از مشاور ریاست‌جمهوری نقل کردم، نکته‌ای هم لازم می‌بینم اضافه کنم و آن تعداد زیاد فارغ‌التحصیلانی است که خروجی دانشگاه‌ها هستند، ولی با نیاز صنعت هماهنگ نیستند و یکی از مشکلات

بهبکیش: بازار سرمایه بسیار مهم است. از ابتدای انقلاب تاکنون رئیسی که بتواند بازار سرمایه را کارآمد کند نداشته‌ایم. باید کسی در رأس باشد که بازار سرمایه مدرن را پیاده و مسئولان را قانع کند که این بازار باید تغییر کند تا بتواند برای صنایعی که می‌خواهند به وجود بیایند، سرمایه تأمین کند.

محیط کسب‌وکار در ایران بر اساس گزارش رقابت‌پذیری در سال ۲۰۱۷ همین مسئله است، به شکلی که برای کارفرما حداقل بین شش ماه تا یک سال فرصت و هزینه دارد تا نیروی خارج‌شده از دانشگاه مستعد محیط صنعتی شود. گاهی در جلسات فعالان اقتصادی با این سؤال روبه‌رو می‌شویم؛ آیا در وزارت علوم و تحقیقات، وزیر یا معاون مرتبط یک‌بار وارد کارخانه یا فضای کسب‌وکار شده یا از یک فعال پرسیده شده سیلابسی که وزارت برای دروس تهیه کرده یا عزیزی که فارغ‌التحصیل می‌شود به درد شما می‌خورد یا نه؟ یا فقط چند دانشگاه به این امر پرداخته که خروجی کارشان به درد فضای کسب‌وکار نمی‌خورد. اگر از چنین وزیر علمی خبر دارید، ما را هم آگاه کنید. یکی از موانع کسب‌وکار ما فارغ‌التحصیل دانشگاهی است که برای کار در صنعت آموزش‌های لازم را ندیده است. ارتباط دانشگاه‌ها با صنعت باید نزدیک‌تر باشد. در ترکیه، کشور همجوار ما، دانشکده‌ای متعلق به اتاق بازرگانی ترکیه است. دانشجویان دو ترم سرکلاس و یک ترم به تجربه کاری مشغول می‌شوند و وقتی فارغ‌التحصیل می‌شوند یک سال سابقه کاری مؤثر دارند. فارغ‌التحصیل نمی‌شوند، مگر اینکه کارفرما آنها را برای فارغ‌التحصیلی تأیید کند و برخی هزینه‌های تعلیم این دانشجویان نیز برعهده دولت است، بنابراین با این روش هزینه‌های کارفرما تا حد زیادی کم می‌شود.

در مورد آن ۴۰ درصدی که گفته شد نیروی مازاد دولت هستند، دولت می‌تواند دریافتی ماهانه را تضمین کند، با برنامه‌ای که بخش بزرگی از آنها برای جذب در بازار کار بخش خصوصی مهیا شوند. به این شکل که کارمندی که مازاد تشخیص داده شده، براساس تحصیلاتی که دارد، در کلاس‌های خاصی شرکت و در صورت موفقیت حقوق دریافت کند. این کلاس‌ها می‌تواند به اختیار داوطلب در همه حوزه‌های صنعت و خدمات قرار گیرد. بخش بزرگی از این نیروها پس از به‌روزرشدن می‌توانند جذب بازار کار شده و هزینه اضافی نیز بر دولت نداشته باشند. منبع: شرق (۹۶/۳/۲۷)

برگزاری سه کارگاه آموزشی ماشین آلات در سندیکا

از ابتدای سال ۱۳۹۶ دوره چهارم از سمینارهای آموزشی ماشین آلات در سندیکا آغاز شد. از نیمه دوم اردیبهشت ماه تا اواخر خرداد ماه نیز سه سمینار با محوریت ماشین آلات برگزار شد که شامل کارگاههای آموزشی روش تحلیل آماری پاسخهای آزمایش OCM، آشنایی با مانیتور پنل بیبل ۷-PC۲۲۰، و معرفی محصولات ماموت دیزل بود.

روش تحلیل آماری پاسخهای آزمایش OCM

اولین کارگاه آموزشی دوره چهارم کارگاههای آموزشی ماشین آلات، با موضوع «چگونه با OCM در مصرف روغن صرفه جویی کنیم» روز سه شنبه ۱۹ اردیبهشت در سندیکا برگزار شد. در ادامه همین کارگاه، و در دومین کارگاه آموزشی این دوره مهندس عبدالصمد محمدی مدیرعامل توان کاونت به تشریح روش تحلیل آماری پاسخهای آزمایش OCM پرداخت. وی عنوان کرد: هر اندازه شرکتها در برگیره اطلاعات نمونه، مشخصات بیشتری برای آزمایشگاه بنویسند احتمال تشخیص درست و انجام تست دقیق تر توسط آزمایشگاه بیشتر است. از آنجایی که در ایران حلقه مفقوده‌ای به نام تفسیر برگه آزمایش وجود دارد، شرکت توان کاونت به عنوان اولین

آزمایشگاه جامع آنالیز روغن در این حوزه وارد شده است.

کارگاه آموزشی "آشنایی

با مانیتور پنل بیبل ۷-PC۲۲۰"

سومین سمینار آموزشی از سمینارهای دوره چهارم ماشین آلات با عنوان آشنایی با مانیتور پنل بیبل ۷-PC۲۲۰ سه شنبه ۹ خرداد با همت سندیکای شرکتهای ساختمانی و شرکت محور ماشین در محل این شرکت برگزار شد. در این کارگاه آموزشی مهندس احمد دالوند و مهندس حمید فرهادی درباره آشنایی با کابین بیبل ۷-PC۲۲۰ و نمای کلی مانیتور، نمایش کدهای خطا نمایش کدهای سرویس و جدول مربوطه، نمایش کدهای مانیتورینگ و جدول مربوطه، و تنظیم مدکاری پیش فرض، گاورنر موتور و ساعت سرویس ها مطالبی را به حاضران ارائه دادند.

کارگاه آموزشی معرفی محصولات

ماموت دیزل

چهارمین کارگاه آموزشی ماشین آلات از سری چهارم این کارگاهها، روز سه شنبه ۲۳ خرداد با معرفی محصولات مجتمع صنعتی

ماموت دیزل به عنوان نماینده انحصاری اسکانیا توسط سروش قاسمیه رئیس مهندسی محصول و امید روستا سرپرست فروش این مجتمع در سندیکا برگزار شد. در این جلسه مدرسان درباره شرکت ماموت دیزل عنوان کردند: ماموت دیزل در شهرک صنعتی کاسپین قزوین قرار دارد و با ظرفیت تولید ۷۵۰۰ دستگاه در سال موفق به کسب رتبه عالی در آدیت شرکت اسکانیا، کسب عنوان بهترین خط مونتاژ اسکانیا در جهان، و کسب عنوان بهترین کشنده در آدیت محصول شرکت ISQI شده است. خدمات پس از فروش این شرکت شامل ارائه خدمات تخصصی اسکانیا و انواع تریلر و کاربری، پوشش گسترده خدمات پس از فروش، پشتیبانی فنی و امداد جاده شبانه روزی، ارائه خدمات در محل مشتری، طرح های ویژه و چترهای پشتیبانی شرکت ماموت دیزل است.

در این جلسه درباره استانداردها، رضایتمندی مشتریان، پشتیبانی و امداد، ارزیابی خدمت پس از فروش کمیون، بررسی کمیون های عمرانی و ساختمانی اسکانیا، انواع آرایش محوری کمیون های عمرانی و ساختمانی ارائه شد.

دولت باید مشوق‌های مناسبی به بخش خصوصی ارائه کند

باید این مسیر را پیمود. در ایران ۹۰ درصد جابه‌جایی کالا و مسافر توسط سیستم حمل و نقل جاده‌ای انجام می‌شود و پس از آن حمل و نقل ریلی و هوایی در رتبه‌های بعدی قرار دارند. در میان انواع مدل‌های حمل و نقل جاده‌ای، در کنار الزام توسعه ریلی، توسعه شبکه آزادراهی از نظر ایجاد امکان ارتباط سریع و پرفریت بین مراکز صنعتی و تولیدی با نقاط جذب و مصرف محصولات و پایانه‌های صادراتی، از اولویت‌های توسعه بلندمدت کشور است. آزادراه عبارت است از راهی با استانداردهای خاص که خطوط رفت و برگشت آن از یکدیگر جدا بوده و هیچگونه تقاطع همسطحی ندارد و ورود و خروج از آن محدود بوده و اغلب با پرداخت عوارض همراه است؛ آزادراه‌ها معمولاً برای اتصال دو یا چند نقطه مهم و استراتژیک به لحاظ اقتصادی، سیاسی، و اجتماعی احداث می‌شود. آزادراه‌ها موجب ارتقای ایمنی تردد وسایل نقلیه، کاهش بار ترافیکی و تصادفات، کاهش میزان مصرف سوخت، صرفه‌جویی در زمان و کاهش تولید آلاینده‌های زیست‌محیطی می‌شوند. در گذشته اغلب آزادراه‌ها با تأمین

کشورها مربوط به حوزه حمل و نقل است، ضمن آنکه گسترش حمل و نقل توسعه کشور و رشد GDP را به همراه دارد. وجود زیرساخت‌های قوی حمل و نقلی در انواع مدل‌های هوایی، جاده‌ای، دریایی و ریلی نشان از توجه دولت‌ها به حمل و نقل و اختصاص اعتبارات ویژه به آنها دارد. یکی از الزامات پیشرفت اقتصادی کشورها، حمل و نقل سریع، روان و کارا است، قطعاً در هر کشوری که زیرساخت‌های قوی حمل و نقلی وجود داشته باشد، توسعه اقتصادی آن اگر نتوان گفت تضمین شده است، اما حتماً حاصل خواهد شد. در کشور ایران نیز به عنوان کشوری در مسیر توسعه، زیرساخت‌های حمل و نقل در حال شکل گرفتن است، اما سرعت این توسعه نسبت به پهناوری جمهوری اسلامی ایران و با توجه به محدودیت‌های اعتباری، پایین است. ایران با بیش از یک میلیون و ۶۴۸ هزار و ۱۹۵ کیلومتر مربع، کشوری پهناور و از نظر جغرافیایی دارای کوه‌های بلند، دشت‌ها و تپه‌هاورها است که همین موقعیت جغرافیایی و توپوگرافی متنوع، توسعه حمل و نقل را پرهزینه کرده است اما به هر حال

توسعه زیرساخت‌های عمرانی نظیر آزادراه پرهزینه است و با اعتبارات محدود عمرانی، امکان اجرای چنین پروژه‌های پرهزینه‌ای نیست؛ چاره‌کار فقط حضور بخش خصوصی واقعی است اما بخش خصوصی هم برای سرمایه‌گذاری نیازمند تضمین لازم و مشوق مناسب است تا با اطمینان سرمایه‌گذاری کند.

بخش حمل و نقل یکی از مؤلفه‌های اصلی در تشخیص جوامع رشد یافته و از عوامل مؤثر بر فراوانی نماگرهای اقتصاد خرد و کلان کشور محسوب می‌شود، توسعه متوازن بخش حمل و نقل در همه شیوه‌ها و بهره‌برداری مناسب از آن به عنوان یک پیش‌نیاز توسعه بخش‌ها، در کل به افزایش امنیت ملی منجر شده و زمینه‌ساز توسعه سیاسی و اجتماعی نیز خواهد شد.

هم‌اکنون کشورهایی که در دنیا حرفی برای گفتن دارند، در کنار قدرت‌های نظامی، به حمل و نقل پایدار با زیرساختی قوی مجهز هستند، البته در این میان نباید تأثیر بسزای حمل و نقل در GDP و توسعه و رشد پدافند غیرعامل کشورها را فراموش کرد. حدود ۸,۵ درصد از تولید ناخالص ملی

اعتبار ۱۰۰ درصدی دولت ساخته می‌شد، اما به تدریج ساخت آزادراه‌ها مشارکتی شد و به صورت تأمین مالی ۵۰-۵۰ از سوی دولت و بخش خصوصی ساخته می‌شد.

در حال حاضر بودجه عمرانی کشور بسیار محدود است و کفاف اجرای پروژه‌های عمرانی پرهزینه را نمی‌دهد در این راستا دولت به دنبال کاهش سهم خود در ساخت آزادراه‌ها و به تدریج واگذاری کامل آن به بخش خصوصی است.

به دلیل محدودیت بودجه عمرانی کشور، دولت برای تکمیل زیرساخت‌های حمل و نقل کشور، نیازمند حضور بخش خصوصی است؛ برای احداث آزادراه‌ها هم سیاست دولتی‌ها استفاده از همه ظرفیت‌های بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران است تا هر چه زودتر زیرساخت‌های عمرانی و محورهای اصلی مواصلاتی کشور تکمیل شود و سپس بازگشت سرمایه بخش خصوصی از محل اخذ عوارض تأمین شود.

در این شرایط قطعاً دولت باید برای تشویق بیشتر سرمایه‌گذاران خصوصی مشوق‌های مناسب ارائه کند، به هر حال پروژه‌های

عمرانی خصوصاً در حوزه حمل و نقل پرهزینه و دیربازده است و در این شرایط مالی، فقط مشوق‌های توجیه‌دار مناسب می‌تواند حضور بخش خصوصی را تضمین کند. بازگشت سرمایه بخش خصوصی در ساخت آزادراه‌ها از محل اخذ عوارضی است و به هر حال با افزایش سهم بخش خصوصی در تأمین مالی ساخت آزادراه‌ها، باید منتظر افزایش نرخ عوارضی‌ها هم بود، چون به هر حال بخش خصوصی در کنار سرمایه‌گذاری باید توجیه مالی مناسب هم داشته باشد و یکی از این مشوق‌ها کاهش مدت زمان بازگشت سرمایه از محل افزایش نرخ عوارضی‌ها است.

از سوی دیگر سرمایه‌گذاری در طرح‌های آزادراهی با توجه به موقعیت ویژه جغرافیایی ایران و جاذبه‌های گردشگری واقع شده در این مسیرها و سازوکار و تسهیلاتی که دولت برای همکاری با سرمایه‌گذاران بخش خصوصی فراهم کرده، سود بالایی دارد؛ از دیگر مشوق‌ها می‌توان به تسهیل ارائه مجوزهای مجتمع‌های خدماتی-رفاهی اشاره کرد. در این عرصه اگر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی نباشد، به طور قطع تکمیل زیرساخت‌های آزادراهی زمان‌بر و تقریباً غیرممکن است، به همین دلیل جذب بخش خصوصی و استقبال آنها در ساخت آزادراه‌ها امری ضروری محسوب می‌شود و باید مشوق‌ها به دقت کارشناسی شود.

طبق گفته مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل، احداث هر کیلومتر

در گذشته اغلب آزادراه‌ها با تأمین اعتبار ۱۰۰ درصدی دولت ساخته می‌شد، اما به تدریج ساخت آزادراه‌ها مشارکتی شد و به صورت تأمین مالی ۵۰-۵۰ از سوی دولت و بخش خصوصی ساخته می‌شد.

بودجه عمرانی کشور بسیار محدود است و کفاف اجرای پروژه‌های عمرانی پرهزینه را نمی‌دهد در این راستا دولت به دنبال کاهش سهم خود در ساخت آزادراه‌ها و به تدریج واگذاری کامل آن به بخش خصوصی است

آزادراه در ارزان‌ترین قیمت ۱۲ میلیارد تومان هزینه دارد و در مناطق کوهستانی این رقم به ۲۵ میلیارد تومان افزایش می‌یابد. مشارکت در طرح‌های آزادراهی، یک نوع سرمایه‌گذاری امن محسوب می‌شود؛ باید به سرمایه‌گذار این اطمینان داده شود که در طول زمان معین شده به طور قطع سرمایه خود را بازیس خواهد گرفت و از طرفی ساز و کارهای سرمایه‌گذاری در این بخش باید به نحوی باشد که بخش دولتی پشتیبان و مشارکت‌کننده در پروژه باشد و بر این اساس همه امکانات و ابزار لازم برای حصول نتیجه مناسب به کار گرفته شود.

کاهش زمان تردد، افزایش ایمنی سیر و جلوگیری از بروز حوادث رانندگی، کاهش مصرف سوخت، تسریع در جابه‌جایی کالا و مسافر، افزایش اشتغال، کوتاه شدن مسیر، افزایش سرعت تردد و وسایل نقلیه و کاهش ترافیک و استهلاک خودرو، از مزایای ملی توسعه آزادراهی کشور است و این خود نشان از اهمیت توسعه آزادراه‌ها برای نهادینه‌سازی سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در کشور دارد. احداث آزادراه‌ها توجیه اقتصادی و فنی دارد، آزادراه یکی از شاخصه رشد اقتصادی به حساب می‌آید و به همین دلیل هر چه احداث آزادراه‌ها و تکمیل زیربنای حمل و نقل در کشور افزایش یابد، آن کشور سریع‌تر مسیر توسعه و رشد اقتصادی را طی می‌کند و در شرایط فعلی اقتصاد، این هدف فقط با همکاری بخش خصوصی و جذب سرمایه مردمی امکان‌پذیر است البته در این عرصه مشوق‌های دولت برای جذب بخش خصوصی بسیار تأثیرگذار خواهد بود.

با این حال، در سال‌های اخیر، در نبود مشوق‌های مناسب، چندان شاهد جذب سرمایه‌گذاری خصوصی واقعی برای اجرای پروژه‌های عمرانی و توسعه‌ای نبوده‌ایم و همین امر موجب شده است در نبود تضامین واقعی و مشوق‌های مناسب از سوی دولت، پروژه‌های عمرانی که امکان داشت با سرمایه‌بخش خصوصی به خوبی اجرا شود، روی زمین بماند. در این باره می‌توان به اجرای آزادراه تبریز-بازرگان و یا طرح‌های توسعه‌ای شهر فرودگاهی امام خمینی (ره) اشاره کرد که در نبود مشوق و تضامین جذب سرمایه‌گذار، از برنامه عقب هستند. منبع: خبرگزاری فارس (۹۶/۳/۷)

جناب آقای مهندس ملکیان فرد مجدداً بنابر درخواست آقای آرمان ارسال می گردد

جناب آقای مهندس منوچهر ملکیان فرد
رئیس محترم انجمن شرکت های ساختمانی ایران

با سلام،

احتراماً همانگونه که مستحضرید کاهش بودجه عمرانی در سال های گذشته، کمبود منابع مالی و رکود نسبی حکیم در صنعت ساختمان، موجب کاهش استفاده از ظرفیت های شرکت های ساختمانی و به تبع آن باعث تأثیر منفی بر رشد اقتصادی و اشتغال حاصل از فعالیت های این صنعت و صنایع وابسته به آن شده است.

در سایر کشورها بازار سرمایه همواره به عنوان یکی از مناسب ترین گزینه ها برای تأمین منابع مالی مورد نیاز بخش ساخت و ساز مطرح بوده است و شرکت فرا بورس بدنبال اقدام های فزاینده در طول چند سال گذشته، در حال حاضر در شرایطی قرار دارد که می تواند از طریق ابزارهایی مانند "صندوق سرمایه گذاری زمین و ساختمان" و "اوراق سقارش ساخت"، به تأمین مالی این صنعت کمک کند.

با توجه به موارد فوق و در صورت صلاحدید خواهشمند است دستور فرمائید در راستای در این خصوص بحث و تبادل نظر شود.

رضا غلامعلی پور
معاون توسعه بازار

رونوشت:

جناب آقای مهندس خواستاری رئیس هیئت مدیره انجمن شرکت های ساختمانی ایران

Bank: Nosh Andon Sa, Ploghane Hwy, Tehran, Iran
Phone: ۰۲۱۸۸۵۳۱۳۴
www.farabourse.com

جناب آقای شافعی رئیس ارجمند اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

با سلام؛

احتراماً پیرو نشست مورخ ۱۳۹۶/۳/۷ با حضور نمایندگان عضو فراکسیون صادرات غیرنفتی مجلس شورای اسلامی در سالن کنفرانس اتاق ایران و ریزنی های صورت گرفته با آقایان دکتر حسینی عضو کمیسیون انرژی اتاق ایران و رضانی معاون پارلمانی جنابعالی مبنی بر ارائه پیشنهاد های مشخص موارد زیر برای اقدام لازم ایفاد می گردد.

یادآوری این نکته ضروری است که پاره ای از موارد زیر در محدوده اختیارات هیأت دولت و موارد دیگری باید از طریق ارائه لایحه توسط دولت یا نمایندگان مجلس شورای اسلامی با تأکید بر قانون رفع موانع تولید و موارد مندرج در سیاست های ابلاغی مقام معظم رهبری در رابطه با اقتصاد مقاومتی صورت گیرد.

۱. سود اختصاص داده شده به سرمایه گذاری مجدد (افزایش سرمایه) برای شرکت های پذیرفته شده در بورس و فرا بورس از مالیات معاف می باشد.

توضیحات: علیرغم اینکه این سیاست مالیاتی در سایر کشورها اعمال می شود در ایران عکس این موضوع عمل می شود به طور مثال برپایه

بورس و فرا بورس توان تزریق ۱ تریلیون ریال به اقتصاد کشور را دارند.

۲. درآمد ناشی از صادرات شرکت های پذیرفته شده در بورس و فرا بورس هر ساله متناسب با افزایش شاخص هزینه تولیدکننده منتشره توسط بانک مرکزی تسعیر گردد.

توضیحات: بخش بزرگی از صادرات غیرنفتی کشور با دلار و یورو صورت می گیرد که به علت ثابت نگه داشتن نرخ برابری ریال در برابر سایر ارزها تولیدکنندگان داخلی نه تنها مجبور به تحمل افزایش هزینه های تولید هستند بلکه درآمدهای ارزی آنان با نرخ های غیراقتصادی به ریال تبدیل می شود که چنین امری عملاً تولیدات ایرانی

آمارهای منتشره توسط شرکت سپرده گذاری بورس در ایران ۷۵ درصد سود شرکت ها به صورت نقدی توزیع می شود که این نه تنها ساختار مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس و فرا بورس را تضعیف می کند بلکه اجرای طرح های توسعه و بازسازی ماشین آلات و تکنولوژی خطوط تولید را غیرقابل امکان می سازد.

ضمن اینکه میانگین نرخ مالیات بر شرکت ها در کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای حمایت از سرمایه گذاری و تقویت طرف عرضه به طور میانگین برابر با ۱۶ درصد می باشد. چنانچه این مورد در لایحه پیشنهادی دولت یا مجلس شورای اسلامی اصلاح شود شرکت های پذیرفته شده در

در بازارهای بین‌المللی را در معرض رقابت ناسالمی قرار می‌دهد ضمن اینکه واردات چاقاق را با توجیه اقتصادی روبرو می‌سازد. ۳. قیمت انرژی برای صنایع انرژی بر و پتروشیمی ۵ درصد کمتر از میانگین منطقه خلیج فارس باشد.

توضیحات:

در حال حاضر هزینه انرژی در تولید هر تن فولاد در فولاد مبارکه و فولاد خوزستان که از گاز طبیعی استفاده می‌کنند برابر با ۳۸ درصد است در حالی که همین نسبت در قطر و عربستان سعودی به ترتیب برابر با ۴ و ۸ درصد می‌باشد ضمن اینکه قیمت گاز طبیعی مجتمع‌های پتروشیمی در ایران حدود ۸ سنت دلار می‌باشد که تقریباً ۴ برابر میانگین قیمت‌های خلیج فارس می‌باشد که هرگونه سرمایه‌گذاری جدید در صنایع انرژی بر و پتروشیمی را غیرممکن می‌سازد. ۴. جهت ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاری در بخش آزادراه‌ها توسط بخش خصوصی و به ویژه شرکت‌های راهسازی صرفه‌جویی ناشی از کاهش مصرف حامل‌های انرژی، قطعات یدکی، کاهش مسافت، کاهش تلفات ناشی از مرگ و هزینه‌های درمانی و سایر هزینه‌های مربوطه در قراردادهای منعقد شده وزارت راه و شهرسازی با سرمایه‌گذاران به حساب سرمایه‌گذار منظور شود در همین حال سرمایه‌گذار مجاز به اصلاح قیمت حق استفاده از آزادراه‌ها بر پایه شاخص نرخ تور سالیانه منتشره بانک مرکزی می‌باشد.

۵. به منظور تقویت بازار اولیه در تأمین مالی مورد نیاز طرح‌های توسعه‌ای و اشتغال‌زا، بخشودگی مالیاتی شرکت‌های جدیدالتأسیس سهامی عام برای اجرای پروژه‌های جدید در فرابورس به ۷/۵ درصد برای مدت ۱۵ سال از بهره‌برداری از طرح‌های موضوع شرکت‌های جدیدالتأسیس در فرابورس تعیین می‌شود.

توضیحات: یکی از بندهای اقتصاد مقاومتی، مردمی‌کردن اقتصاد می‌باشد ضمن اینکه در کشورهای پیشرفته صنعتی ۶۰ درصد منابع مالی سرمایه‌گذاری‌های جدید از طریق عرضه همگانی سهام در بازار اولیه تأمین می‌شود که یکی از نمونه‌های بزرگ آن

ساخت تونل ۵۵ کیلومتری زیر دریایی مانش بین انگلستان و فرانسه می‌باشد که از طریق یک شرکت سهامی عام و عرضه همگانی سهام در بازار اولیه انجام شد.

۶. برای ایجاد انگیزه در سرمایه‌گذاران برای ساخت پالایشگاه‌های جدید نفت، وزارت نفت موظف است نفت خام تولیدی خود را به قیمتی برابر با ۵ درصد کمتر از فوب خلیج فارس به سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی بفروشد و فرآورده‌های نفتی تولیدی را به قیمت فوب خلیج فارس خریداری نماید. این شرایط برای حوزه‌های مشترک به ویژه غرب کارون می‌تواند کمترین باشد.

توضیحات: سیاست کشورهای صادرکننده نفت منطقه خلیج فارس پرهیز از خام فروشی نفت است. به طوری که در حال حاضر یک پالایشگاه جدید به ظرفیت نفت ۶۱۰ هزار بشکه در روز به همراه چندین مجتمع پتروشیمی در کویت در حال ساخت می‌باشد در همین حال عربستان سعودی اعلام کرده است تا سال ۲۰۲۲ ظرفیت پالایشگاه‌های خود را به ۱۰ میلیون بشکه در روز می‌رساند و به عبارت دیگر نفت خام صادر نخواهد کرد در حالیکه وزارت نفت ایران همچنان بر افزایش تولید نفت خام و صادرات آن اصرار می‌ورزد.

۷. وزارت صنعت، معدن و تجارت به منظور جلوگیری از ایجاد واحدهای صنعتی غیراقتصادی و هدررفت منابع محدود ارزی کشور در صدور پروانه‌های جدید تأسیس واحدهای صنعتی و تولیدی دو اصل تولید انبوه و ظرفیت اقتصادی را مدنظر قرار دهد و برنامه مشخصی برای ادغام واحدهای کوچک و غیراقتصادی موجود تدوین کند. توضیحات: در حال حاضر چندین برابر نیاز کشور ظرفیت تولید مواد لینی کاشی، فرش ماشینی و... ایجاد شده است تعداد زیادی کارخانه‌های فولادسازی با ظرفیت کمتر از ۲ میلیون تن در سال در دست ساخت است در حالیکه تولید فولاد در ظرفیت‌های کمتر از ۲ میلیون تن در سال غیراقتصادی است. بیش از چندین برابر نیاز کشور ظرفیت تولید کاشی با ظرفیت‌های اقتصادی کمتر از ۱۰ میلیون مترمربع در سال ساخته شده‌اند که نه بازار داخلی و صادراتی دارند و نه تولید

اقتصادی. متأسفانه این ائتلاف سنگین منابع مالی به علت عدم حاکمیت یک سیاست مدون و علمی صورت گرفته است. چنانچه به عملکرد وزارت صنعت، معدن و تجارت توجه شود ادامه اجرای چنین سیاست اشتباهی را می‌توان یافت.

۸. بانک‌های پذیرفته در بورس اوراق بهادار تهران موظف هستند برای افزایش میزان تسهیلات به بخش‌های تولیدی و اشتغال‌زا سرمایه‌نامی خود را در طول ۲ سال از ابلاغ این قانون از طریق پذیره‌نویسی در بورس به حداقل ۱۰۰ هزار میلیارد ریال افزایش دهند. ۹. بانک‌های خصوصی پذیرفته شده در بورس و فرابورس موظف به تأسیس شرکت‌های سرمایه‌گذاری سهامی عام در بورس و فرابورس با سرمایه‌های اولیه حداقل ۵۰ هزار میلیارد ریال از طریق پذیره‌نویسی یا فرابورس (بازار اولیه) می‌باشند.

توضیحات: در حال حاضر اکثر بانک‌های خصوصی دارای شرکت‌های سرمایه‌گذاری هستند که به استثناء بانک پاسارگاد به صورت سهامی خاص می‌باشد که نمی‌توانند از امکانات بازار سرمایه برای تجهیز منابع مالی سود ببرند. تصویب چنین قانونی موجب ایجاد دگرگونی اساسی در زمینه تولید اشتغال خواهد شد.

با سپاس

بهمن آرمان

۱۳۹۶/۳/۱۶

رونوشت: جناب آقای دکتر سبحانی مدیرعامل ارجمند شرکت فولاد مبارکه اصفهان باتوجه به مواد ۱، ۲، ۳

رونوشت: جناب آقای مهندس خادمی معاون محترم وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور باتوجه به بند شماره ۴

رونوشت: جناب آقای دکتر حسینی عضو محترم کمیسیون انرژی اتاق ایران برای پیگیری

رونوشت: جناب آقای مهندس حسن‌زاده ریاست محترم سازمان صنعت، معدن و تجارت خوزستان برای آگاهی، مذاکره با آقای مهندس خادمی و پیگیری‌های لازم

۱۴۷۲ / ۳ / ۵۴۳۳۰ هـ

شماره .....

تاریخ: ۱۳۹۶ / ۳ / ۲۰

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان برنامه و بودجه کشور
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۶/۳/۱۷ به پیشنهاد شماره ۱۱۵۷۱۶۲ مورخ ۱۳۹۶/۲/۱۷ سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد تبصره (۲۲) قانون بودجه سال ۱۳۹۶ کل کشور آیین نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۹۶ کل کشور را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۹۶ کل کشور

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف - اسناد خزانه اسلامی: اسناد با نام یا بی نام موضوع بند (ه) تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۹۶ کل کشور (نوع اول) که دولت به منظور تسویه بدهی های مسجل خود با حفظ قدرت خرید بابت طرح های تملک دارایی های سرمایه ای و مابه التفاوت قیمت تضمینی محصولات کشاورزی با قیمت فروش در بورس به قیمت اسمی و سررسید معین به طلبکاران واگذار می نماید. این اسناد معاف از مالیات می باشند.

ب - حفظ قدرت خرید: معادل مبلغی حداکثر تا هشت درصد (۸٪) که به ازای هر سال تأخیر در پرداخت طلب طلبکاران تا زمان سررسید اسناد خزانه اسلامی به مبلغ بدهی مسجل اضافه می شود.

پ - بدهی مسجل: بدهی قابل پرداخت دولت که به استناد ماده (۱۹) قانون محاسبات عمومی کشور و تا قبل از تاریخ واگذاری اسناد خزانه اسلامی به طلبکاران ایجاد و با توجه به ماده (۲۰) قانون مذکور تسجیل شده و به تأیید ذی حساب/بهدیر مالی در دستگاه اجرایی فاقد ذی حساب و رییس دستگاه اجرایی ذی ربط رسیده باشد.

ت - طلبکاران: پیمانکاران و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی طرف حساب با دستگاه های اجرایی مجری طرح های تملک دارایی های سرمایه ای مندرج در پیوست شماره (۱)، ردیف های متفرقه و اعتبارات استانی قوانین بودجه سنواتی از جمله سازمان تأمین اجتماعی که در راستای اجرای طرح های تملک دارایی های سرمایه ای از دستگاه های اجرایی به طور مستقیم یا غیرمستقیم دارای مطالبات می باشد و همچنین مباشران و کارگزاران خریدار محصولات کشاورزی به قیمت تضمینی.

شماره ..... / ۳۱۴۷۲ / ۵۴۳۳۰ هـ

تاریخ ..... ۱۳۹۶ / ۳ / ۶

شماره ..... / ۳۱۴۷۲ / ۵۴۳۳۰ هـ

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور
تصویب نامه های وزیران

ث - قیمت اسمی: قیمتی که در متن اسناد نوشته شده و دولت پرداخت آن را در سررسید تضمین نموده است.

ج - بازار ثانویه: بازارهای مورد تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار از جمله فرابورس ایران و بورس اوراق بهادار تهران.

چ - تسویه بدهی مسجل: تسویه دفتری و وجه التزام طلبکاران در قبال واگذاری اسناد خزانه اسلامی موضوع این آیین نامه.

ح - ابزار مالی: هر نوع ورقه یا مستندی که متضمن حقوق مالی قابل نقل و انتقال برای مالک عین و یا منفعت آن باشد موضوع بند (۲۴) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴ - .

خ - عامل واگذاری: رکن مربوط در بازار سرمایه و یا بانک بانکهایی که به تشخیص وزارت امور اقتصادی و دارایی تعیین و از طرف ناشر نسبت به عرضه اسناد خزانه اسلامی و پرداخت اصل قیمت اسمی اسناد پس از سررسید و انجام سایر امور مبادرت می ورزد.

د - ناشر: وزارت امور اقتصادی و دارایی که به نمایندگی از دولت اجازه انتشار اسناد خزانه اسلامی را دارد.

ذ - پیمانکاران: مشاوران، سازندگان و تأمین کنندگان تجهیزات طرح های تملک دارایی های سرمایه ای و شخصی حقیقی یا حقوقی که طرف دیگر امضاکننده پیمان است و اجرای موضوع پیمان را براساس اسناد و مدارک پیمان، به عهده گرفته است. نمایندگان و جانشینان قانونی پیمانکار، در حکم پیمانکار می باشند.

ر - دستگاه های اجرایی: دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۱) قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۹۵ - .

ماده ۲ - واگذاری اسناد خزانه اسلامی با حفظ قدرت خرید تا سررسید به منظور تسویه بدهی مسجل به قیمت اسمی تا سقف نود و پنج هزار میلیارد (۹۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال به طلبکاران مجاز است. اسناد مزبور به عنوان ابزار مالی محسوب شده و با امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می شود. سقف واگذاری اسناد یاد شده در هر مرحله به میزان نوزده هزار میلیارد (۱۹۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال خواهد بود.

تبصره ۱ - بازه زمانی محاسبه حفظ قدرت خرید از زمان صدور حواله برای هر یک از صورت وضعیت ها یا صورت حساب های صادره طلبکاران توسط مقام مجاز دستگاه اجرایی عهده ذی حساب / مدیر مالی در دستگاه اجرایی فاقد ذی حساب، تا تاریخ سررسید اسناد خزانه اسلامی می باشد.

۱۴۲۲/ت ۳۱۴۲۲-۵۴۳۳۰هـ

شماره.....

تاریخ.....۱۳۹۶/۱۳/۰۲

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

تبصره ۲- برای کلیه بدهی‌های مسجل شده قابل پرداخت موضوع بند (ب) ماده (۱) این آیین‌نامه که از تاریخ تسجیل آنها تا تاریخ سررسید اسناد، کمتر یا بیشتر از یک سال سپری شده باشد، با همان نرخ ذکر شده متناسب با دوره زمانی (روز شمار) به مبلغ بدهی مسجل شده اضافه می‌شود.

ماده ۳- تعیین قیمت اسمی و تعداد هر سری از قطعات اسناد خزانه اسلامی، تاریخ و روش واگذاری توسط وزارت اموراتقتصادی و دارایی، تخصیص اسناد خزانه اسلامی به هر یک از دستگاه‌های اجرایی و نحوه تسویه حساب مطالبات توسط سازمان برنامه و بودجه کشور انجام می‌شود.

ماده ۴- یک برگ سند خزانه اسلامی معادل مبلغ انتشار هر مرحله با امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی باید از سوی چاپخانه دولتی ایران به عنوان سند پشتیبان چاپ شود.

تبصره- ناشر مجاز است با رعایت قوانین و مقررات مربوط نسبت به انتشار اسناد خزانه اسلامی به صورت الکترونیکی از طریق عامل واگذاری و سامانه‌های مجاز اقدام نماید.

ماده ۵- نام و مشخصات خریداران اسناد خزانه اسلامی بانام در موقع واگذاری توسط عامل واگذاری در گواهی خرید آن درج می‌شود.

ماده ۶- عامل واگذاری مکلف است صورت اسناد خزانه اسلامی واگذار شده را با ذکر مشخصات مورد نظر وزارت اموراتقتصادی و دارایی تا پایان هر ماه به وزارتخانه مذکور اعلام نماید.

ماده ۷- اسناد خزانه اسلامی پس از سررسید از طریق عامل واگذاری در وجه دارنده یا مالک اسناد قابل پرداخت است.

ماده ۸- قیمت اسمی اسناد خزانه اسلامی واگذار شده در سررسید در اختیار عامل واگذاری قرار می‌گیرد. پرداخت قیمت اسمی اسناد خزانه اسلامی مشمول مرور زمان نخواهد بود و دارنده یا مالک آن می‌تواند هر زمان پس از سررسید به عامل واگذاری مراجعه و صرفاً قیمت اسمی اسناد را دریافت نماید.

ماده ۹- سازمان برنامه و بودجه کشور موظف است اعتبارات لازم برای بازپرداخت قیمت اسمی اسناد خزانه اسلامی در سررسید و هزینه حق عاملیت را طی ردیف خاصی در لوایح بودجه سالانه کل کشور منظور نماید. در صورت عدم وجود یا تکافوی اعتبار مصوب در بودجه عمومی دولت، اسناد خزانه اسلامی در سررسید توسط وزارت اموراتقتصادی و دارایی از محل اعتبارات ردیف‌های فصل مربوط و جداول (۸) و (۹) قانون بودجه قابل تأمین و پرداخت است. این حکم تا زمان تسویه اسناد یادشده به قوت خود باقی است.

ماده ۱۰- داد و ستد ثانویه اسناد خزانه اسلامی پس از تخصیص اولیه به طلبکاران، از طریق عامل واگذاری/ بازار ثانویه طبق زمان‌بندی اعلام شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار امکان‌پذیر است. سازمان بورس و اوراق بهادار مکلف است تمهیدات لازم را برابر قوانین و مقررات مربوط

۳۱۴۲۲ / ت ۵۴۳۳۰ هـ

شده.....

تاریخ..... ۳۱/۰۲/۳۹۶

در خصوص پذیرش و انجام معامله اسناد خزانه اسلامی موضوع این آیین نامه در بازار ثانویه به عمل آورد.

تبصره - اسناد خزانه اسلامی می تواند به عنوان وثیقه نیز مورد استفاده قرار گیرد و شرایط اوراق مشارکت موضوع بند (ج) ماده (۴) آیین نامه تضمین معاملات دولتی موضوع تصویب نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ به آن تسمی می یابد.

ماده ۱۱ - دستگاه اجرایی موظف است کسور قانونی مربوط به تسویه بدهی های مسجل از جمله کسور متعلق به سازمان تأمین اجتماعی را که از طریق واگذاری اسناد خزانه اسلامی تسویه می شود از محل تخصیص اعتبارات مربوطه از جمله اسناد خزانه اسلامی اقدام نماید.

تبصره - دستگاه اجرایی مجاز است در زمان بازپرداخت یا تسویه مطالبات قطعی شده طلبکاران برای کسر سپرده حسن اجرای کار اسناد خزانه اسلامی صادر و نزد عامل واگذاری توثیق یا ممنوع المعامله نماید. این اسناد در قالب مقررات مندرج در شرایط عمومی پیمان های مربوط تا قبل از سررسید قابل استرداد به ذی نفع می باشد. در غیر این صورت وجوه مربوط در سررسید به حساب سپرده دستگاه اجرایی واریز و تابع مقررات بند (ت) ماده (۶) آیین نامه تضمین معاملات دولتی موضوع تصویب نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ برای پرداخت در وجه طلبکار می باشد.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

مستند قانونی آیین نامه اجرایی فوق :

از قانون بودجه سال ۱۳۹۶ کل کشور

(مصوب ۲۴/۱۲/۱۳۹۵)

تبصره ۵ - ...

ه) در سال ۱۳۹۶ دولت مجاز است اسناد خزانه اسلامی با حفظ قدرت خرید را با سررسید تا سه سال به صورت بی نام و یا بانام، صادر کند و به منظور تسویه بدهی مسجل خود بابت طرح های تملک دارایی های سرمایه ای و مابه التفاوت قیمت تضمینی محصولات کشاورزی با قیمت فروش در بورس به قیمت اسمی تا سقف نود و پنج هزار میلیارد (۹۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال به طلبکاران واگذار کند. اسناد مزبور از پرداخت هرگونه مالیات معاف می باشد و به عنوان ابزار مالی موضوع قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران محسوب شده و با امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می شود. اسناد خزانه اسلامی از قابلیت داد و ستد در بازار ثانویه برخوردار است و سازمان بورس و اوراق بهادار باید ترتیبات انجام معامله ثانویه آنها را در بازار بورس یا فرابورس فراهم کند. خرید و فروش این اوراق توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ممنوع است. بازپرداخت اصل و سود این اوراق در قوانین بودجه های سنواتی کل کشور پیش بینی می شود و خزانه داری کل کشور موظف است از محل اعتبارات ردیف های فصل مربوطه و جداول (۸) و (۹) این قانون نسبت به تسویه آن اقدام نماید.

شماره ۴۲۶۱۱ ت ۵۴۲۷۵ هـ

شماره .....

تاریخ: ۱۳۹۶/۴/۱۴

بسمه تعالی
"با صلوات بر محمد و آل محمد"

سازمان برنامه و بودجه کشور

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۶/۴/۷ به پیشنهاد شماره ۱۱۳۹۳۹۱ مورخ ۱۳۹۶/۲/۶ سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد ماده (۲۲) قانون برنامه و بودجه کشور - مصوب ۱۳۵۱- و ماده (۲۶) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳- تصویب کرد:

۱- تبصره الحاقی به ماده (۲۶) آیین نامه طبقه بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۰۶۱۷/ت/۴۳۱۸۹ هـ مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۷ به عنوان تبصره (۱) تلقی و متن زیر به عنوان تبصره (۲) به ماده مذکور الحاق می شود:

تبصره ۲- سازمان برنامه و بودجه کشور مجاز است گواهینامه صلاحیت پیمانکاری را پس از انقضای تاریخ اعتبار آن و انجام فرآیند بروزرسانی، در صورت حادث شدن تنزل پایه ناشی از توان مالی به سبب عوامل خارج از اختیار، بر اساس آخرین پایه کسب شده در هر تخصص و رشته به مدت چهارسال تمدید نماید.

۲- متن زیر به عنوان تبصره (۳) به ماده (۵) آیین نامه تشخیص صلاحیت مشاوران موضوع تصویب نامه شماره ۲۰۶۳۷/ت/۲۸۴۳۷ هـ مورخ ۱۳۸۳/۴/۲۳ الحاق می شود:

تبصره ۳- سازمان برنامه و بودجه کشور مجاز است گواهینامه صلاحیت مشاور را پس از انقضای تاریخ اعتبار آن و انجام فرآیند بروزرسانی، در صورت حادث شدن تنزل پایه ناشی از توان مالی به سبب عوامل خارج از اختیار، بر اساس آخرین پایه کسب شده در هر تخصص و رشته به مدت چهارسال تمدید نماید.

اسحاق جهانگیری
معاون اول رئیس جمهور

تسلیت

جناب آقای مهندس عبدالعظیم گلچین
مدیرعامل محترم شرکت سیویل دز

درگذشت برادر گرامیتان را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده، از خداوند منان برای آن مرحوم غفران الهی و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم.

هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با ابراز نگرانی نسبت به وضعیت محیط زیستی پایتخت، گفت: متأسفانه بساز بفروش هایی در تهران هستند که می توانند به راحتی پول های زیادی جابه جا کنند و مجوز ساخت و ساز بگیرند، در حالی که تهران توان این همه ساخت و ساز را ندارد.

معصومه ابتکار؛ رئیس سازمان حفاظت محیط زیست درباره وضعیت محیط زیستی پایتخت گفت: بساز بفروش هایی در تهران هستند که می توانند به راحتی پول های زیادی جابجا کنند و مجوز ساخت و ساز بگیرند، در حالی که تهران کشش این همه ساخت و ساز را ندارد. برای مثال مال های عظیمی در جنوب پارک نیاوران و در خیابان مقدس اردبیلی ساخته شده اند که وحشت آور است و ترافیک زیادی ایجاد کرده اند. در حقیقت با ساخت و سازهای غیراصولی مناطق را به یک میدان جنگ تبدیل کرده اند.

وی خاطر نشان کرد: اگرچه بیشترین مسئولیت سازمان حفاظت محیط زیست در خارج از شهرها و محدوده های طبیعی است، اما در مواردی نسبت به ساخت و سازهایی که محیط زیست تهران را بحرانی کرده است، تذکر داده ایم و حتی برخورد قانونی نیز کرده ایم.

ابتکار با اشاره به اینکه در کانون های شمال تهران با توجه به ارزش زمین سرعت تغییر کاربری باغات بسیار بالا بوده است، ادامه داد: بارها از قالیباف خواستیم، گزارشی درباره سیاست ها و ضوابط های بلندمرتبه سازی ارائه دهد و حتی چند بار به آقای چمران در این باره تذکر دادم و درخواست کردم؛ تحلیلی در مورد بلندمرتبه سازی و تغییر کاربری باغات تهران ارائه دهد، اما توجهی نشد.

عضو شورای سوم شهر تهران در ادامه به اقدامات دولت دهم در راستای دامن زدن به مشکلات شهر تهران اشاره کرد و افزود: در اواخر عمر دولت دهم در آخرین جلسه شورای عالی شهرسازی و معماری و با دستور احمدی نژاد اجازه ساخت یک طبقه اضافه افزون بر آنچه در طرح تفصیلی شهر تهران آمده، صادر شد. به علاوه مجوز ۲۰۰ هزار واحد جدید مسکن مهر در پردیس و در نقاط دیگر شهر تهران را صادر کردند.

ابتکار با تاکید بر اینکه این دو مصوبه سیاست های جمعیتی و تراکمی شهر تهران را

معاون رئیس جمهور مطرح کرد؛

اقدامات بساز بفروش ها، وحشت آور است

مختل کرد به ایلنا، گفت: جالب است که حتی شورا در جریان این مصوبه نبود. ما به طور اتفاقی در فروردین یا اردیبهشت متوجه این ماجرا شدیم و در شورای سوم هرچه مخالفت کردیم، راه به جایی نبردیم، چرا که از نظر سیاسی در اقلیت بودیم و خیلی از اعضای شورای شهر با ما همراه نبودند.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با تاکید بر اینکه بر اساس مطالعات علمی، احداث برج های بلندمرتبه در منطقه ۲۲، جابجایی و حرکت هوا در سطح شهر را کاملاً تغییر داده است، گفت: اولین مبحثی که در دولت یازدهم با آقای آخوندی دنبال کردیم، اصلاح مصوبات شورای عالی شهرسازی در تهران بود. هیچ ضابطه ای در زمینه برج سازی وجود نداشت و هرکس در هرکجا که دلش می خواست، می توانست برج سازی کند.

ابتکار در پاسخ به این سوال که چرا با وجود مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری تخلفات در زمینه بلندمرتبه سازی کماکان ادامه دارد، گفت: تا وقتی که درآمد شهرداری ها

از محل فروش تراکم و پروانه تامین شود، این بحران ادامه خواهد یافت و نتیجه شهرفروشی هم ساخت و ساز بی رویه، تخریب باغات، بهم خوردن تعادل اکولوژیک و سرریز جمعیت است.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در ادامه با اشاره به پروژه های تصویب شده فاقد ارزیابی زیست محیطی در دولت نهم و دهم گفت: ۱۶۷ پروژه در دولت احمدی نژاد کلید خورد که فاقد مطالعات زیست محیطی بودند، این در حالی است که بر اساس قانون هر طرح و پروژه بزرگ باید در مرحله امکان سنجی از نظر زیست محیطی ارزیابی شود.

وی ادامه داد: در دولت قبل این ارزیابی فقط یک روند فرمالیته بود و ۹۹ درصد طرح ها مجوز می گرفتند. بعد از آغاز به کار دولت یازدهم برخی پروژه هایی که هنوز شروع نشده بودند را متوقف کردیم، برای مثال ساخت ۱۵ سد متوقف شد. بعضی پروژه ها نیز نیاز به اصلاح و بازنگری داشتند. نکته جالب اینجا بود که در نقاطی که اصلاً آب وجود نداشت، درخواست احداث سد کرده بودند.

ابتکار همچنین به دلایل افزایش کانون های گرد و غبار در کشور اشاره کرد و افزود: چرای بیش از اندازه دام ها در مراتع یکی از مشکلات جدی در این زمینه است، زیرا وقتی دام بیش از توان مرتع چرا کند، مرتع به درجه دو و سه و بعد هم به بیابان تبدیل می شود و در نهایت کانون های گرد و غبار افزایش می یابد.

وی ادامه داد: یکی دیگر از دلایل افزایش کانون های گرد و غبار بحث تغییرات اقلیمی است، چرا که متأسفانه شاهد افزایش تدریجی دما، کاهش بارندگی و خشکسالی هستیم.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست حفر چاه های غیرمجاز را از دیگر دلایل ایجاد کانون گرد و غبار دانست و تصریح کرد: بخش کشاورزی مصرف کننده اصلی منابع آب کشور است، بطوریکه ۹۶ درصد آب کشور را بخش کشاورزی مصرف می کند. این میزان آب باید بهینه مصرف شود، چرا که مثل قبل منابع آب تجدیدپذیر نداریم. متأسفانه در یک دوره از سفره های آب زیرزمینی بیش از حد برداشته شد و حفر صد هزار چاه در حاشیه تالاب ها و دریاچه ها، شیره جان آنها را کشید.

منبع: (خبرگزاری ها. ۹۶/۳/۱۳)

مروری بر شرایط بیمه نامه‌ها

شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام

کجای کار ایراد دارد؟

احمد قدیمی

کارشناس ارشد مشاور فنی شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام

روزهای اول ماه دی است، ساعت از چهار صبح گذشته، هوا سرد است، کار در شب سختی پروژه اجرای لوله رانی فاضلاب را دو چندان کرده است، ولی چاره چیست؟ او منتظر ساعت شش بامداد است، ساعت پایان کار.

سعی می‌کند مسیر بین دو شفت را سریع‌تر طی کند، شاید سرمای کمتری حس کند. از دور صدای حرکت جرثقیلی را می‌شنود، صدا آشناست، از ماشین‌های کارگاه است، آن هم در همان مسیر در حرکت است، نگران نیست! بارها در محل کارگاه، ماشین‌ها از کنار او گذشته‌اند، همیشه راننده‌ها به او توجه ویژه داشته‌اند و گاه برای اثبات این توجه با صدای بلند به او سلام گفته‌اند، آخر او افسر ایمنی کارگاه است.

صدای نزدیک شدن جرثقیل را می‌شنود و با خیال راحت قدم بر می‌دارد. او منتظر است تا باز طبق معمول صدای سلام راننده را بشنود و همان طور که به پیش می‌رود دستش را به عنوان پاسخ بلند کند، ولی ناگهان برخوردی صورت می‌گیرد با وحشت تلاش می‌کند بگیرد، ولی خیلی دیر شده است، چرخ‌های جرثقیل از روی پاهایش می‌گذرد!! این بار نه تنها از سلام و علیک بلند خبری نیست و نه تنها به آقای افسر ایمنی توجه خاص نمی‌شود، بلکه ایمنی هم به دست فراموشی سپرده شده است.

راننده جرثقیل تصمیم گرفته است فاصله نزدیک به چهارصد متری بین دو شفت را با دنده عقب طی کند، آقای ریگر را هم در کنار خودش درون جرثقیل نشانده و مشغول به گفتن و شنیدن است! او افسر ایمنی را ندیده است ولی با شنیدن صدای فریاد دلخراش او جرثقیل را متوقف می‌کند. با تلاش‌هایی که انجام می‌گیرد مصدوم به بیمارستانی دولتی منتقل می‌گردد، همراهان او نگران هستند. واضح است که ران پای چپ کاملاً له شده است، شاید استخوان‌های ساق و مچ هم شکسته باشد، خونریزی به شدت ادامه دارد، همراهان منتظر اقدام مسئولین بیمارستان هستند، زمان به سرعت در حال گذر است، وضعیت خطرناک است! حالا چند ساعتی است که از انتقال مصدوم به بیمارستان دولتی گذشته است، هنوز اقدام موثری صورت نگرفته است! خونریزی و احساس درد شدید ادامه دارد!! کاری باید کرد، حالا دیگر همراهان نگران فوت مصدوم هستند! چاره‌ای باید یافت، با مسئولان پروژه تماس گرفته می‌شود وضعیت و خیم مصدوم و شرایط بیمارستان توضیح داده می‌شود! خوشبختانه پاسخ مثبت است باید مصدوم را به بیمارستانی خصوصی منتقل کنند.

حالا ساعت از هفت شب هم گذشته است با آمبولانس مصدوم به سمت بیمارستان خصوصی منتقل می‌گردد، کف آمبولانس پر از خون است! مصدوم که به شدت بی‌حال است بلافاصله به اتاق عمل منتقل

آیا تا به حال به دستورالعمل‌های اجرایی داخل بسته‌های دارویی توجه کرده‌اید؟ حتماً آنها را دیده‌اید! آیا آنها را خوانده‌اید؟ کامل خوانده‌اید؟ مشکل شما با آنها چه بوده است؟ ریزنوشته شده است؟ دقت و حوصله خواندنش را نداشته‌اید؟ نمونه مشابه این نوع دستورالعمل‌ها در صنعت بیمه هم وجود دارد؟ منظور من همان بیمه‌نامه‌هایی است که خریداری می‌کنیم. این دو به هم شباهت‌هایی دارند مشخص‌ترین شباهت‌ها این است که هر دو اغلب بسیار ریزنوشته شده‌اند، شاید این یکی از مهم‌ترین علت‌هایی است که باعث می‌شود من و شما از خواندن آن یا خواندن همه متن آن خودداری کنیم. یکی دیگر از شباهت‌ها، با تفاوت‌هایی قابل قبول، این است که در دستورالعمل‌های داخل بسته‌های دارویی معمولاً گفته شده: این دارو را در جای خشک و خنک بین ۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد نگهداری کنید، یا از دسترس اطفال دور نگه دارید. در مورد بیمه‌نامه هم عملاً ما چنین می‌کنیم آن را پس از خرید و معمولاً بدون خواندن متن و شرایط در گاو صندوق نگهداری می‌کنیم، یعنی نه تنها از دسترس اطفال بلکه از دسترس همه دور نگه می‌داریم. شباهت دیگر این دو با هم این است که گاهی اوقات بسته دارو و جعبه آن به همراه دستورالعمل مربوطه را در بین داروهای دیگر و سایر لوازم قرار می‌دهیم و پس از مدتی فراموش می‌کنیم آن را کجا گذاشته‌ایم، مثلاً حالا که به پماد ضداسپاسم دوباره احتیاج پیدا کرده‌ایم، هر چه می‌گردیم آن را پیدا نمی‌کنیم!!! بیمه‌نامه را هم همین‌طور! حالا که حادثه‌ای رخ داده است، باید مدت‌ها بگردیم تا شاید بیمه‌نامه را پیدا کنیم!! خوب منظور از این گفتار چیست؟ خیلی خلاصه ما می‌خواهیم بگوییم که خواندن هر دو نوع دستورالعمل نه تنها مفید بلکه کاملاً ضروری است! و حالا اگر شما حوصله خواندن متن ریز-اغلب مبهم و تخصصی (حقوقی، بیمه‌ای و مالی) آن را نداشته و یا ندارید، از این به بعد در همین بخش ما با انتخاب یک بیمه‌نامه و توضیح بندهای مهم آن، به نحوی که شما را در استفاده درست و کامل از بیمه‌نامه خریداری شده و آشنایی با حقوق حقه خودتان کمک نماید، به شرح متن بیمه‌نامه‌ها خواهیم پرداخت و با اجازه شما این کار را با "بیمه‌نامه اجباری شخص ثالث" شروع خواهیم کرد، چرا که تقریباً همه ما با آن سرو کار داریم، به علاوه این بیمه‌نامه از نظر تعداد خریداران، مبلغ حق بیمه، مبلغ خسارت و دامنه پوشش بیمه‌ای پنجاه درصد صنعت بیمه کشور را تشکیل می‌دهد و حالا فقط به عنوان نمونه می‌گوییم که روح حاکم بر این قانون، حمایت تام و تمام از افراد جامعه در هنگام وقوع حادثه است. حمایت از من، شما، خانواده ما و افرادی که در یک حادثه، که من یا شما مقصر در آن هستیم، به حمایت‌های گفته شده نیاز دارند، پس با شما در شماره‌های آتی آبادگران.

می‌گردد.

یک ماه بعد بیمارستان طی گزارشی اعلام می‌کند که تا آن زمان شانزده عمل جراحی بر روی مصدوم انجام گرفته و عملیات ترمیمی همچنان ادامه دارد، شصت و پنج روز بعد از وقوع حادثه، مصدوم از بیمارستان مرخص می‌گردد. حالا او می‌تواند با واکرا راه برود، ادامه معالجات طبق نظر پزشکان معالج صورت خواهد گرفت، صورتحساب بیمارستان و هزینه‌های خرید پروتزهای ران، مچ دست، دارو و سایر وسایل کمی بیشتر از دویست و پنجاه میلیون تومان شده است. مسئولین پروژه که برای ترخیص مصدوم آمده اند با خاطری آسوده و خوشحال از بهبودی همکار خود به پیگیری مراحل ترخیص مشغول هستند، به آن‌ها گفته شده است که به موجب قوانین جاری شرکت‌های بیمه قسمتی از حق بیمه‌های دریافتی بابت صدور بیمه نامه‌های اجباری شخص ثالث را به بیمارستان‌ها می‌دهند و در مقابل بیمارستان‌ها اعم از دولتی یا خصوصی موظف هستند به محض مراجعه مصدومین حوادث وسایل نقلیه آن‌ها را پذیرش نموده و بدون دریافت هرگونه وجهی به معالجه آن‌ها بپردازند. پس حلال فرصت مناسبی است که به مسئولین بیمارستان یادآوری شود که وی در اثر حادثه وسیله نقلیه مصدوم شده و با ارائه بیمه نامه مربوطه و سایر مدارک مصدوم را مرخص نمایند. آیا چنین می‌شود؟ متأسفانه خیر! بیمارستان پرداخت کلیه هزینه‌های انجام شده را طلب می‌کند، بیشتر از دویست و پنجاه میلیون تومان!!

حتماً می‌پرسید چرا؟ کجای کار ایراد دارد؟

در پاسخ به این پرسش حالا مدیر و همکاران پروژه از یکدیگر می‌پرسند: چه اشتباهی رخ داده است؟ مگر آن‌ها طبق قوانین و مقررات عمل نکرده‌اند؟ آن‌ها طبق قانون کار و سایر قوانین موظف بوده‌اند پس از وقوع حادثه مصدوم را در اسرع وقت به مرکز درمانی منتقل کنند و همین کار را کرده‌اند، به علاوه درمانی که بیمه نامه شخص ثالث جرتقیل خریداری می‌شد، به آن‌ها گفته‌اند که هزینه‌های درمان مصدومین حوادث نقلیه چه در بیمارستان خصوصی و چه در بیمارستان دولتی به طور کامل به عهده

بیمارستان می‌باشد؟ پس چرا هزینه را از آن‌ها می‌خواهند؟!

در پاسخ به این سوال مسئولان بیمارستان به آن‌ها می‌گویند: بله این درست است، ولی مصدوم شما از یک بیمارستان دیگر به این بیمارستان آورده شده است!!! و در برابر چهره پراز حیرت همکاران پروژه به آن‌ها توضیح داده می‌شود، طبق قانونی که شما براساس آن می‌گویید هزینه‌های مصدومین حوادث نقلیه به عهده بیمارستان است، اگر بیماری از یک بیمارستان دولتی برای ادامه معالجه به بیمارستان خصوصی مراجعه کند، آن وقت بیمارستان خصوصی فقط تا آن حد از هزینه‌ها را عهده دار خواهد بود که اگر مصدوم شما در بیمارستان دولتی می‌ماند.

یک سال و یا جزای نقدی ..... محکوم می‌گردد.

۲- هرگاه کسانی که حسب وظیفه یا قانون مکلفند به اشخاص آسیب دیده یا اشخاصی که در معرض خطر هستند کمک نمایند و از اقدام لازم خودداری کنند به حبس جنحه از شش ماه تا سه سال محکوم خواهند شد. در این مورد همکاران پروژه علاوه بر وظایف همکاری و انسانی طبق قانون کار نسبت به انتقال مصدوم به مرکز درمانی اقدام نموده‌اند.

ضمناً ماده پنج آیین نامه اجرایی قانون مذکور تأکید نموده است که مصدوم را به فوریت به نزدیک ترین مرکز درمانی انتقال دهند.

هزینه‌هایش طبق تعرفه آن بیمارستان حدود چهل و پنج هزار تومان می‌شد، بنابراین شما موظف هستید تا رقم دویست و پنجاه میلیون تومان مابه‌التفاوت را بپردازید.

اینک چند پرسش:

قوانین مربوطه چه می‌گویند؟

الف: قانون مجازات خودداری از کمک به مصدومین و رفع مخاطرات جانی مصوب سال ۱۳۵۴ در ماده واحده خود می‌گوید:

۱- هرکس شخص یا اشخاصی را در معرض خطرهایی مشاهده کند و بتواند با اقدام فوری خود یا کمک طلبیدن از دیگران یا اعلام به مراجع یا مقامات صلاحیتدار از وقوع خطر یا تشدید آن جلوگیری کند ..... از اقدام به این امر خودداری کند به حبس جنحه تا

ب: ماده نود و دو قانون برنامه پنج ساله توسعه چهارم:

به موجب این قانون و آیین نامه اجرایی آن: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است نسبت به درمان فوری و بدون قید و شرط مصدومین حوادث رانندگی در مراکز بهداشتی و درمانی اقدام کند. به منظور تأمین منابع لازم برای ارائه خدمات فوق، ده درصد حق بیمه شخص ثالث، سرنشین و مازاد توسط شرکت‌های بیمه تجاری وصول و به حساب درآمدهای اختصاصی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی واریز می‌گردد. هزینه‌های درمان کلیه مصدومان ترافیکی، جاده‌ای و رانندگی از محل وجوه واریز شده به این حساب و سایر منابع موجود پرداخت خواهد شد.

شرکت‌های بیمه‌گر تجاری موظفند ماهیانه (حداکثر تا دهم هر ماه) معادل ۱۰٪ از حق بیمه شخص ثالث، سرنشین و مازاد را به حساب شماره ۱۴۴۱ خزانه داری کل کشور تحت عنوان تمرکز و جوه درآمد اختصاصی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موضوع ماده ۹۲ قانون برنامه توسعه چهارم واریز نمایند.

بیمارستان‌ها و مراکز درمانی هنگام پذیرش مصدوم حق دریافت هیچگونه وجهی را از مصدوم، همراهان و مقصر حادثه ندارند.

- مراکز درمانی اعم از خصوصی، دولتی، خیریه، نظامی و ... موظف به درمان فوری و بدون قید و شرط مصدومین حوادث و سوانح رانندگی تا زمان ترخیص بیمار می‌باشند و کلیه هزینه‌های درمان از جمله اقلام و لوازم مصرفی و غیر مصرفی بر عهده مراکز درمانی می‌باشد.

- در صورتی که اولین بیمارستان یا مراکز درمانی که مصدوم به آن مراجعه می‌نماید امکانات تخصصی برای درمان مصدوم نداشته باشد

می‌باشند پس از انجام اقدامات اولیه نظیر احیاء بیماران، Stable نمودن شکستگی‌ها بدون اخذ هیچگونه وجهی از بیماران یا همراهان یا مقصر حادثه، پس از اطلاع به ستاد دانشگاه مربوطه برای بیمار پذیرش گرفته شده و ستاد دانشگاه موظف می‌باشد، در اولین فرصت نسبت به پذیرش بیماران اقدام نماید.

(و این کار نیز حتماً اتفاق نیفتاده است)

بیمارستان‌های غیردولتی پس از انجام اقدامات فوق می‌توانند با ارسال مدارک ذکر شده نسبت به اخذ هزینه‌های مصدومین از حوزه معاونت سلامت وزارت متبوع اقدام نمایند.

- در صورتی که مصدومین متمایل به ادامه درمان در بیمارستان‌های غیردولتی باشند ما به التفاوت هزینه تعرفه دولتی و غیردولتی به عهده بیماران می‌باشد. و مرکز غیردولتی پس از ترخیص و اخذ مابه‌التفاوت، هزینه بیمار را بر اساس تعرفه‌های دولتی از حوزه معاونت سلامت وزارت متبوع دریافت می‌نمایند. (ولی

ضمن پذیرش بایستی بیمار مصدوم را به بیمارستان یا مرکز درمانی دیگری که دارای امکانات مربوطه است معرفی و اعزام نماید. مرکز یاد شده نیز موظف به پذیرش بیمار مصدوم است. (که ظاهراً این کار در مورد مصدوم مورد نظر اتفاق نیفتاده است)

- در مواردی که بیماران مصدوم به بیمارستان‌های خصوصی ارجاع داده شده باشند، بیمارستان‌های خصوصی موظف

بهداشتی درمانی موظف به پذیرش اسناد مربوط به مصدومین سوانح و حوادث ترافیکی بیمارستان‌های خصوصی، خیریه، نظامی و تأمین اجتماعی و ... بوده و می‌بایستی اسناد مصدومین را پس از بررسی مطابق با تعرفه‌های دولتی پرداخت نمایند.

به نظر می‌آید که بیمارستان خصوصی با اشاره به قسمتی که می‌گوید:

"در صورتی که مصدومین متمایل به ادامه درمان در بیمارستان‌های غیردولتی باشند، مابه‌التفاوت هزینه تعرفه دولتی و غیردولتی به عهده بیمار است" متقاضی رقم مابه‌التفاوت تعرفه بیمارستان دولتی و خصوصی شده است!

ولی در اینجا دو کلمه کلیدی وجود دارد: اول "تمایل" کلمه میل یا تمایل، حاکی از حالتی است که شخص وضعیت بهتری از وضعیت نسبتاً مطلوب خود را خواهان است و معمولاً وضعیت فعلی وی هم قابل قبول است.

آیا وضعیت مصدومی که ساعت‌ها در حال خونریزی بدون اقدامی جدی باقی مانده و در حالی است که احتمال صدمه جدی قطع عضو و یا مرگ وی می‌رود، وضعیت مطلوبی است؟! یا وی در وضعیتی کاملاً خطرناک است که همراهان مصدوم مورد نظر ما باید او را از آن وضعیت نجات دهند که همین اقدام را هم کرده‌اند. اقدامات انجام شده در بیمارستان خصوصی و تعداد اعمال جراحی انجام شده بر روی مصدوم، خود نشان دهنده وضعیت اضطراری وی بوده است. عبارت قابل توجه دوم در کلمات "ادامه درمان" منعکس است. واقعیت این است که با توجه به موارد یاد شده اصولاً درمانی نیز در بیمارستان دولتی مربوطه صورت نگرفته است که طبق آنچه گفته شد پرداخت هزینه‌های مصدوم را شامل تعرفه بیمارستان خصوصی کنند ولی متأسفانه در عمل چنین شده است!!!!!!

با توجه به موارد یاد شده ضروری به نظر می‌رسد که از مسئولان ذیربط خواسته شود که با توضیح لازم در مورد کلمات مذکور در آیین نامه اجرایی و کنترل و نظارت بیشتر بر عملکرد عوامل اجرایی این قانون، مانع از دور شدن عوامل اجرایی از اهداف درست و مفید این قانون شوند.

این کار با جدیت دنبال شده است.)
ج: هزینه‌های درمانی فوق‌الذکر صرفاً جهت درمان مصدومین ناشی از حوادث و سوانح رانندگی با وسایل نقلیه موتوری می‌باشد.
د: دستورالعمل فوق شامل کلیه مصدومین سوانح و حوادث رانندگی اعم از سرپائی و بستری می‌باشد.

ب: حوزه معاونت درمان دانشگاه / دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات

نهاد تحقیقاتی وابسته به دویچه بانک به تازگی گزارش سالانه خود را با عنوان «نقشه قیمت های جهانی» منتشر کرده است.

این گزارش قیمت کالاها و خدمات در شهرهای بزرگ و قدرتمند جهان را ارائه می کند. امسال، دویچه بانک برای نخستین بار در این گزارش بخشی را به رتبه بندی شهرهای جهان براساس کیفیت زندگی اختصاص داده است. در این بخش ۴۷ شهر مورد بررسی قرار گرفته اند و براساس معیارهای قدرت خرید، امنیت، بهداشت و درمان، هزینه زندگی، قیمت املاک نسبت به درآمد، زمان تردد در ترافیک، آلودگی هوا و آب رتبه بندی شده اند.

به طور کلی، شهرهایی که در رتبه های بالای فهرست باکیفیت ترین شهرهای جهان جای گرفته اند در نیم کره شمالی و در کشورهای توسعه یافته غربی واقع شده اند. با این وجود شهرهایی از آفریقای جنوبی، استرالیا و نیوزیلند نیز در این رتبه بندی جای گرفته اند. در گزارش دویچه بانک، ۱۰ شهر اول که دارای بهترین وضعیت به لحاظ هزینه سکونت و پارامترهای زیست محیطی و ترافیکی هستند، لیست شده است که سه شهر از آنها، جزو ۱۰ شهر اول در گزارش دوره ای موسسه «مرسر» نیز قرار دارد. موسسه آمریکایی «مرسر»، همه ساله، شهرهای مختلف جهان را با پارامترهای متنوع از حوزه های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی تا بخش های فرهنگی و مسائل زیست محیطی، رتبه بندی می کند. بررسی همزمان گزارش مرسر و دویچه بانک نشان می دهد. به گزارش دنیای اقتصاد در میان ۱۰ شهر اول جهان از نگاه این دو نهاد، شهرهای وین، زوریخ و کپنهاگ، از جایگاه ویژه برخوردار هستند.

۱- ولینگتون / نیوزیلند

این شهر از نظر دویچه بانک باکیفیت ترین شهر جهان محسوب می شود. این شهر که پایتخت نیوزیلند است. در میان شهرهای مورد بررسی، کمترین میزان آلودگی را داراست و در معیارهای زمان تردد در ترافیک، قیمت املاک نسبت به درآمد، قدرت خرید و آب و هوا جزو ۱۰ رتبه برتر است.

۲- ادینبرو، واقع در بریتانیا

این شهر که پایتخت اسکاتلند است به بزرگی و

نقشه قیمت های جهانی منتشر شد

۱۰ شهر برتر دنیا در یک نگاه

قدرتمندی لندن نیست، اما کیفیت زندگی در این شهر نسبت به لندن بالاتر است. این شهر در میان شهرهای مورد بررسی، بهترین رتبه را در زمینه زمان تردد در ترافیک کسب کرده است و در زمینه بهداشت و درمان دومین رتبه را داراست. ادینبرو همچنین در معیار آلودگی رتبه سوم را به خود اختصاص داده است و سومین شهر دارای کمترین آلودگی محسوب می شود.

۳- وین / اتریش

پایتخت اتریش در میان شهرهای مورد بررسی بالاترین رتبه بهداشت و درمان را به خود اختصاص داده و از نظر ایمنی نیز رتبه ششم را کسب کرده است. به همین دلیل این شهر در فهرست باکیفیت ترین شهرهای جهان رتبه سوم را به خود اختصاص داده که بالاترین رتبه در میان شهرهای کشورهای غیرانگلیسی زبان محسوب می شود.

۴- ملبورن / استرالیا

این دومین شهر بزرگ استرالیا در معیار قدرت خرید رتبه سه را به خود اختصاص داده است و در معیارهای بهداشت و درمان، قیمت املاک نسبت به درآمد و آب و هوا جزو ۱۰ رتبه برتر قرار دارد.

۵- زوریخ / سوئیس

سوئیس معمولاً به عنوان مدینه فاضله شناخته می شود و رتبه زوریخ در فهرست باکیفیت ترین شهرهای جهان این مسئله را تایید می کند. زوریخ در معیار قدرت خرید بالاترین رتبه را دارد و در معیارهای امنیت و عدم آلودگی رتبه دوم را به خود اختصاص داده است.

۶- کپنهاگ / دانمارک

معمولاً کپنهاگ در تمامی رتبه بندی های مربوط به کیفیت زندگی در بالای فهرست قرار دارد و رتبه بندی دویچه بانک نیز از این مسئله مستثنی نیست. این شهر پنجمین شهر امن این فهرست و هشتمین شهری است که کمترین آلودگی را دارد.

۷- اتاوا / کانادا

در میان شهرهای مورد بررسی، پایتخت کانادا از نظر معیارهای قدرت خرید، قیمت املاک نسبت به درآمد و آلودگی رتبه چهارم را به خود اختصاص داده است.

۸- بوستون / ایالات متحده

از دیدگاه دویچه بانک این شهر در میان شهرهای آمریکا بالاترین کیفیت زندگی را داراست و در میان شهرهای مورد بررسی، در معیار قدرت خرید رتبه دوم را به خود اختصاص داده است.

۹- آمستردام / هلند

پایتخت هلند به دلیل تعداد دوچرخه سوارانش مشهور است و به همین دلیل در معیار زمان تردد در ترافیک رتبه چهارم را به خود اختصاص داده است.

۱۰- سیدنی / استرالیا

این شهر به دلیل اینکه در تمام طول سال از نور خورشید برخوردار است یکی از جذاب ترین شهرهای جهان محسوب می شود. این شهر در معیار قدرت خرید رتبه ۱۱، در معیار آلودگی رتبه ۱۲، در معیار آب و هوا رتبه ۱۲ و در معیار بهداشت و درمان رتبه ۱۵ را به دست آورده است. هلسینکی واقع در فنلاند، برلین واقع در آلمان،

مصرف سیمان چین برابر با کل مصرف یک قرن آمریکا

طولانی‌ترین پل‌ها در کشورهای آسیایی به خصوص چین قرار دارند. چین حدود ۶۰ درصد از سیمان جهان را تولید و مصرف می‌کند. برای مقایسه، بین سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ مصرف سیمان چین بیشتر از کل مصرف سیمان آمریکا در قرن بیستم بوده است.

در سال‌های اخیر، چین مرزهای ساخت و ساز پل را با پل‌های رکوردشکن و فوق‌العاده‌ای که ساخته جایگزین کرده است.

به طور مثال، طولانی‌ترین پل دنیا در استان جیانگ سوی چین، ۱۶۴ کیلومتر طول دارد. از ده پل بلند دنیا، تنها دو پل خارج از آسیا و در آمریکا قرار دارند. یکی از آن‌ها، پل دریاچه پونچاترین است که در سراسر دریاچه در جنوب شرقی لوئیزیانا کشیده شده است. این پل از دو پل موازی تشکیل شده که هر یک ۳۸ کیلومتر طول دارند. یکی از آن‌ها در سال ۱۹۵۶ و دیگری در سال ۱۹۶۹ تکمیل شده است. از آن زمان این پل لقب «طولانی‌ترین پل روی آب جهان» را دارد.

در سال ۲۰۱۱ وقتی چین پل جدید خلیج جیانژو را ساخت و عنوان گینس پل دریاچه پونچاترین را تهدید کرد، گینس به سرعت دسته بندی جدیدی ایجاد کرد تا آمریکا را از شرمندگی نجات دهد. این پل دستاورد تاریخی برای مهندسی عمران به شمار می‌رود، نه تنها به دلیل طول شگفت‌انگیزش بلکه به خاطر تکنیک‌های نوآورانه ساخت و سازی که در آن زمان به کار گرفته شد.

قبل از ساخت این پل، عمل استاندارد برای پل سازی استفاده از ستون‌های بتنی دایره‌ای یا مربعی توپر ۲۴ اینچی یا کمتر بود. ولی در این پل برای اولین بار از ستون‌های بتنی پیش‌تنیده استوانه‌ای توخالی با قطر ۵۴ اینچ استفاده شد که از حالت عادی بزرگتر و قوی‌تر بودند و در نتیجه تعداد کمتری استفاده می‌شد که هزینه را بسیار کاهش می‌داد. وقتی چنین پل تاریخی توسط پلی در کشور دیگر به چالش کشیده شد، طبیعی بود که مسئولین پل اذیت شوند؛

بنابراین شروع به تحقیق در مورد پل چینی کردند و بالاخره نقصی در آن یافتند. پل ۳۰۲ میلیارد دلاری چینی ۴۱۵ کیلومتر طول داشت یعنی حدود ۳ کیلومتر بیشتر از پل آمریکایی، اما مسئولین آمریکایی استدلال کردند که مقداری از این طول در منحنی پل حساب شده و فاصله واقعی که این پل روی آب کشیده شده تنها حدود ۲۵ کیلومتر است. احتمالاً پل پونچاترین عنوان خود را تا چند سال آینده حفظ خواهد کرد. تصاویری از هر دو پل را در این مطلب مشاهده می‌کنید.

آوکلند واقع در نیوزیلند، تورنتو واقع در کانادا و لیسبون واقع در پرتغال نیز در رتبه‌های یازده تا پانزدهم در گزارش دویچه بانک قرار دارند. پس از لیسبون، به ترتیب شهرهای «مادرید»، «کیپ‌تاون»، «سافرانسیسکو»، «پراگ»، «استکهلم»، «دوبلین»، «شیکاگو»، «ورشو»، «بروکسل»، «ژوهانسبورگ»، «اسلو»، «توکیو»، «نیویورک»، «میلان»، «پاریس»، «استانبول»، «آتن»، «لندن»، «بنگلور»، «مکزیکو سیتی»، «هنگ‌کنگ»، «شانگهای»، «مسکو»، «سنگاپور»، «سائو پائولو»، «دهلی»، «پکن»، «ریو دو ژانیرو»، «جاکارتا»، «کوآلامپور» و «مانیل» در رتبه‌های بعدی جای گرفته‌اند.

دویچه بانک در شرایطی برای نخستین بار شهرهای جهان را به لحاظ کیفیت زندگی مورد ارزیابی قرار داده است که موسسه معتبر تحقیقاتی «مرسر» سال‌هاست به رتبه‌بندی شهرهای باکیفیت جهان می‌پردازد. مرکز تحقیقاتی «مرسر» هر سال شاخص کیفیت زندگی را منتشر و شهرهایی که بهترین کیفیت زندگی را دارند، معرفی می‌کند. «مرسر» در گزارش ۲۰۱۷ خود با بررسی ۲۳۱ شهر جهان، «وین» پایتخت اتریش را برای هشتمین سال متوالی به‌عنوان باکیفیت‌ترین شهر جهان معرفی کرد. بر اساس رتبه‌بندی مرسر، «بغداد» با کسب رتبه ۲۳۱ بی‌کیفیت‌ترین شهر جهان لقب گرفت. مرکز تحقیقاتی «مرسر» برای رتبه‌بندی شهرهای جهان به لحاظ کیفیت زندگی ۱۰ شاخص کلان را در نظر گرفته است. این شاخص‌ها عبارتند از:

- فضای سیاسی و اجتماعی که شامل ثبات سیاسی، میزان جرم و جنایت و اجرای قانون است.
  - فضای اقتصادی که قوانین مربوط به نرخ پول و خدمات بانکی را دربر می‌گیرد.
  - فضای اجتماعی-فرهنگی که در دسترس بودن رسانه‌ها و میزان سانسور و همچنین محدودیت‌های آزادی شخصی را شامل می‌شود.
  - ملاحظات پزشکی و بهداشتی که عرضه و خدمات پزشکی، بیماری‌های مسری، سیستم فاضلاب، دفع زباله و آلودگی هوا را شامل می‌شود.
  - مدارس و آموزش که استانداردها و در دسترس بودن مدارس بین‌المللی را در نظر می‌گیرد.
  - حمل و نقل و خدمات عمومی که برق، آب، حمل و نقل عمومی و تراکم ترافیک را دربر می‌گیرد.
  - تفریح و سرگرمی که شامل رستوران، تئاتر، سینما، ورزش و اوقات فراغت است.
  - کالاهای مصرفی که شامل در دسترس بودن مواد غذایی، اقلام مصرفی روزانه و خودرو می‌شود.
  - مسکن که شامل مسکن اجاره‌ای، لوازم منزل، مبلمان و خدمات تعمیر و نگهداری می‌شود.
  - محیط زیست که شرایط جوی و سابقه بلایای طبیعی را دربر می‌گیرد.
- بر اساس معیارهای «مرسر»، ۱۰ شهر باکیفیت جهان به ترتیب عبارتند از: «وین»، «زوریخ»، «آوکلند»، «مونخ»، «ونکوور»، «دوسلدورف»، «فرانکفورت»، «ژنو»، «کپنهاگ» و «بازل».
- گرچه معیارهای رتبه‌بندی مرسر با معیارهای دویچه بانک متفاوت است، اما در رتبه‌بندی مرسر نیز باکیفیت‌ترین شهرهای جهان عمدتاً مربوط به قاره اروپا هستند. / منبع: دنیای اقتصاد (۱۹/۲/۹۶)

پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....
کمیسیون انتشارات

مدیریت مبتنی بر فناوری

انتخاب نیست، ضرورت است

دکتر محمود سریع القلم

بارگد حساب بانکی خود را چسبانده‌اند و شهروندان از طریق موبایل به حساب شخص متکدی، پول پرداخت می‌کنند.

دولت و حاکمیت آلمان، اقتصادی بالغ بر چهار تریلیون دلار تولید ناخالص داخلی و رتبه چهارم جهانی (بعد از آمریکا، چین و ژاپن) را مدیریت می‌کنند. آلمان حدود ۳.۱ تریلیون دلار در سال صادرات دارد. مسئولین آلمانی همه ساعت پنج بعد از ظهر از محل کار رفته و زندگی می‌کنند. تعداد جلسات مدیران در این کشور بسیار محدود است. سیستمی منسجم، دیجیتالی و منظم کار می‌کند. مدیران به این سیستم وفادار هستند و نه به افراد.

اگر قرار باشد کشور پیشرفت کند، راه حل‌ها بسیار شفاف و ساده هستند: مدیریت نرم‌افزاری بر سیستم بانکی، مالیاتی، گمرکی و ده‌ها مورد دیگر. اگر کشور دیجیتالی نشود، همچنان باید در رابطه با بانکداری، گمرک و غیره همایش برگزار شود، چند وزیر و استاد دانشگاه و کارشناس سخنرانی کنند و در نهایت، اظهار امیدواری بر اصلاح امور کنند.

فرمول‌های پیشرفت و توسعه آنقدر روشن هستند که می‌شود راحت آن‌ها را گوگل کرد و نیازی به جلسه، همایش و توجیه ندارد. در چهار سال آینده، هدف دولت می‌تواند دیجیتالی کردن مدیریت کشور یعنی غیرفردی کردن مدیریت باشد. امروز نسلی که بین ۲۵ تا ۴۰ ساله است بیش از هر امر دیگری در پی ثبات و قابلیت پیش بینی در مدیریت کشور است. ثبات در مدیریت، امنیت روانی و اجتماعی به دنبال خواهد آورد. برای رشد، پیشرفت، توسعه، امنیت کشور و حتی برقراری عدالت، هیچ امری بالاتر از دیجیتالی کردن کشور وجود ندارد.

در ۲۴ ساعت در تمام دنیا تحویل می‌دهد. در داخل آمریکا، این شرکت در Memphis و Oakland (کالیفرنیا) دو مرکز (Hub یا Hub) دارد. در مرکز فرماندهی جهانی این شرکت (Command Center) در Memphis، یک نقشه عظیم دیواری حرکت ۶۵۰ هواپیما را هدایت و مدیریت می‌کند.

یک نکته مشترک در این دو مثال وجود دارد: مدیریت در دنیای امروز با دانش، سیستم دیجیتالی و قاعده‌مندی است. نظارت از طریق دانش و سیستم دیجیتالی است. تصور کنید اگر مدیریت ۱۶ Hub داخلی و بین‌المللی شرکت FedEx را به "مدیریت افراد" و به سطح حوصله، دقت و نظم بشری می‌سپردند که در آن‌ها هزاران خطا متصور است چه هرج و مرجی می‌شد و بسته‌ها نه در ۲۴ ساعت بلکه در ۲۴ روز هم به مقصد نمی‌رسیدند. وزارت خزانه‌داری آمریکا در همه بانک‌ها، نرم‌افزاری تعبیه کرده که از انتقال پولی بالای ده هزار دلار اتوماتیک به آن وزارت خانه گزارش داده می‌شود. این در کنار صدها نرم‌افزاری است که در سیستم مالیاتی به کارگرفته می‌شود.

اگر نظام دیجیتالی در جهان امروز را مبنا قرار دهیم، مدیریت در کشور عموماً حالت توصیه‌ای، تلفنی، فردی، نصیحتی، حجره‌ای و رفاقتی است. در دنیای امروز، خطا را نرم‌افزار تشخیص می‌دهد و نه افراد. بی دلیل نیست که حقوق سالانه یک مهندس نرم‌افزار در آمریکا که حدود ۲۲-۲۳ سال سن دارد از ۱۵۰ هزار دلار شروع می‌شود. در چین ۷۰۰ میلیون نفر به هیچ وجه از اسکناس استفاده نمی‌کنند و تمام پرداخت‌ها از طریق موبایل انجام می‌گیرد. حتی متکدیان در چین در ته کاسه‌ای،

دوستی آرشیتکت، این جملات را نقل می‌کرد: شخصی با ریشه خاورمیانه‌ای در آمریکا بدون اینکه مجوز شهرداری اخذ کند، اتافی به منزل خود اضافه کرد. بعد از مدتی کوتاه شهرداری مطلع شد و جرایم سنگینی را وضع نمود. اما شهرداری چگونه متوجه زنگی این فرد شد؟ شهرداری توسط عکس‌های ماهواره‌ای که هر چند ماه یکبار گرفته می‌شود متوجه تغییرات در املاک می‌شود. نرم‌افزاری این عکس‌ها را مقایسه می‌کند. هر قدر مربع‌های عکس (Pixel) کوچک تر باشد، شفافیت آن بالاتر می‌رود. این فرد قانون شکن غافل بود که عکس هوایی منزل او به وضوح نشان می‌دهد که مربع‌های عکس تغییر کرده‌اند. وقتی مسئولین شهرداری، به فایل این ملک مراجعه کردند، متوجه شدند مجوز جدیدی در کار نیست. سپس سراغ او آمدند.

موضوع دیگر: FedEx یک شرکت تحویل نامه، پاکت و بسته در عرض ۲۴ ساعت است. ۴۶ سال است که کار می‌کند و سال گذشته ۶.۱ میلیارد دلار درآمد داشته است. این شرکت ۶۵۰ هواپیما دارد که از نظر تعداد هواپیما رتبه چهارم جهانی است. نکته حائز اهمیت در مورد این شرکت این است که از تمام نقاط دنیا، بسته‌ها و نامه‌ها به ۱۶ فرودگاه تا ساعت ۸ شب وارد شده و پس از دسته‌بندی تا ۳ صبح با پروازهای جدید به مقاصد خود ارسال می‌شوند. در روز بعد، نامه‌ها و بسته‌ها تا ظهر یا بعد از ظهر تحویل داده می‌شوند. فقط در فرودگاه Memphis (ایالت تنسی) حدوداً ۵.۱ میلیون بسته تا ساعت ۸ شب وارد می‌شود و با حدود ۱۰۰ هواپیما به مقاصد خود در داخل و بیرون آمریکا حرکت می‌کنند. در ایام کریسمس و سال نو، تا ۳/۵ میلیون بسته نیز این شرکت

در اتریش سالانه یک و نیم میلیون مگاوات برق از زباله تولید می‌شود؛

تولید برق از زباله در وین

برج قرار دارد، نمادی زیبا از مدیریت شهری ساخته و در شب‌های مه‌آلود زمستانی نیز با نورپردازی، جلوه‌ای بسیار زیبا به آسمان شهر می‌دهد.

ساختار شهر

پایتخت اتریش قدمتی چند صد ساله دارد و همین موضوع شهر را به دو بخش تقسیم کرده است. بخش تاریخی و قدیمی شهر در یک سوی دانوب و بخش مدرن و محل برج‌ها و ساختمان‌های جدید، در سوی دیگر رود هستند. ساختار خیابان‌ها و خدمات شهری نیز در این دو بخش شهر متناسب با کاربری آنها تنظیم شده اما یک مسئله در تمام نقاط یکسان است و آن مسئله تفکیک زباله‌هاست.

در تمام نقاط شهر سطل‌هایی با رنگ‌های مختلف برای تفکیک انواع زباله وجود دارد که همه چیز از ظروف آشپزخانه تا زباله‌های تر را می‌توان در آنها ریخت و برای هر یک نیز کاربرد مشخص و مسیر بازیافت مجزایی در نظر گرفته شده است. با اتکا به همین سیستم منظم و دقیق و آموزش‌های شهروندی کامل، در سال ۲۰۱۰، وین موفق به دریافت جایزه مدیریتی از مبداء زباله از سوی اتحادیه اروپا شد. پس از مرحله

سال ۱۹۶۹ بنیان نهاده شد و در ۱۹۷۱ به بهره‌برداری رسید. کار ویژه این تأسیسات این بود که زباله‌های خانگی شهری را در محل جمع‌آوری و بازیافت کند. در سال ۱۹۸۷ بیش از ۷۰ درصد از کل تأسیسات در یک آتش‌سوزی مهیب سوخت و از بین رفت اما شهردار وقت وین، به جای اینکه کارخانه را تعطیل و به جای آن پارک بسازد، تصمیم به بازسازی آن گرفت. این تصمیم به دو دلیل گرفته شد: نخست اینکه تأسیسات گرمایش مرکزی شهر در این نقطه وجود داشت و دوم اینکه محل این تأسیسات در نقطه‌ای از مرکز مسکونی و اداری وین بود که زباله‌ها را در همان محلی که تولید می‌شدند می‌سوزاند.

برای کار بازسازی از معمار مشهوری به نام Friedensreich Hundertwasser که خود از طرفداران محیط‌زیست بود بهره گرفته شد و نتیجه کار نیز آنقدر زیبا و خوب از کار درآمد که در شهر پر از آثار هنری و تاریخی وین، به یک مرکز بازدید گردشگران تبدیل شده است. این کارخانه در بخش مدرن شهر، نخستین ساختمانی است که جلب توجه می‌کند و در اتوبوس یا تراموا شما را وادار می‌کند از شخص کنار خود درباره آن سؤال کنید. دیوارهای رنگارنگ و جالب آن در کنار برج بزرگ و گوی طلایی درخشانی که بر بالا

پایتخت اتریش در مجموع ۴ زباله‌سوزی مانند "شپیتلا" دارد که سالانه ۹۰۰ هزار تن زباله شهری را سوزانده و از آن برق تولید می‌کنند.

وقتی در تهران بزرگ شده‌ای و برای نخستین بار پای در پایتخت اتریش می‌گذاری، نکات زیادی درباره جزئیات این شهر توجهات را جلب می‌کند. از پیاده‌روهایی که با سطح شیب دار کوچکی به خط کشی عابر پیاده خیابان می‌رسد تا کالسکه و ویلچرهایی که به سادگی در شهر تردد می‌کنند تا یک گول آهنی ۱۳۰ متری در وسط بخش مدرن شهر، همه چیز بی‌نهایت عجیب، زیبا، کاربردی و تمیز است. بدون اغراق وین تمیزترین پایتخت و یکی از تمیزترین شهرهای بزرگ اروپاست که بارها جایزه بازیافت زباله خانگی اروپا را هم دریافت کرده و آلودگی‌های مختلف را با موفقیت از چهره شهر زدوده است. تأسیسات گرمایشی-برقی شهر، نمادی از این موفقیت و همزمان یک اثر هنری شهری است که می‌تواند الگوی هر شهری در جهان باشد.

تاریخچه

تأسیسات برق و گرمایش شهری با نام Spittelau waste incineration plant در

پیام آبادگران
خرداد ۱۳۹۶
شماره ۳۵۵

جمع‌آوری زباله‌ها، کار کارخانه عجیب شهر که روزانه میزبان ۲۵۰ کامیون زباله است، آغاز می‌شود.

کارخانه چه می‌کند؟

نخستین محل در کارخانه تولید برق و گرما از زباله‌های شهر وین، یک انبار عظیم به حجم ۷۰۰۰ متر مکعب است که محموله کامیون‌ها در آن تخلیه می‌شود. زباله‌هایی که از سراسر شهروین جمع‌آوری شده‌اند، به مرکز این شهر منتقل می‌شوند که دسترسی به آن از تمامی نقاط شهر ممکن و آسان است. سالانه ۲۷۰ هزار تن زباله به این مرکز آورده می‌شود تا در دمای بالا سوخته و به انرژی‌های موردنیاز شهروندان تبدیل شود. زباله‌های جمع و فشرده شده در انبار، توسط چنگک‌های بزرگ رباتیک به کوره ابتدایی منتقل می‌شوند. در این کوره گازهایی با دمای ۸۵۰ درجه سانتیگراد، زباله‌ها را به آتش می‌کشند و در نخستین مرحله مایعات گداخته از زباله‌ها جدا و به چرخه دیگری منتقل می‌شود. گازهای حاصل از این سوختن با دمای بالای خود، آب را در لوله‌های اطراف بخار کرده و به دمای ۴۰۰ درجه سانتیگراد و فشار ۴۰ بار می‌رساند که این بخار با این دما و ویژگی برای تولید برق در توربین‌ها و انتقال گرما به خانه‌های شهر روانه سیستم انرژی می‌شود.

گاز حاصل از زباله‌سوزی که اکنون به دما ۲۰۰ درجه سانتیگراد رسیده است، وارد فیلترهای تصفیه گاز شده و مشغول تولید محصولات تازه‌ای می‌شود. براساس قوانین استاندارد زیست‌محیطی اروپا، زباله‌ها و گازهای حاصل از سوختن آنها باید حداقل ۲ ثانیه در دمای ۸۵۰ درجه سانتیگراد باقی بمانند تا کلیه ترکیبات سمی آنها شکسته و از بین برود. پس از مراحل نخست، گاز با دمای ۲۰۰ درجه وارد فیلتر می‌شود تا از آن دوده، کیک فیلتر و مواد آجرسازی و سفال‌سازی تولید شود. در پایان گازی که از هرگونه آلاینده‌گی و کربنی خالی شده در ارتفاع ۱۲۶ متری از دهانه برج دودکش به آسمان می‌رود و بخش داغ‌تر گاز نیز برای گرم‌کردن هوای کوره به چرخه باز می‌گردد. حاصل این چرخه در کارخانه بازیافت وین،

بسیار حائز اهمیت است. کارخانه بازیافت سالانه ۴۰ هزار مگاوات ساعت برق، ۴۷۰ هزار مگاوات ساعت گرمایش خانگی، ۶ هزار تن آهن بازیافتی و ۶۰ هزار تن دوده، آجر فشرده با کیفیت بالا و کیک فیلتر تولید می‌کند. این میزان انرژی برق و گرمایش ۶۰ هزار خانه را در تمام شهروین تأمین می‌کند و در نتیجه ساختمان‌های این شهر نیازمند سیستم شوفاژ یا گرمایش مرکزی نیستند. تمام این محصولات بدون هرگونه آلودگی هوا یا آب تأمین می‌شود و حتی یک گرم آلودگی از این تأسیسات وارد رود دانوب که دقیقاً از کنار این کارخانه عبور می‌کند نمی‌شود.

بویلرهای این کارخانه سالانه ۸۰۰۰ تن ساعت زباله را می‌سوزانند و در طول ۳۶۵ روز سال فقط یکبار برای بازرسی و تعمیرات خاموش می‌شوند. نمونه دیگری از این کارخانه در غرب اتریش راه‌اندازی شده و در سوئد و دیگر کشورهای اسکاندیناوی نیز نمونه‌های مشابهی در دست احداث و بهره‌برداری هستند اما هیچکدام ویژگی‌های منحصر به فرد و هنری این کارخانه ندارند و مانند کارخانه وین، در مرکز شهر واقع نشده‌اند. بنابر تحقیقاتی که از سال ۱۹۹۷ توسط مؤسسه "دلور" و وزارت محیط زیست آلمان انجام شده است، در صورتیکه بخش تصفیه گازهای خروجی کارخانه زباله‌سوزی حذف شود، میزان گازهای سمی و ذرات معلق آلاینده‌ای که توسط یک زباله‌سوز برای

تولید برق و گرما تولید می‌شود، از میزان آلاینده‌گی و گازهای سمی یک کارخانه مشابه با سوخت ذغال سنگ کمتر است و در حال حاضر با سیستم تصفیه‌ای که اتحادیه اروپا استانداردسازی کرده، این کارخانه‌ها میزان آلاینده‌گی‌ای کمتر از کارخانه تولید برق و گرما می‌شود.

وین جهنم زباله‌ها

پایتخت اتریش در مجموع ۴ زباله‌سوزی مانند "شپیتلا" دارد که سالانه ۹۰۰ هزار تن زباله شهری را سوزانده و از آن پانزده هزار مگاوات برق تولید می‌کنند. زیر این شهر ۱۲۰۰ کیلومتر لوله‌کشی انجام شده تا سیستم گرمایشی به دو سوم خانه‌ها و ساختمان‌های شهر منتقل شود و هیچ نیازی به شوفاژ، بخاری یا هر نوع گرمایش ساختمانی نباشد.

از سال ۲۰۱۲ یک واحد تازه به زباله‌سوزی شپیتلا افزوده شده که آن را قادر می‌سازد ساختمان‌ها را در تابستان خنک کند. این واحد در حال حاضر به تمام ساختمان‌های بیمارستانی، اداری و ساختمان‌های بزرگ تجاری خدمات خنک کننده می‌دهد. توان فعلی بخش سرمایه‌ی زباله‌سوزی، ۱۵۰۰۰ مگاوات است که با آن از تولید سالانه ۱۴۴۷ تن دی‌اکسید کربن جلوگیری می‌شود. منبع: پایگاه خبری عصر ایران (۹۶/۳/۸)

